

PROJEKT PLANU OCHRONY TRÓJMIEJSKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO – OPERAT ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Wykonawca: Klub Przyrodników
Koordinacja i redakcja: Krzysztof Badora

Świebodzin, 2021

Spis treści

1. Wprowadzenie i metodyka.....	4
2. Charakterystyka ogólna zagospodarowania przestrzennego.....	7
3. Analiza stanu i kierunków zagospodarowania z uwzględnieniem studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	9
3.1. Miasto Wejherowo	9
3.2. Gmina Wejherowo.....	12
3.3. Gmina Reda	18
3.4. Gmina Rumia.....	20
3.5. Gdynia	23
3.6. Gmina Szemud	30
3.7. Gmina Sopot	31
3.8. Gmina Gdańsk	36
4. Struktura zagospodarowania przestrzennego Parku	42
4.1. Zielona i błękitna infrastruktura	42
4.2. Antropogeniczne elementy zagospodarowania przestrzennego	44
4.3. Infrastruktura drogowa, kolejowa i techniczna o dużym znaczeniu dla ochrony walorów przyrodniczo-krajobrazowych Parku	46
4.3.1. Podstawowy układ drogowy.....	46
4.3.2. Linie kolejowe	47
4.3.3. Linie elektroenergetyczne.....	47
4.3.4. Gazociągi wysokich ciśnień	47
4.3.5. Wodociągi i kanalizacja sanitarna	48
4.3.6. Magistrale ciepłownicze	48
4.3.7. Gospodarka odpadami	48
5. Ocena skuteczności dotychczasowej ochrony – pola konfliktów przestrzennych.	49
6. Konflikty przestrzenne	58
7. Ocena prawidłowości wyznaczenia otuliny.....	59
8. Cele zagospodarowania przestrzennego	60
8.1. Cele zagospodarowania wynikające z realizowanych przez Park celów ochrony	60
8.2. Cele zagospodarowania wynikające z przeprowadzonych analiz przestrzennych i diagnozy stanu zagospodarowania przestrzennego	61
9. Ustalenia do dokumentów planistycznych.....	64
9.1. Koncepcja ochrony w układzie przestrzennym – strefowanie terenu Parku ..	65
9.2. Zasady i kierunki gospodarki przestrzennej	69
9.2.1. Zasady i kierunki gospodarki rolnej	69
9.2.2. Zasady i kierunki gospodarki leśnej	71

9.2.3. Zasady i kierunki gospodarki wodnej i rybkiej.....	75
9.2.4. Zasady i kierunki rozwoju układów urbanistycznych i ruralistycznych o funkcjach mieszkaniowych, zabudowy letniskowo-wypoczynkowej, usługowych oraz produkcyjnych, a także zasady kształtowania terenów otwartych.....	78
9.2.5. Ustalenia zasad zagospodarowania odpowiadających na zagrożenia wewnętrzne do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego	79
9.2.6. Ustalenia zasad zagospodarowania odpowiadających na zagrożenia wewnętrzne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.....	82
9.2.7. Zasady i kierunki udostępnienia Parku dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych i rekreacyjnych	85
9.2.8. Zasady i kierunki rozwoju zagospodarowania przestrzennego infrastruktury transportowej i technicznej.....	88
9.2.9. Zasady i kierunki ograniczenia zagrożeń zewnętrznych związanych z zagospodarowaniem przestrzennym.....	90
9.3. Koncepcja ochrony i kształtowania właściwego zagospodarowania przestrzennego terenów stref Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego	92
9.3.1. Zasady i kierunki zagospodarowania w strefach A	92
9.3.2. Zasady i kierunki zagospodarowania w strefach B	92
9.3.3. Zasady i kierunki zagospodarowania w strefach C	96
10. Proponowane elementy monitoringu skuteczności ochrony w ramach zagospodarowania przestrzennego	107
Literatura i materiały archiwalne	108
Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego analizowanych podczas prac nad operatem	109
Wykaz tabel.....	119
Wykaz rycin	119

1. Wprowadzenie i metodyka

Wykonany w latach 2019-2020 operat zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny w granicach Parku oraz terenów przyległych w odniesieniu do występujących zagrożeń dla walorów przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych Parku.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie, ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz. 794) wykonuje się określone prace na potrzeby sporządzenia projektu planu ochrony parku krajobrazowego. W fazie diagnozy w sferze społecznej i gospodarczej oraz zagospodarowania przestrzennego obejmują one:

- charakterystykę i ocenę uwarunkowań społecznych i gospodarczych ochrony parku krajobrazowego, w szczególności w zakresie dotychczas prowadzonej na terenie parku działalności gospodarczej i polityki przestrzennej,
- charakterystykę i ocenę stanu zagospodarowania przestrzennego w zakresie elementów zagospodarowania przestrzennego wpływających lub mogących wpływać na zasoby, twory i składniki przyrody, walory krajobrazowe oraz wartości kulturowe chronione w parku krajobrazowym,
- identyfikację i ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych,
- analizę skuteczności dotychczasowych sposobów ochrony,
- wykonanie ekspertyz w zakresie niezbędnym do zaplanowania ochrony.

Celem wykonania wyżej wymienionych prac w sferze społecznej i gospodarczej oraz zagospodarowania przestrzennego zestawiono i przeanalizowano szereg materiałów, opracowań i danych związanych bezpośrednio lub pośrednio z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym. Na ich podstawie sformułowano uwarunkowania, wykonano charakterystykę i ocenę stanu, określono kierunki i tempo przekształceń oraz zidentyfikowano zagrożenia i konflikty. Zarówno w sferze społecznej i gospodarczej, jak i zagospodarowania przestrzennego zostały zestawione i przeanalizowane opracowania i dane ułożone hierarchicznie, począwszy od wojewódzkich, które uwzględniają ustalenia polityki przestrzennej kraju, poprzez powiatowe do gminnych. Takie zestawienie i analiza w omawianych sferach dało przejrzysty i aktualny obraz omawianej problematyki, gwarantując zgodność z opracowaniami i danymi na wszystkich branych pod uwagę poziomach zarządzania.

Część wyżej wymienionych opracowań została wykonana w granicach administracyjnych województwa, powiatów i gmin, w związku z tym informacje z nich uzyskane odnoszono do terenu całego Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego lub przedstawiano zaznaczając, że dotyczą np. terenu gminy, której część znajduje się w Parku. W zakresie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów gminnych

analizowano strukturę funkcjonalno-przestrzenną w granicach Parku, jak i na terenach bezpośrednio do niego przyległych, co ma znaczenie w szczególności od strony dużych miast, gdzie przy granicy Parku występuje duża presja urbanistyczna. Działania osadnicze i gospodarcze podejmowane w tych strefach mają wpływ na stan środowiska przyrodniczego i walory krajobrazowe terenu Parku.

Istnieją też opracowania dotyczące konkretnie terenu Parku i terenów przyległych, np. dokumentacja projektu planu ochrony sprzed 10 lat, która zarówno w operatach szczegółowych, jak i generalnym ma odniesienia przestrzenne.

Niniejszy operat zagospodarowania przestrzennego jest opracowaniem opisującym sytuację w znacznym stopniu zmienioną w stosunku do przedstawionej w poprzednich projektach. Zapisy poprzedniego projektu sprzed 10 lat w bardzo wielu kwestiach są aktualne i były przydatne do określenia kierunków i tempa przekształceń oraz zagrożeń i konfliktów w obszarze Parku.

Szczególnie ważną częścią operatu jest zdiagnozowanie uwarunkowań wynikających z zagospodarowania przestrzennego na poziomie lokalnym, gminnym. Diagnoza ta obejmuje opracowanie:

- rzeczywistego stanu zagospodarowania przestrzennego Parku i terenów przyległych wykonanego na podstawie wizji terenowych, analizy gminnych opracowań planistycznych oraz mapy topograficznej w skali 1:10000,
- planowanego zagospodarowania przestrzennego Parku i terenów przyległych wykonanego na podstawie ustaleń opracowań planistycznych (studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego). Ze względu na znaczne pokrycie terenu Parku miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego dokonano głównie analizy struktury funkcjonalno-przestrzennej na podstawie planów, a nie studiów gminnych. Uwzględniono również decyzje o warunkach zabudowy, których najwięcej stwierdzono dla terenów Dużej Polany Wejherowskiej.

Dla potrzeb oceny stanu i perspektyw rozwoju zagospodarowania przestrzennego wykonano analizę stanu zagospodarowania w latach 1990 i 2020 na podstawie archiwalnych map topograficznych oraz aktualnej ortofotomapy. Analizę przeprowadzono w środowisku GIS odrębnie dla Parku i jego otuliny, a także dla pozostającej poza otuliną strefy przyległej do Parku od strony miast. Porównanie struktury wskazuje na postępującą izolację i fragmentację terenów przyległych do Parku oraz nieleśnych terenów zlokalizowanych wewnątrz Parku.

Kwestie dotyczące sfery społecznej i gospodarczej oraz zagospodarowania przestrzennego opracowane zostały w formie tekstowej i graficznej. Problematyce zagospodarowania przestrzennego poświęcono również mapę w skali 1: 10000.

Prace badawcze terenowe przeprowadzono w latach 2019-2020. Obejmowały one weryfikację i inwentaryzację rzeczywistego zagospodarowania przestrzennego terenu Parku.

W pracach wykorzystano nieliczne prace badawcze poświęcone bezpośrednio problematyce gospodarki przestrzennej na terenie Parku, w tym badania i analizy Baranowskiego i in. (2000) dotyczące planu strategiczno-operacyjnego równoważenia struktury Aglomeracji Trójmiasta, Pankau i Przewoźniaka (1998) o ochronie dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego w planach ochrony parków krajobrazowych, Planu ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (1999), zweryfikowanego podczas sporządzenia projektu planu z 2010 r., Programu zrównoważonego rozwoju w aspekcie ochrony środowiska gminy miasta Gdańsk (1999), Przewoźniaka (1998) o strukturze środowiska przyrodniczego i jego ochronie ze szczególnym uwzględnieniem Gdyni, tego samego autora o potencjale rekreacyjnym środowiska przyrodniczego (Przewoźniak 1999) oraz o ekologicznych aspektach ładu przestrzennego Trójmiasta (Przewoźniak 2000). Uwzględniono także uwarunkowania rozwoju województwa pomorskiego z 1999 i opracowania planistyczne wykonane na poziomie regionalnym, w tym plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

Inwentaryzację stanu planowania i zagospodarowania przestrzennego na terenie Parku prowadzono w latach 2019-2020 w trzech etapach:

- studialne analizy planów, strategii, literatury, map i innych materiałów charakteryzujących zagospodarowanie przestrzenne,
- badania terenowe,
- studialne opracowanie wyników badań.

Prace prowadzono w skali 1:10000 na mapach topograficznych. Uwzględniono BDOT, jako ważny materiał diagnostyczny.

2. Charakterystyka ogólna zagospodarowania przestrzennego

Trójmiejski Park Krajobrazowy zlokalizowany jest w granicach administracyjnych ośmiu gmin: Wejherowo – gmina miejska, Wejherowo – gmina wiejska, Reda, Rumia, Gdynia, Sopot, Gdańsk i Szemud. Dominującym elementem struktury zagospodarowania przestrzennego są lasy. Park obejmuje dwa duże kompleksy leśne rozdzielone pasmem urbanizacji i komunikacji Dąbrowa – Karwiny – Wielki Kack – Mały Kack. Główną osią rozwojową tego pasma jest droga wojewódzka nr 474. Wzdłuż niej zlokalizowane są zwarte tereny intensywnej zabudowy usługowej i mieszkaniowej. Powodują one, że między dwoma kompleksami leśnymi nie ma zachowanych połączeń lądowych sprzyjających migracji dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt.

Granice parku krajobrazowego przebiegają głównie po granicach dużych kompleksów leśnych rozciętych przedstawionym wyżej pasmem. Z Parku wyłączony został obszar nieleśny wsi Łężyce, w którym dominują tereny infrastruktury technicznej związane ze składowiskiem odpadów i inne przyległe do składowiska tereny usługowo-produkcyjne. Teren Parku ponadto rozcięty jest w części południowej i wschodniej obwodnicą trójmiejską w ciągu drogi ekspresowej nr S6. Rozcina ona teren Parku w układzie północ – południe, podczas gdy pasmo urbanizacji Dąbrowa – Karwiny – Wielki Kack – Mały Kack rozcina w układzie wschód – zachód.

Charakterystycznymi cechami struktury zagospodarowania przestrzennego terenu Parku, poza omówionymi wyżej problemami rozcięcia struktury ekologicznej, są:

- 1) Występowanie pasma intensywnej wielkomiejskiej urbanizacji wzdłuż całej północnej, południowej i wschodniej granicy począwszy od Wejherowa, poprzez Redę, Rumie, Gdynię, Sopot do Gdańska. Przy granicy Parku występują tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej wraz z towarzyszącymi usługami obsługi ludności, w tym handlowymi, administracji, religii, gastronomii i oświaty. Są to typowe dla struktury dużych miast tereny współczesne osadnicze z pozostałościami dawnych terenów usługowych i produkcyjno-usługowych. Zabudowie jednorodzinnej i wielorodzinnej towarzyszą funkcje turystyczno-rekreacyjne. Znaczna część terenów zabudowanych o funkcji mieszkaniowej na wysokości Gdyni, Sopotu oraz Gdańska pełni rolę również sezonowej lub rzadziej całorocznej bazy turystyczno-wypoczynkowej. Zabudowa obsługiwana jest przez główny układ drogowy biegnący równoległe do granicy Parku w postaci drogi krajowej nr 6 oraz dalej na południe drogi wojewódzkiej nr 468. Równoległe do tej drogi biegnie kolej trójmiejska. W tej strefie zabudowa produkcyjna lub uciążliwych usług występuje sporadycznie;
- 2) Wnikanie struktury urbanistycznej miast na teren Parku wąskimi pasmami, najczęściej nawiązującymi do rozcinających strefę krawędziową wysoczyzny polodowcowej dolin i obniżeń terenowych, w obrębie części dzielnic:
 - a) Zamek w Wejherowie,
 - b) Marianowo w Redzie,
 - c) Szmelta w Rumi,

- d) Pustki Cisowskie i Pustki Cisowskie – Demptowo w Gdyni,
- e) Leszczyki w Gdyni,
- f) Działki Leśne w Gdyni,
- g) Witomino w Gdyni,
- h) Mały Kack w Gdyni,
- i) Brodwinio w Sopocie,
- j) Przylesie w Sopocie,
- k) Świemirowo w Sopocie,
- l) Oliwa w Gdańsku,
- m) Niedźwiednik w Gdańsku,
- n) Matemblewo w Gdańsku.

Występowanie licznych „półwyspów” i „zatok” urbanizacji na terenie leśnym parku nie jest zjawiskiem korzystnym. Wydłuża granicę styku lasu z terenami zurbanizowanymi i zwiększa dostępność wnętrza kompleksu leśnego. Charakterystyczną cechą zagospodarowania przestrzennego terenu Parku od strony wschodniej, północnej i południowej jest występowanie licznych dużych cmentarzy komunalnych, ujęć wód ze strefami ochronnymi i kompleksów zieleni ogrodów działkowych, a także dużych terenów rekreacyjno-wypoczynkowych o znaczeniu regionalnym, jak Gdański Ogród Zoologiczny, Opera Leśna z terenami przyległymi w Sopocie, Kalwaria Wejherowska. W planach zagospodarowania przestrzennego tej strefy charakterystyczna jest adaptacja lasów na funkcje zieleni ekologiczno-krajobrazowej, urządzonej i nieurządzonej;

- 3) Występowanie rozwojowych pasm surburbanizacji i semiurbanizacji przy zachodniej granicy Parku. W szczególności proces jest wyraźny w planach zagospodarowania przestrzennego terenów przygranicznych wsi Pętkowice, Ustarbowo, Sopieszyno, Przetoczyno, Czarna Dąbrówka, Grabowiec, Koleczkowo. Podstawowymi atrybutami tego procesu jest planowanie i rozwój pasm zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej z naciskiem na rozwój usług rekreacyjno-wypoczynkowych, letniskowej i usług sportu, rekreacji, gastronomii i turystyki. Proces wzmacnia izolację przestrzenną leśnych terenów Parku ze strony różnych form zabudowy i zmierza do docelowego otoczenia terenu Parku z wszystkich stron terenami zabudowanymi o dominującej funkcji mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej;
- 4) Występowanie dużych „wysp” polan leśnych z terenami rolnymi przekształcającymi się w tereny zabudowy mieszkaniowej, letniskowej, turystyczno-rekreacyjnej i usługowej. Obejmują one tereny miejscowości Gniewino, Wyspowo, Zbychowo, Reszki, Nowy Dwór Wejherowski, Pińskie, Bieszkowice, Cierźnia, Łęzyce (teren nieleśny wyłączony z granic Parku). Rozwój tych stref zmierza do stopniowego wypełnienia terenami zabudowy o dominujących funkcjach mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych nakierowanych na turystykę i wypoczynek. Stopniowo zanika zabudowa zagrodowa, niewielki udział mają tereny intensywnej produkcji rolnej.

3. Analiza stanu i kierunków zagospodarowania z uwzględnieniem studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

3.1. Miasto Wejherowo

Miasto Wejherowo objęte jest niemal w całości miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Obejmują one również tereny północnej części Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Strukturę funkcjonalno-przestrzenną dla tego miasta przeanalizowano głównie na podstawie tych planów, które jak ustalono są zbieżne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 2001 r. (Uchwała III/XXX/325/2001), wielokrotnie zmienianego (ostatnia zmiana – Uchwała Nr VIIIk/XVI/210/2020 Rady Miasta Wejherowa z dnia 17 marca 2020 r.)

Podstawowe rozstrzygnięcia określające kierunki i zasady zagospodarowania przestrzennego w granicach Parku dotyczą terenu zespołu pałacowo-parkowego, Kalwarii Wejherowskiej oraz Doliny Cedronu. Dla całego obszaru funkcją wiodącą jest zieleni parkowa. W jej obrębie i na obrzeżach od strony północnej zlokalizowane są tereny zabudowy rekreacyjno-sportowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej z usługami, usługowej, zagrodowej, rolniczej i komunikacyjnej. Istotną rolę pełnią również funkcje ochronne ujęć wód oraz funkcja historyczno-kulturowa. Istotną rolę pełni teren dużego cmentarza komunalnego i przyległe tereny zieleni leśnej.

Obszar Parku od północy graniczy przez drogę z terenami intensywnej zabudowy wielkomiejskiej jedno- i wielorodzinnej z usługami.

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 1. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowo

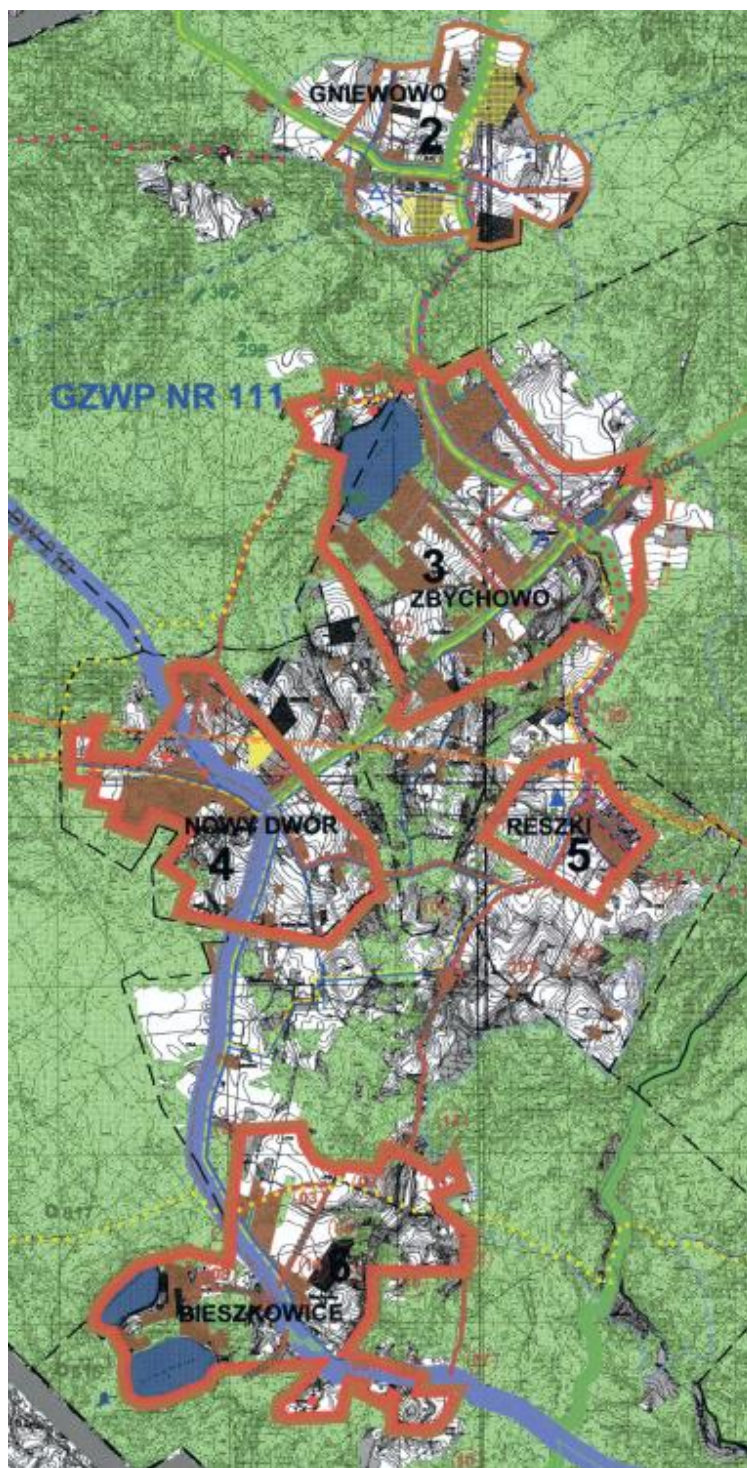
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR IIIk/XXXV/379/2001 z dnia 18 grudnia 2001 r. Rady Miasta Wejherowa w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa obejmującego obszar miasta Wejherowa z wyłączeniem obszarów, dla których Rada Miasta Wejherowa podjęła uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmian w planie miejscowym tj.: 1. Wejherowo - Śródmieście część Północna. Teren ograniczony swym zasięgiem ulicami	TLO	-	Tereny lasów ochronnych z ustaleniami warunków dokonywania zmian zagospodarowania

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
<p>Sienkiewicza, Sobieskiego, 12 Marca, Judyckiego oraz torami kolejowymi.</p> <p>2. Wejherowo - Węzeł Nanice. Teren działek nr 11, 25, 24/2, 23/1, 23/4, 22/1, 56/2, 57, 59, 60, 61, 63, 64, 66/1, 66/5, 66/6, 66/7, 67/2, 68 w obrębie 14.</p> <p>3. Wejherowo - park z otuliną. Teren południowy od ulicy Strzeleckiej do Parkowej oraz tereny Kalwarii Wejherowskiej, tereny wokół ulicy Marynarki Wojennej, Park Majkowskiego aż do południowych granic Miasta z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym.</p>			
<p>UCHWAŁA NR VIk/XIX/241/2012 z dnia 2012-06-26 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Wejherowa w rejonie ul. Roszczyńskiego</p>	ZC	-	Powiększenie cmentarza komunalnego
<p>UCHWAŁA NR IVk/XXXIII/380/2005 z dnia 2005-09-27 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Wejherowa w granicach działek nr 25/3, 24/7, obr. 19 położonych przy ul. Roszczyńskiego w Wejherowie</p>	ZL;ZC	-	Ustalenia dotyczące zagospodarowania terenów leśnych oraz ustalenia dotyczące cmentarza komunalnego
<p>UCHWAŁA NR VIIk/XXXVI/422/2017 z dnia 2017-09-12 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarze zespołu placowo-parkowego, Kalwarii Wejherowskiej oraz Doliny Cedronu w Wejherowie - część A</p>	ZP, ZL	MN; U; W; KDZ, KDL; UT, US; E	Tereny Kalwarii Wejherowskiej i przyległe
<p>UCHWAŁA NR IIIk/XXX/322/2001 z dnia 2001-06-26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – Wejherowo – Park z otuliną</p>	Ł; PS; Ls; R; RO	WZ, MN	Tereny łąkowo-pastwiskowe i ochrony ujęć wód z towarzyszącą zabudową rolną i mieszkaniową. Tereny sportowe wewnątrz Parku
<p>UCHWAŁA NR VIk/XL/477/2014 z dnia 2014-03-04 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa w</p>	MW	-	Tereny przyległe do parku z zabudową wielorodzinną

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
kwartale ulic Klasztornej, 12 Marca, Wniebowstąpienia i Zamkowej			
UCHWAŁA NR Vlk/XXX/305/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Wejherowa dla łącznika drogowego od ul. Strzeleckiej do węzła "Działki" na drodze krajowej nr 6	ZP; US	KDZ	Łącznik drogowy
UCHWAŁA NR VIk/VI/72/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Wejherowa w rejonie ulic Sucharskiego i Łęgowskiego	ZL	MN1	Tereny leśne i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
UCHWAŁA NR VIIk/XXXVI/424/2017 z dnia 12 września 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa dla łącznika drogowego od węzła integracyjnego w rejonie dworca PKP Wejherowo do ul. Łęgowskiego wraz z przyległymi obszarami	ZL	KDL	Łącznik drogowy w lesie

3.2. Gmina Wejherowo

Gmina wiejska Wejherowo obejmuje większą część obszaru Parku Krajobrazowego w jego strefie północnej. Obejmuje zarówno tereny leśne, jak i kluczowe dla ochrony walorów Parku, tereny dawnych polan rolno-osadniczych wewnątrz kompleksu leśnego.

Ryc. 1. Fragment rysunku Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo (tekst jednolity z 2013 r.) przedstawiający zasięgi terenów predestynowanych do zabudowy (brązowe i czerwone wieloboki) w obrębach kluczowych dla ochrony walorów krajobrazowych i ładu przestrzennego Parku Małej i Dużej Polany Wejherowskiej

Na podstawie analizy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo (Uchwała XXXV/423/2013), a także przedstawianych niżej miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy stwierdzono, że większa część nieleśnych terenów gminy zlokalizowanych w Parku Krajobrazowym uznana została jako ukierunkowane i predestynowane do rozwoju mieszkalnictwa oraz usług, w tym o charakterze turystyczno-rozwojowym. Dotyczy to również wsi przyległych do Parku od zachodu, tj. Sopieszyno i Gowino. Obszary leśne pozostawia się jako pozbawione presji osadniczej z ukierunkowanym zagospodarowaniem rekreacyjno-wypoczynkowym.

Struktura zagospodarowania istniejącego i projektowanego dla poszczególnych wsi wewnątrz Parku dla terenów nieleśnych przedstawia się następująco:

- a) Gniewowo – obejmuje duże strefy zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, w tym preferowanej turystyczno-wypoczynkowej. Występują również tereny zabudowy zagrodowej i obsługi rolnictwa. Na obrzeżach wsi zlokalizowane są nieplanowane obecnie do przekształcenia tereny upraw rolnych. Funkcjami towarzyszącymi zabudowie mieszkaniowej i zagrodowej są usługi, zieleń parkowa, obsługa komunikacyjna i techniczna. Intensywność planowanego zagospodarowania ocenia się na wysoką. Planowane tereny zabudowy są ponad trzykrotnie większe od istniejących terenów zabudowanych wsi.
- b) Zbychowo z Wyspowem – planowana struktura w sposób istotny bazuje na wykorzystaniu walorów rekreacyjno-wypoczynkowych Jeziora Wyspowo. Między terenami wsi i jeziorem planuje się na terenach kilkakrotnie większych niż rdzenna zabudowa wsi rozwój funkcji zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-rekreacyjnej, letniskowej i usługowej. Planowane funkcje są w znacznym stopniu już zrealizowane, w szczególności w strefie przy jeziorze. Na terenach nowej zabudowy zagrodowej dopuszcza się rozwój funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych.
- c) Nowy Dwór Wejherowski – realizowane i planowane jest rozbudowanie stref zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowych, a także towarzyszących im usług i infrastruktury technicznej oraz drogowej. Nadal istotne znaczenie w strukturze zagospodarowania będą mieć funkcje rolnicze.
- d) Reszki – dla zwartej zabudowy wsi realizowane i planowane jest wielofunkcyjne wykorzystanie mieszkaniowo-usługowe ze stosunkowo niewielkimi nowymi terenami rozwojowymi w stosunku do zabudowy istniejącej. Wydzielone usługi obejmują kościół, na obrzeżach wsi występują urządzenia gazociągu wysokiego ciśnienia.
- e) Bieszkowice - Cierźnia – podobnie jak dla Zbychowa realizowana jest i planowana intensywna wielkoobszarowa zabudowa z przewagą funkcji mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, letniskowej i usług turystycznych na bazie obecności jezior: Bieszkowickiego i Zawiat. Obszarom zabudowy towarzyszy zieleń parkowa i nieurządzona. Część terenów rolnych przekształca się na tereny rolno-turystyczne. Zasięg planowanej nowej zabudowy również przekracza kilka razy historyczne założenia wsi. Na terenie Cierźni zaplanowano i zrealizowano jeden z większych na

terenie Parku Krajobrazowego zakładów produkcyjnych z branży przemysłu drzewnego.

- f) Łężyce – teren nieleśny wyłączony jest z Parku Krajobrazowego i stanowi niechronioną jego przepisami enklawę. Jest to teren silnie przekształcony - składowiska odpadów i istniejących oraz planowanych funkcji związanych z produkcją, usługami oraz infrastrukturą techniczną. Na obrzeżach przewiduje się rozwój funkcji mieszkaniowych i mieszkaniowo-usługowych. Jest to jedyna strefa wewnątrz Parku (ale poza jego granicami), w której planowany jest rozwój funkcji produkcyjno-usługowych o intensywności typowej dla stref inwestycyjnych.

Podobne formy zagospodarowania, z wyjątkiem Łężyc, realizowane i planowane są na terenach wsi przyległych od zachodu do granicy Parku. Bezpośrednio przy granicy kompleksu leśnego chronionego w Parku rozwijane są formy zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej ukierunkowane na turystykę i wypoczynek. Towarzyszą im usługi. Formy te rozwijane są zarówno w Sopieszynie, jak i Małym Gowinie oraz Pętkowicach, ale w tej pierwszej miejscowości mają najbardziej intensywny charakter.

Szczegółowe zestawienia obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i przewidzianych w nich funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 2. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR LVI/450/2002 z dnia 2002-09-18 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino (Gowino II)	UT	-	Teren przyległy do granicy Parku w obrębie pola golfowego
UCHWAŁA NR XLII/506/2014 z dnia 2014-06-25 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino	U; UH; UT; UA; MW	K	Teren przyległy do granicy Parku z przeznaczeniem na wielokierunkowe usługi oraz zabudowę mieszkaniową
UCHWAŁA NR IV/10/2018 z dnia 2018-12-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino w Gminie Wejherowo	R; MN; Ls	ZN	Teren przyległy do granicy Parku z zabudową jednorodziną, terenami rolnymi i leśnymi
UCHWAŁA NR XLIII/532/2014 z dnia 2014-09-10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Ustarbowo w Gminie Wejherowo	MN, U; MN, ML	KDW	Teren przyległy do granicy Parku z zabudową jednorodziną i usługami oraz zabudową lotniskową
UCHWAŁA NR XLVI/496/2010 z dnia 2010-09-29 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno	MN	ZP	Teren przyległy do granicy Parku z zabudową jednorodziną

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
„Sopieszyno - Wybudowanie” w gminie Wejherowo			i towarzyszącymi terenami zieleni
UCHWAŁA NR XL/477/2014 z dnia 2014-04-23 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Sopieszyna w gminie Wejherowo	MN	-	Teren przyległy do granicy Parku z zabudową jednorodziną
UCHWAŁA NR XLI/493/2014 z dnia 2014-05-21 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno „Sopieszyno-Wybudowanie” w Gminie Wejherowo	MN	RM, RO	Teren przyległy do granicy Parku z zabudową jednorodziną i uzupełniającą zagrodową
UCHWAŁA NR XXI/227/2016 z dnia 2016-07-06 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w Gminie Wejherowo, w rejonie ul. Długiej, Sosnowej i Leśnej	MN	-	Teren przyległy do granicy Parku z zabudową mieszkaniową jednorodziną
UCHWAŁA NR IX/88/2011 z dnia 2011-06-29 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w gminie Wejherowo	ZL; R, ZL	MN; RM	Teren częściowo przyległy do granicy Parku, częściowo w Parku, z dominującymi zalesieniami i terenami rolnymi, a także uzupełniająco przy granicy z terenami zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i usługowej
UCHWAŁA NR XLIII/531/2014 ze zm. VIII/75/2015 z 20-05-2015 z dnia 2014-09-10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Gniewowo w gminie Wejherowo	MN; MU; RU	U; RM; ZL; ZP; WS; R; UT; K	Kompleksowy plan zagospodarowania terenu wsi z dominacją zabudowy mieszkaniowej, usług rolnych i mieszkaniowo-usługowej oraz towarzyszącymi terenami zieleni, wód i obsługą komunikacyjną
UCHWAŁA NR XVII/156/2008 z dnia 2008-03-13 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Zbychowo w gminie Wejherowo	MN, UT; MN; RM, UT	R, ZN, K	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługowo-mieszkaniowa turystyczna i zagrodowa z usługami turystycznymi na

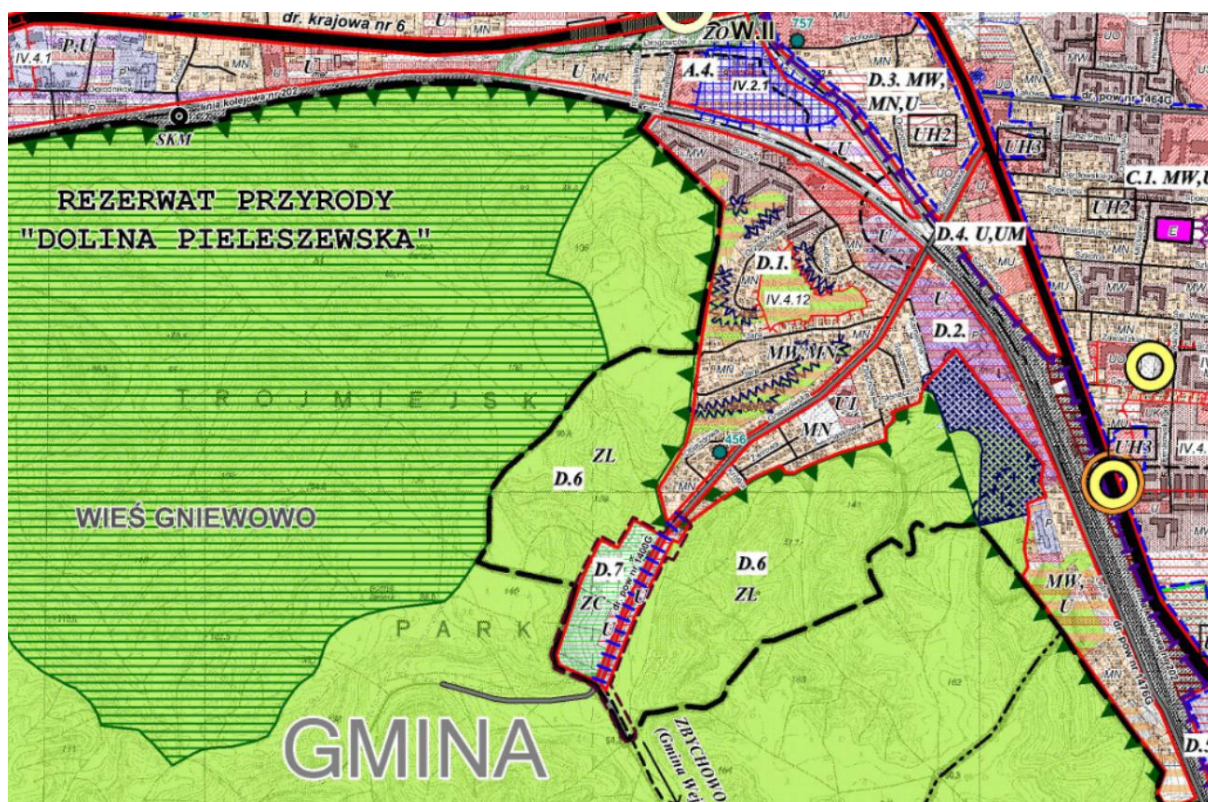
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
			terenach przyległych do granicy Parku
UCHWAŁA NR XXXIV/285/98 z dnia 1998-06-18 w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo	MN, UT; U, MN	ZL; K	Zabudowa jednorodzinna i usług turystycznych
UCHWAŁA NR XIV/139/2015 z dnia 2015-11-25 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Reszki w gminie Wejherowo	MN, U, RM	W; U; K	Zwarty kompleks zabudowy mieszanej mieszkaniowej, usługowej i zagrodowej wsi
UCHWAŁA NR XXXIV/265/2005 z dnia 2005-01-26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla dz. 1/4 we wsi Zbychowo w gminie Wejherowo	UT, MN	ZN; K	Enklawa zabudowy mieszkaniowej i usługowo-turystycznej
Uchwała Nr XIV/103/2007 z dnia 2007-11-29 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski w gminie Wejherowo	MN; R	RM; Ls; ZN; MN, U; R/G, K	Tereny zabudowy mieszkaniowej z uzupełnieniem zagrodowej i usługowej
UCHWAŁA NR XII/127/2011 z dnia 2011-09-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi w gminie Wejherowo	MN; U	MN, U; RM; R	Tereny zabudowy mieszkaniowej z uzupełniającymi usługami i zabudową zagrodową
UCHWAŁA NR XLVIII/556/2018 z dnia 2018-10-17 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów wsi Nowy Dwór Wejherowski i Bieszkowice w Gminie Wejherowo	MN; MN, U	R; Ls; U; RM; ZN; K	Duża strefa zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej z towarzyszącymi lasami, zielenią naturalną, terenami rolnymi i zabudową zagrodową
UCHWAŁA NR XXXVII/370/2009 z dnia 2009-10-29 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Łężyce dla obszaru Eko Doliny	K, O, C, F	-	Elektroenergetyka, kanalizacja, gospodarowanie odpadami, ciepłownictwo, teren zabudowy produkcyjnej oraz zabudowy usługowej w enklawie wyłączzonej z granic Parku
UCHWAŁA NR VIII/78/2019 z dnia 2019-05-22 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Łężyce w gminie Wejherowo, na obszarze położonym wzdłuż Al. Parku Krajobrazowego	P,U; U	MN, U; Z	Tereny zabudowy produkcyjnej i usługowej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXII/243/2016 z dnia 2016-	KDD	ZL	Tereny dróg

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
09-07 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dla fragmentu wsi Zbychowo i Gniewowo w celu ustalenia przebiegu drogi do miejscowości Reda wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej			z towarzyszącą zielenią
UCHWAŁA NR V/26/2002 z dnia 2002-12-30 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dotyczącego liniowego przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 mm; pr = 8,4 MPa od węzła Wiczlino do miasta Redy	G; R; L	-	Tereny przebiegu gazociągu w obrębie terenów rolnych i leśnych
UCHWAŁA NR VI/56/2011 z dnia 2011-03-30 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski oraz fragmentu wsi Sopieszyno pod trasę gazociągu DN 700 wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej	G; R; L	-	Tereny przebiegu gazociągu w obrębie terenów rolnych i leśnych
UCHWAŁA NR XXXIV/266/2005 z dnia 2005-01-26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice obejmującego działki nr ewid. 273/8, 273/9, 273/11, 273/12, 273/13, 327, 328	U, P	-	Tereny usługowo-produkcyjne związane z przetwórstwem drewna
UCHWAŁA NR XI/135/2019 z dnia 2019-10-16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice w gminie Wejherowo, na obszarze położonym pomiędzy ulicą Słoneczną i ulicą Szkolną	Zl; U; ML	WS; MN, U; R	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej i zabudowy letniskowej
UCHWAŁA NR XII/90/2007 z dnia 2007-09-04 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu gminy Wejherowo w obrębie Bieszkowice	MN; R, UT; MN, UT	RM; MN, U; Ls	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług turystycznych na terenach rolnych i nierolnych oraz zabudowy zagrodowej
UCHWAŁA NR XLIII/536/2014 z dnia 2014-09-10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Bieszkowice w Gminie Wejherowo	U	-	Tereny usług
UCHWAŁA NR XII/128/2011 z dnia 2011-09-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice - Bieszkowice - Centrum” w gminie Wejherowo	MN, UT; ZN	ZL	Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług turystycznych z zielenią naturalną

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XX/254/2020 z dnia 2020-11-04 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym na północ od jeziora Zawiad pomiędzy ulicą Słoneczną i granicą obrębu Sopieszyno	MN, UT; ML	ZL	Tereny zabudowy mieszkaniowej i letniskowej
UCHWAŁA NR XVIII/223/2020 z dnia 2020-06-24 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wschodniego fragmentu miejscowości Zbychowo w Gminie Wejherowo	MN, UT; ML, U, MR,	ZL, R	Tereny zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i letniskowej

3.3. Gmina Reda

Na terenie Parku zlokalizowana jest niewielka część gminy. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta (Uchwała XXIX/239/97 ze zmianami – ostatnia Uchwała XXIV/242/2016) przewiduje pozostawienie w leśnym użytkowaniu tereny leśne oraz intensywną zabudowę terenów nieleśnych częściowo położonych w granicach Parku. Wiodącymi funkcjami są: zabudowa mieszkaniowa jedno- i wielorodzinna z towarzyszącymi usługami oraz teren cmentarza.

Ryc. 2. Fragment rysunku kierunków zagospodarowania z aktualnego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Reda dla obszaru położonego w granicach i przy granicy Parku.

Plany zagospodarowania przestrzennego obejmują głównie tereny przygraniczne i związane są z rozwojem funkcji osadniczych miejskich, w tym mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i usług. Tereny tych funkcji w sposób zwarty przylegają do granicy kompleksu leśnego wyznaczającego jednocześnie granicę Parku. Tylko w jednej strefie przy granicy Parku występuje teren produkcyjny i składowo-magazynowy. W granicach Parku zlokalizowany jest cmentarz oraz związane z nim usługi i obsługa komunikacyjna.

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 3. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Reda

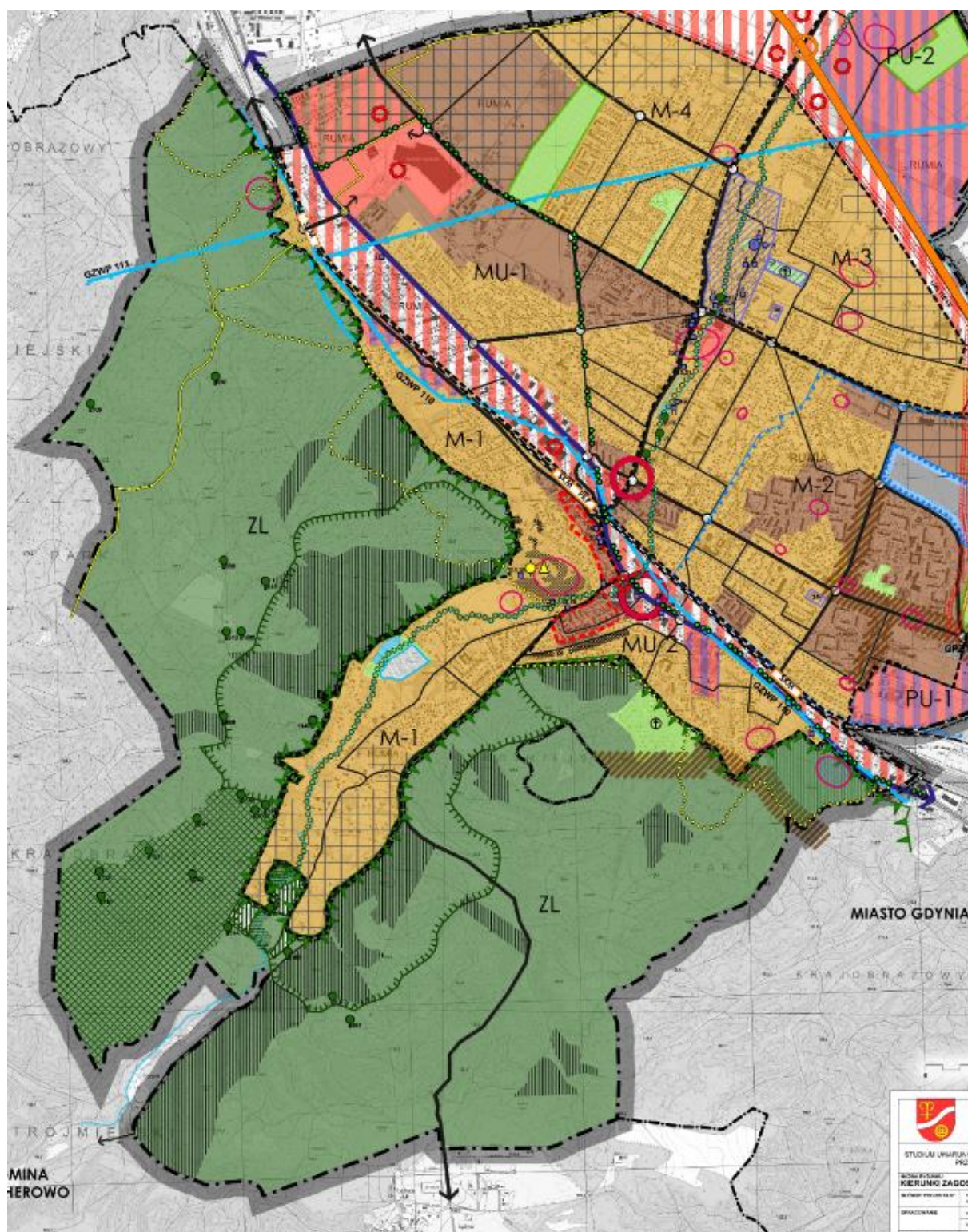
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XVII/194/2000 z dnia 2000-04-18 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Pieleszewo w Redzie	KK	-	Tereny kolejowe przyległe do granicy Parku
UCHWAŁA NR V/55/2011 z dnia 2011-02-16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Redy w obszarze jednostki „D”, położonej pomiędzy terenami kolejowymi, a granicą administracyjną z gminą Wejherowo	MN; MNU, MW; ZL	U; K	W granicach Parku tereny leśne, poza Parkiem tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami i usług
UCHWAŁA NR XXV/255/2016 z dnia 2016-12-14 w sprawie uchwalenia zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Redy w rejonie ulicy Gniewowskiej	ZC	ZL; K	Tereny cmentarza i zieleni leśnej z układem komunikacyjnym
UCHWAŁA NR XXX/331/2013 z dnia 2013-03-27 w sprawie uchwalenia zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Redy w rejonie ul. Leśnej	U; MN; MW	K	Wielofunkcyjny obszar mieszkaniowo-usługowy osiedlowy miejski przy granicy Parku
UCHWAŁA NR LII/441/2010 z dnia 2010-07-12 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego fragmentów miasta Redy – rejon ul. Leśnej i rejon ul. Leśnej II	U; MN; MW	K	Wielofunkcyjny obszar mieszkaniowo-usługowy przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XVIII/173/2016 z dnia 2016-03-21 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Redy w rejonie ulicy Leśnej, wzdłuż terenów kolejowych	MN, U	Ls; ZI	Teren mieszkaniowo-usługowy przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XIII/121/2003 z dnia 2003-09-17 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Redy - rejon ul. Leśnej II	MN, U; Ls	ZI; DW;	Teren mieszkaniowo-usługowy z zielenią leśną i izolacyjną przy granicy Parku

3.4. Gmina Rumia

Struktura funkcjonalno-przestrzenna zagospodarowania na terenie gminy Rumia jest zbliżona do tej z gminy Reda. Tutaj również granica Parku przebiega po wschodniej granicy kompleksu leśnego, a przy granicy występuje intensywna zabudowa typowa dla struktury miejskiej. Dominują tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, towarzyszy im zabudowa wielorodzinna, usługi obsługi mieszkańców, rzadko tereny produkcyjno-składowe. Ważną strefą jest dzielnica Szmelta wnikająca w strukturę lasu (Parku) szerokim, długim pasmem zabudowy. W jej obrębie, oprócz dominującej miejskiej zabudowy osadniczej i usługowej, występują również tereny zabudowy zagrodowej i usług turystyczno-rekreacyjnych. Podobnie jak w Redzie – w granicach Parku znalazł się duży cmentarz.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (z 2016 r. ze zmianą – Uchwała Nr LIII/701/2018) przewiduje pozostawienie terenów leśnych Parku w użytkowaniu leśnym i rekreacyjno-wypoczynkowym. Znaczna część tych terenów pełni funkcję ochronną. W obrębie Parku zlokalizowany jest też duży cmentarz. Dla terenów nieleśnych przewiduje się tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej ekstensywnej (M1). Studium przewiduje również zalesienie części doliny położonej w granicy Parku na styku z terenami zabudowanymi Szmelty.

Charakterystyczne dla studium tego, jak i pozostałych miast jest nie występowanie zróżnicowania struktury funkcjonalno-przestrzennej terenów przyległych do Parku w stosunku do terenów centrów miasta. Na terenie Szmelty, gdzie zabudowa wnika w strukturę Parku, obowiązują bardzo podobne ustalenia planistyczne, jak dla innych obszarów.

Ryc. 3. Fragment aktualnego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Rumia obejmujący tereny Parku i tereny przyległe to Parku.

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 4. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rumia.

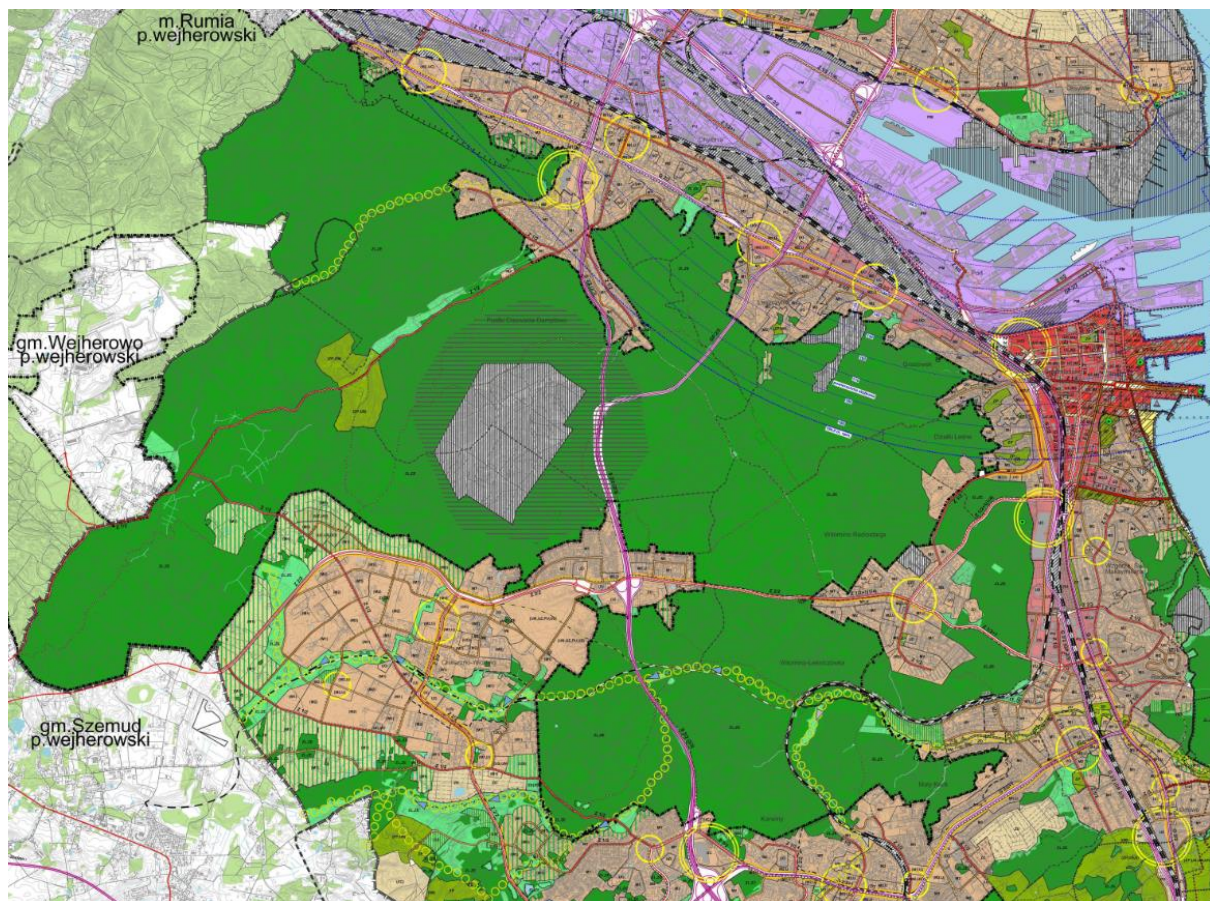
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XXIX/362/2012 z dnia 2012-11-29 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi	MN; MN, U; U	K	Tereny zabudowy usługowej z produkcją, mieszkaniowej jednorodzinnej przy granicy Parku ze wzmocnieniem odbudowy strefy przejściowej między zabudową a Parkiem
UCHWAŁA NR VIII/80/2011 z dnia 2011-04-28 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi na obszarze położonym pomiędzy ulicami Kosynierów, Żwirki i Wigury, Grunwaldzką, granicą działki 213/26 obr. nr 10, ulicą Kapitańską, ulicą Cegielnianą i granicami z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym	MN; U	MN, U; K	Tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR LIII/700/2018 z dnia 2018-09-27 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ulic Towarowej, Kapitańskiej, Komandorskiej i płk. Dąbka w Rumi	MN; U	MN, U; K	Tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej przy granicy parku
UCHWAŁA NR V/38/2011 z dnia 2011-01-27 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Szmelta w Rumi	MN; MN, U	US; ZN; ZL; RM	Tereny zabudowy jednorodzinnej, usługowej, usług sportu oraz zabudowy zagrodowej z terenami zieleni o różnych funkcjach
UCHWAŁA NR XLII/553/2017 z dnia 2017-12-14 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części dzielnicy Szmelta w Rumi dla stref D.2.ZL, D.3.MN i D.5.MN,U	MN	MN, U	Niewielki teren zabudowy jednorodzinnej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR III/51/2019 z dnia 2019-01-31 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi dla obszaru położonego w rejonie ulicy Żwirowej	MN; MW	MN, U; ZL; K; U	Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, częściowo wielorodzinnej wraz z usługami
UCHWAŁA NR XVI/143/99 z dnia 1998-06-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla	UO	K	Teren usług oświaty

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
działek nr 331/5, 332/2, 333 w obr. 19 przy ul. Górniczej, dla działek nr 334/2, 335, 336 w obr. 19, przy ulicy Stalowej oraz dla działek nr 347, 348, 349 w obr. 19, przy ul. Hutniczej			
UCHWAŁA NR XXXVII/389/2001 z dnia 2001-08-30 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej z usługami na północ od cmentarza komunalnego	MN; UR	Z; U; UR	Zabudowa mieszkaniowa przy Parku z usługami
UCHWAŁA NR LVII/388/2009 z dnia 2009-08-27 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Rumi, ograniczonego od północy ulicą Sobieskiego, od zachodu ulicą Polną, od południa ul. Robotniczą, od wschodu działką nr 108/11 (z uwzględnieniem fragmentu tej działki), wraz z ul. Polną oraz częścią dz. nr 244/2, 245, 106 i 109	US, ZP; ZL	K; U; ZL; MN	Tereny usług sportu, usług z rozwiązaniem komunikacyjnym w granicach Parku

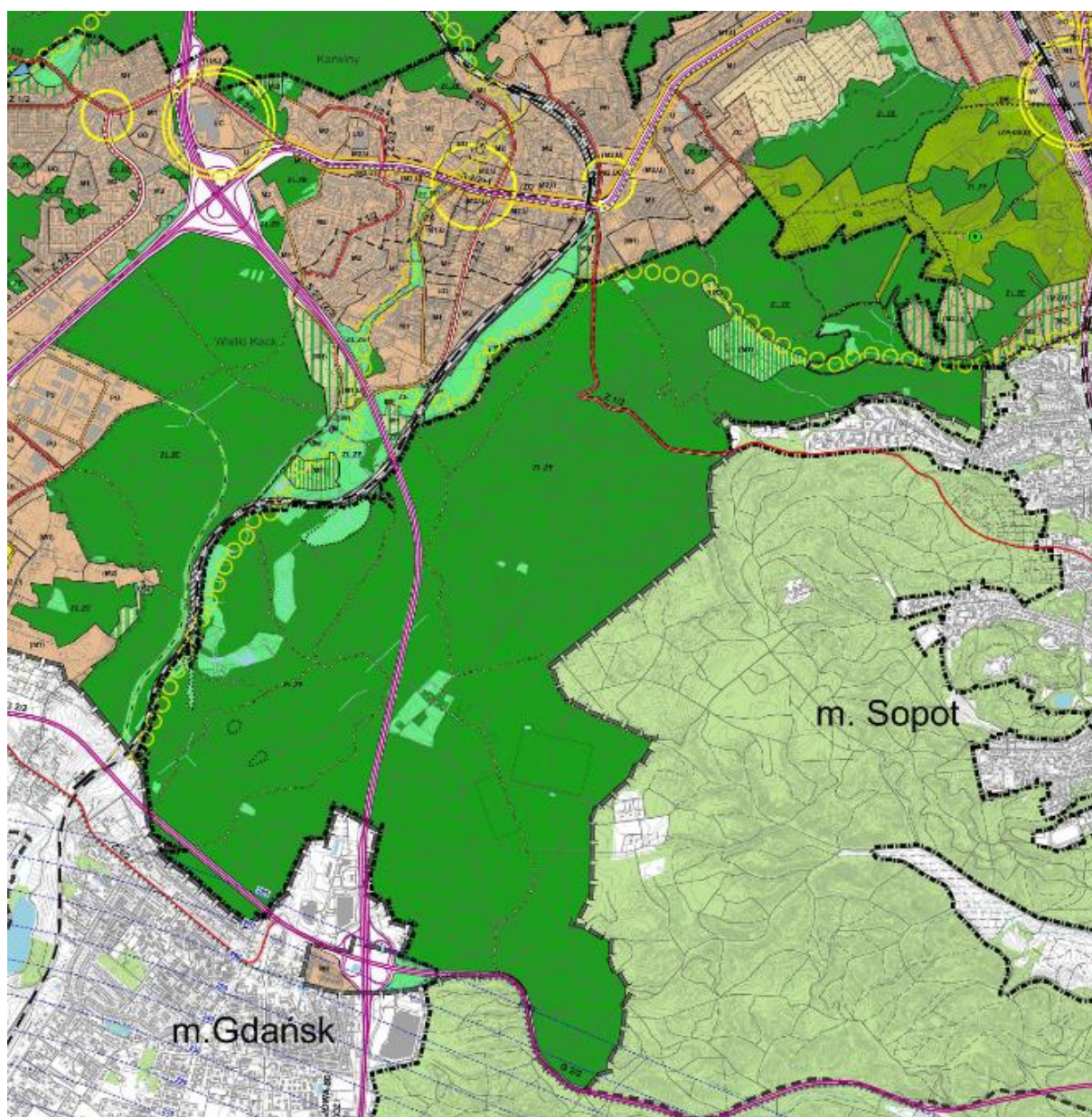
3.5. Gdynia

Miasto obejmuje znaczącą część północnej enklawy Parku, a także część enklawy południowej i rozdzielający obie strefy leśne pas urbanizacji. Większość planów zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny leżące bezpośrednio przy granicy Parku.

W najnowszej edycji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gdyni (Uchwała XI/342/19 z dnia 28 sierpnia 2019 r.) wszystkie tereny miejskie przyległe do Parku są przewidziane do zabudowy. W większości jest to zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i małych domów mieszkalnych. Rzadko w istniejącej i planowanej zabudowie przy granicach Parku przewiduje się zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej. Studium przewiduje w strefie zabudowy rozdzielającej Park organizację korytarza ekologicznego podtrzymującego spójność przestrzenną północnej i południowej części Parku, ale jego terenowi nie nadaje właściwej docelowej struktury przestrzennej pozwalającej na organizację takiej funkcji. Charakterystyczne dla tego miasta są duże obszary wojskowe położone w granicach Parku.

Ryc. 4. Fragment mapy kierunków zagospodarowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdynia obejmujący południową część enklawy północnej Parku.

Ryc. 5. Fragment mapy kierunków zagospodarowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdynia obejmujący północną część enklawy południowej Parku oraz strefę rozwoju zabudowy rozdzielającej obie enklawy. Widoczna próba wyznaczenia w tym rejonie korytarza ekologicznego (żółte kółka).

W planach miejscowych obejmujących lasy Parku Krajobrazowego najczęściej planuje się funkcje zieleni leśnej, zieleni ekologiczno-krajobrazowej, zieleni urządzonej i nieurządzonej (plany pochodzą z różnego okresu i widoczna jest ewolucja podejścia do terenów leśnych przygranicznych). Najważniejsze dla ochrony i racjonalnego zagospodarowania terenu Parku są tereny obniżen i dolinek rozcinających zalesioną wysoczyznę, będące swoistymi „zatokami” i „półwypcami” urbanizacji w strukturze leśnego tła, w szczególności na wysokości Chyloni (Pustki Cisowskie i Pustki Cisowskie – Demptowo). Na ich obszarze rozwinęło się intensywne zagospodarowanie osiedlowe miejskie z usługami. Tereny zabudowane przylegają bezpośrednio do granicy Parku Krajobrazowego.

W granicach Parku zlokalizowana jest wąska dolinka Marszewo z dominującymi terenami parkowymi, zieleni nieurządzonej, zieleni o funkcjach ekologiczno-krajobrazowych, a także na niewielkich terenach zabudowy mieszkaniowej i usługowej ukierunkowanej na turystykę, rekreację i wypoczynek. Podobną strukturę zagospodarowania co zabudowane dzielnice Pustki Cisowskie mają Chwarzno-Wiczlino oraz Witomino. Występują w nich bardzo intensywne formy zabudowy wielorodzinnej, jednorodzinnej i usług obsługi mieszkańców. Istotne znaczenia dla zagospodarowania przestrzennego Parku w gminie ma rozcinająca kompleks leśny droga ekspresowa S6.

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 5. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Gdynia

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XXXVI/1170/01 Rady Miasta Gdyni z dnia 28 grudnia 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic Żurawiej i Sępiej w Gdyni	MW; MN	ZP; ZL	Strefa mieszkaniowa osiedlowa z zabudową jedno- i wielorodzinną oraz towarzyszącymi i przygranicznymi terenami zieleni
UCHWAŁA NR VI/128/07 Rady Miasta Gdyni z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Pustki Cisowskie w Gdyni, rejon ulic Chabrowej i Jałowcowej	MN	ZP; PS	Teren zabudowy jednorodzinnej z parkiem i niewielką strefą produkcyjno-usługową przy granicy Parku
UCHWAŁA NR X/164/15 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Pustki Cisowskie-Demptowo i Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon osady leśnej Marszewo oraz Leśnego Ogrodu Botanicznego Marszewo	R, ZE; ZL	MN; RM; K	Tereny rolne, zieleni ekologicznej oraz lasów z rozproszonymi terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, w większości w granicach Parku
UCHWAŁA NR XVII/401/08 Rady Miasta Gdyni z dnia 27 lutego 2008 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Leszczyńki w Gdyni, rejon ulic Działdowskiej i Modlińskiej.	MN; MW; U	UO; K; ZL	Zabudowa miejska, jedno- i wielorodzinną z usługami przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXVIII/976/01 Rady Miasta Gdyni z 28 marca 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego połączenia drogowego Estakady Kwiatkowskiego z drogą obwodową Trójmiasta – „Trasa	KGP	MN	Droga główna ruchu przyspieszonego

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
Kwiatkowskiego”			
Uchwała Nr XXX/668/09 Rady Miasta Gdyni z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Leszczynki i Grabówek w Gdyni, rejon ulic Orlicz – Dreszera, Kalksztajnow i Dembińskiego	MN	ZL	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zieleni przy granicy Parku
UCHWAŁA NR VII/195/19 Rady Miasta Gdyni z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Grabówek w Gdyni, rejon ulic Morskiej, Komandorskiej i Kapitańskiej	MW; MN	U; ZP; ZL	Tereny osiedla w zabudowie mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami i parkiem przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XLIV/908/14 Rady Miasta Gdyni z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Działki Leśne w Gdyni, rejon ulic Warszawskiej, Wolności i Witomińskie	MW; MN	U; ZP; ZL	Tereny osiedla w zabudowie mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami, parkiem, ujęciami wód przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XX/448/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 20 kwietnia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Witomino-Radiostacja w Gdyni, terenu położonego na północ od ulic Rolniczej i Chwarznieńskiej	MW; MN; US	U	Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami sportu i innymi przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXI/429/04 Rady Miasta Gdyni z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Witomino w Gdyni, ulica Chwarznieńska – odcinek leśny	KDZ		Plan dla drogi zbiorczej
UCHWAŁA NR XXXVIII/1086/17 Rady Miasta Gdyni z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon węzła drogowego Chwarzno	KD-S	MW; MN	Droga kategorii S, zabudowa mieszkaniowa jedno- i wielorodzinna
UCHWAŁA NR XXXIII/835/17 Rady Miasta Gdyni z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejonu ulic Wiczińskiej, Chwarznieńskiej i A. Krauzego	MN; ZE; KD		Przyległa do granicy Parku droga oraz tereny zabudowy jednorodzinnej i zieleni ekologicznej
UCHWAŁA NR XXVI/549/12 Rady Miasta Gdyni z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon Niemotowa i ul. Chwarznieńskiej	MN; MW	ZP; ZL; K	Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej wzdłuż granicy Parku

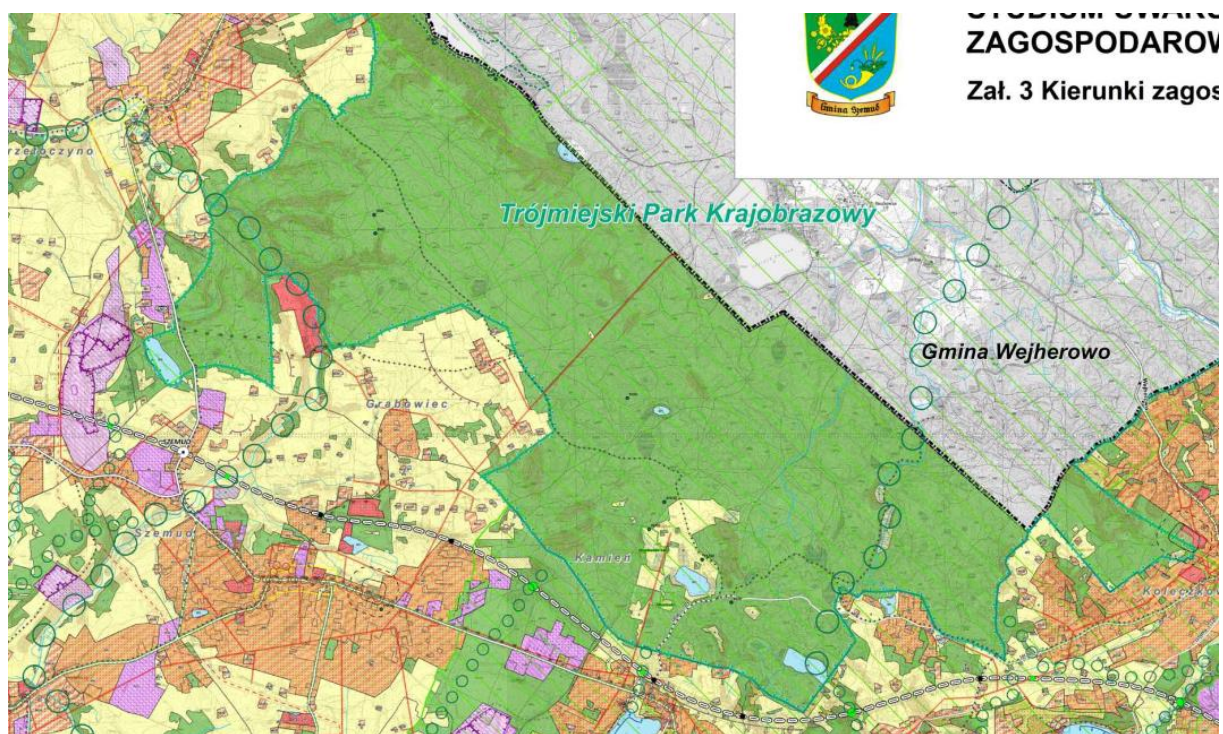
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XXXIX/858/10 Rady Miasta Gdyni z dnia 27 stycznia 2010 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno – Wiczlino w Gdyni, rejon ulicy Wiczlińskiej i tzw. Wielkiej Roli	R; LZ	MN; RM; MN, U	Teren gruntów rolnych z częściową zabudową mieszkalną jednorodzinną, zagrodową i usługami
UCHWAŁA NR XIX/1003/01 Rady Miasta Gdyni z 25 kwietnia 2001 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 mm; Prob 8,4 Mpa wraz ze strefą ochronną na trasie przebiegu przez teren miasta Gdynia	KZO	RL; R	Gazociąg wysokiego ciśnienia na gruntach rolnych i leśnych
UCHWAŁA NR XIX/403/04 Rady Miasta Gdyni z 28 kwietnia 2004 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Żniwnej i Grenadierów	MN; MW	ZL; K	Teren zabudowy jedno- i wielorodzinnej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXIV/566/08 Rady Miasta Gdyni z dnia 22 października 2008 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, terenu położonego na zachód od ul. Łęczyskiej	MN; MW; ZP; W	K; ZL; ZN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i jednorodzinnej zagrodowej wraz z ujęciami wód oraz zielenią parkową i naturalną
UCHWAŁA NR XXV/586/04 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 listopada 2004 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Karwiny w Gdyni, rejon ulic Makuszyńskiego i Porazińskiej	MW	KS; ZP	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXXV/740/13 Rady Miasta Gdyni z dnia 23 października 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Dąbrowa i Karwiny w Gdyni, rejon ulic J. Porazińskiej i Nowowiczlińskiej	MW; ZL	K; ZP	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z zielenią i lasami przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XII/294/07 Rady Miasta Gdyni z dnia 26 września 2007 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Dąbrowa w Gdyni, rejon ulicy Miętowej i rzeki Kaczej	ZE; ZL	MN	Teren zieleni naturalnej i urządzonej wzdłuż granicy Parku z przyległą zabudową mieszkaniową jednorodzinną
UCHWAŁA NR XXXI/732/05 Rady Miasta Gdyni z dnia 25 maja 2005 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic: Dąbrowa i Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon ulic Łanowej i Warzywnej	ZE; ZL; R	MN	Tereny zieleni naturalnej i urządzonej wraz z terenami rolnymi doliny rzecznej wzdłuż granicy

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
			Parku, przy nich tereny zabudowy jednorodzinnej
UCHWAŁA NR XXXII/753/05 Rady Miasta Gdyni z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon ulic Suchej i Wiczlińskiej	MN; US, UN	K	Tereny zabudowy jednorodzinnej oraz usług sportu i szkolnictwa wyższego
UCHWAŁA NR V/76/11 Rady Miasta Gdyni z dnia 23 lutego 2011 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic: Chwarzno-Wiczlino i Karwiny w Gdyni, rejon Potoku Wiczlińskiego oraz zbiorników retencyjnych „Zielenisz” i „Obwodnica”	ZL;ZE	K	Tereny zieleni ekologicznej i lasów z niewielkimi zbiornikami wodnymi w dolinie rzecznej
UCHWAŁA NR XXVII/629/05 Rady Miasta Gdyni z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni – Polana Bernadowo wraz z drogą dojazdową i ciągiem infrastruktury technicznej	MN; MN, U; US	KD; ZP; R	Teren leśnej polany z zabudową mieszkaniową i rolną, mieszkaniowo-usługową i usług sportowych oraz drogą dojazdową
UCHWAŁA NR XXVII/660/16 Rady Miasta Gdyni z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej.	MW; MN-R	ZP; K	Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rolnej oraz wielorodzinnej
UCHWAŁA NR XXXII/716/09 Rady Miasta Gdyni z dnia 27 maja 2009 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Mały Kack i Wielki Kack w Gdyni, terenu położonego na zachód od ulicy Sopockiej, rejonu tzw. Jeziora Kackiego	ZN	MN; US; MW; ZE-R	Teren użytku ekologicznego z otoczeniem i niewielkimi fragmentami zabudowy mieszkaniowej i usługowej na obrzeżu
UCHWAŁA NR III/59/2002 Rady Miasta Gdyni z 11 grudnia 2002 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Pustki Cisowskie w Gdyni, rejon ulic Żurawiej i Malinowej	MN	ZP; KD; TE, TC	Teren zabudowy mieszkaniowej z zielenią parkową oraz urządzenia elektroenergetyczne i ciepłownicze
UCHWAŁA NR XII/396/19 Rady Miasta Gdyni z dnia 25 września 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Karwiny w Gdyni, rejon Obwodnicy Trójmiasta i ul. Nowowiczlińskiej	UC; ZL; KD	-	Teren centrum handlowego i węzła drogowego przy Parku (część węzła w granicach Parku) oraz lasy w jego granicach

3.6. Gmina Szemud

W tej wiejskiej gminie w granicach Parku znalazł się jedynie przysiółek Okuniewo wsi Kamień otoczony kompleksem leśnym. Realizowana jest w nim niezbyt intensywna zabudowa na terenach rolnych przy intensywnie przygotowanym dla funkcji łowiska jeziorze Okuniewo. Na terenach wiejskich przyległych do kompleksu leśnego Parku Krajobrazowego realizowane są formy zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej, w sposób typowy dla zachodniej granicy Parku, związane z rekreacją i wypoczynkiem. Występują enklawy usług oraz znaczne powierzchnie zieleni od leśnej do parkowej. Stosunkowo duża część terenów nadal pozostaje w użytkowaniu rolniczym. Przy Jeziorze Czarnym zlokalizowana jest duża kopalnia.

Analiza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z 2002 r. (ostatnia zmiana – Uchwała XII/142/2015) wskazuje, że na leśnych polanach Parku nie przewiduje się intensywnego wzrostu zabudowy. Również większość terenów przyległych do granicy Parku pozostaje w użytkowaniu rolniczym. Największe strefy nowej zabudowy obejmują zabudowę mieszkaniową, zagrodową i letniskową w obrębie miejscowości Szemud, Przetoczyno, Koleczkowo i Kamień. Z wyjątkiem Koleczkowa nie przewiduje się intensywnej zabudowy przy granicy lasu (Parku), pozostawiając strefę rolną z rozproszonymi zabudowaniami zagrodowymi między zwartą zabudową wsi a Parkiem. Między Szemudem i Przetoczynem występują duże złoża kruszywa naturalnego, częściowo obecnie eksploatowane. Studium przewiduje występowanie korytarzy ekologicznych łączących Park z terenami chronionymi na zachodzie.

Ryc. 6. Fragment mapy kierunków zagospodarowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szemud obejmujący tereny przy Parku. Widoczna próba wyznaczenia w tym rejonie korytarzy ekologicznych (zielone kółka).

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 6. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Szemud

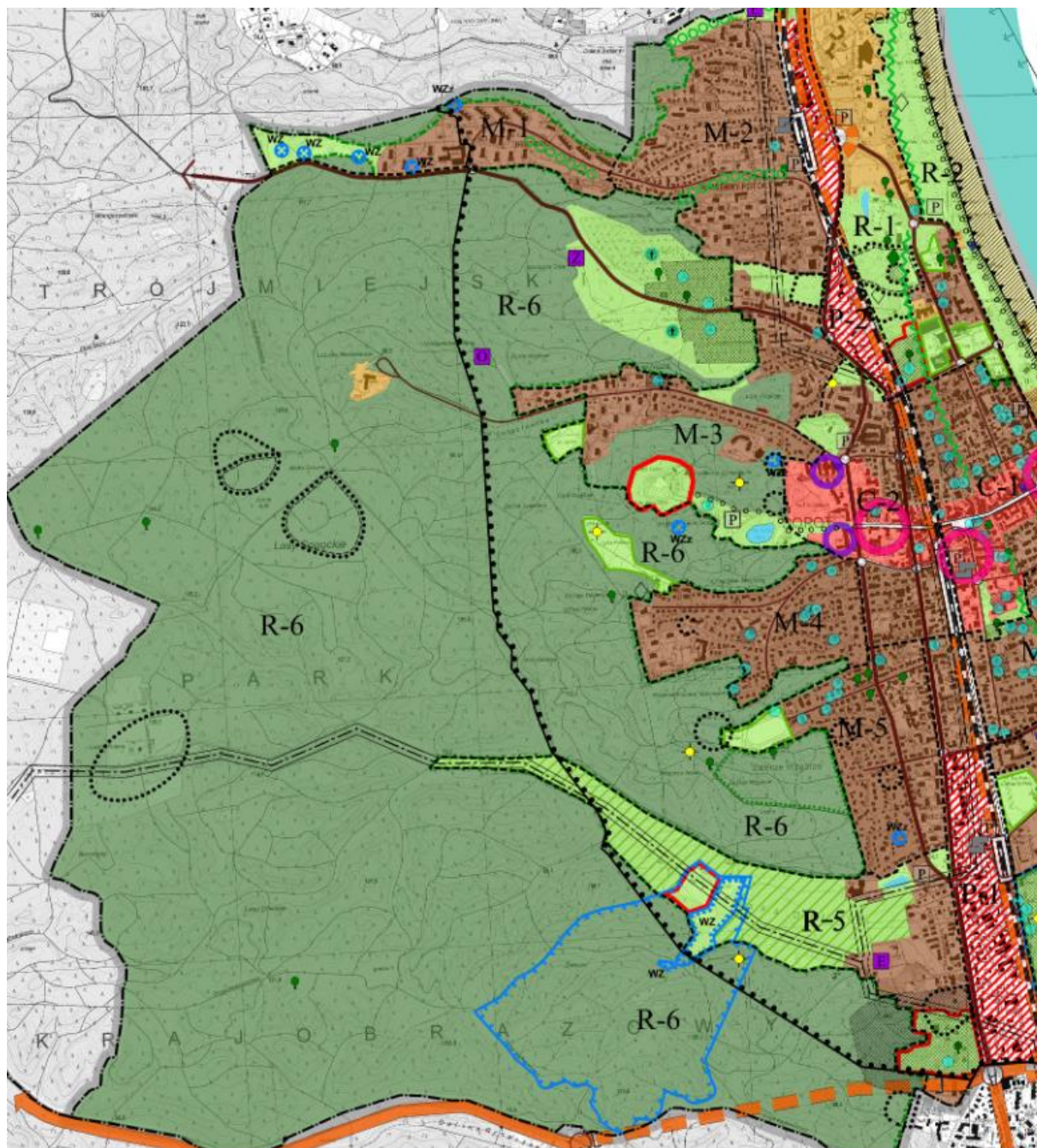
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR LVI/465/2006 z dnia 25.10.2006 w sprawie uchwalenia MPZP fragmentów wsi Będargowo, Bojano, Częstkowo, Dobrzewino, Donimierz, Głazica, Jeleńska Huta, Kamień, Kieleńska Huta, Kielno, Koleczkowo, Kowalewo, Leśno, Łebieńska Huta, Łebno, Przetoczyno, Rębiska, Szemud, Szemudzka Huta, Warzno, Zęblew z późn. zmianami	MN; ZL;	R; U; UT;	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług, zalesień
UCHWAŁA NR XXXII/294/2009 Rady Gminy Szemud z dnia 27 kwietnia 2009 w sprawie uchwalenia zmiany do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej nr działki 376/6 gm. Szemud uchwalonego uchwałą Nr XLIV/386/2002 z dnia 28 maja 2002 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Szemud	MN	-	Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XII/100/2011 Rady Gminy Szemud z dnia 15 września 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego fragmentów wsi Grabowiec w gminie Szemud	ZP; UK	ZL	Tereny usług kultury i zieleni parkowej
UCHWAŁA NR III/13/2014 Rady Gminy Szemud z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów wsi Kamień i wsi Szemud w gminie Szemud	KDD	-	Drogi dojazdowe w terenie leśnym Parku

3.7. Gmina Sopot

Charakter struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy Sopot jest zbliżony do terenów Gdyni. Cechą charakterystyczną jest występowanie wzdłuż granicy Parku intensywnej zabudowy miejskiej w przewadze jednorodzinnej i wielorodzinnej z usługami. Często jest współwystępowanie zabudowy mieszkaniowej z usługową rekreacyjno-wypoczynkową. Również ta zabudowa wkracza wąskimi pasmami w głąb kompleksu leśnego. Ma to miejsce w Brodwinie, Kamiennym Potoku, Przylesiu, Osiedlu Mickiewicza, Świemirowie. W tej ostatniej strefie charakterystyczny jest duży udział ogrodów działkowych. Znaczna część terenów przygranicznych Parku zagospodarowana jest na funkcje zieleni parkowej

i rekreacyjno-wypoczynkowej. Dużymi obiektami o tym charakterze są Opera Leśna z otoczeniem. Wyróżnikiem Sopotu są tereny funkcji uzdrowiskowej. Na wysokości Górnego Sopotu w granicach Parku Krajobrazowego zlokalizowany jest duży cmentarz komunalny. Ponadto w granicach Parku znajduje się Leśna Polana Leśnictwa Sopot z terenami o charakterze rolnym, przeznaczonymi częściowo pod zabudowę mieszkaniową i rolno-mieszkaniową.

Aktualne studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta (Uchwała Nr XXXIX/522/2018) przewiduje zachowanie przy granicy Parku intensywnej zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami. W strefie stykowej pozostawia tereny rekreacyjno-sportowe. Występują też cmentarze. Generalnie studium sankcjonuje istniejący stan zagospodarowania. Znaczna część strefy granicznej Parku i zabudowy miasta jest wskazana do ochrony walorów historyczno-kulturowych.

Ryc. 7. Mapa kierunków zagospodarowania przestrzennego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Sopotu z 2018 r.

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 7. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Sopot

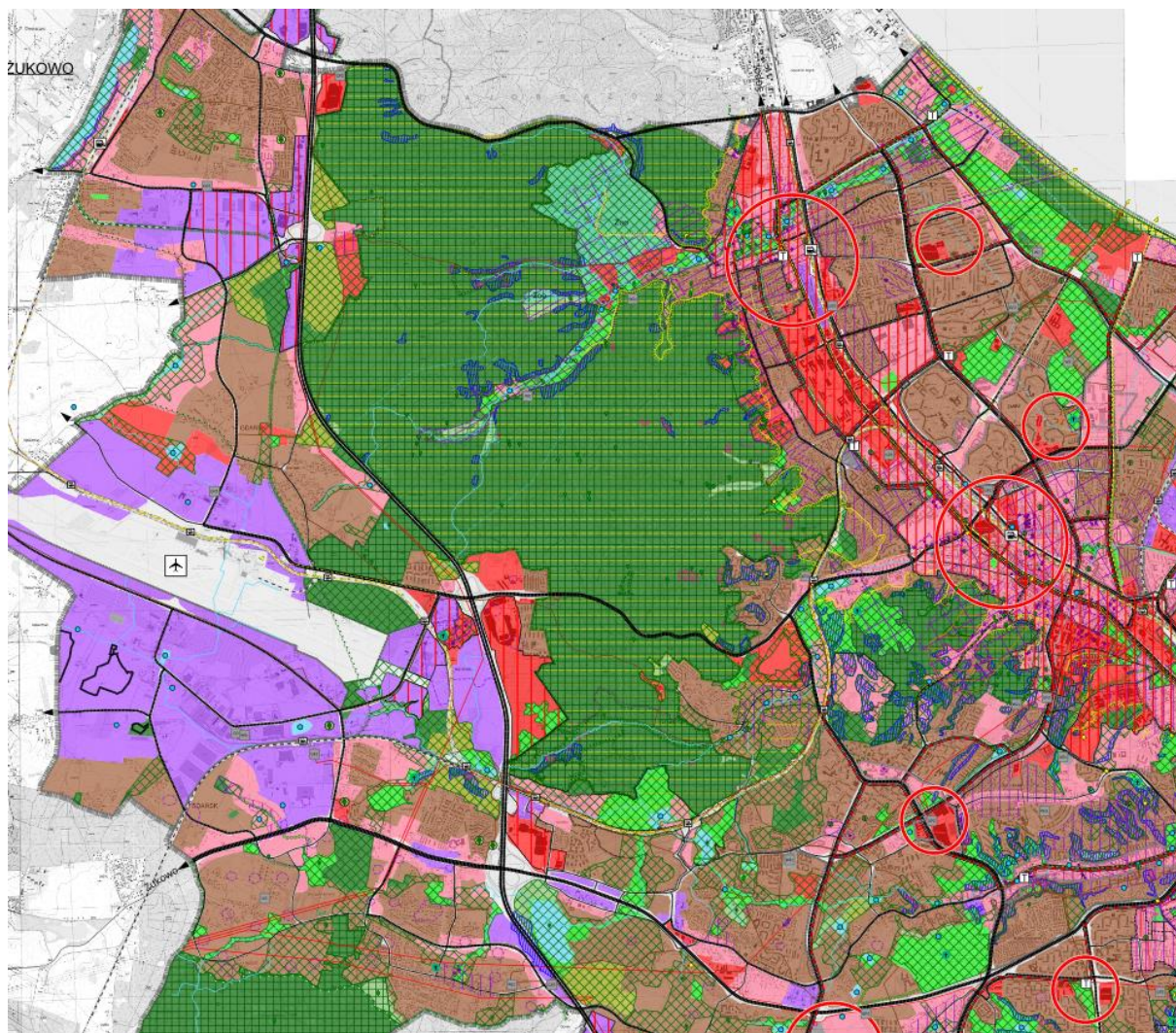
Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XII/191/2003 Rady Miasta Sopotu z dnia 28 listopada 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru A2 ochrony uzdrowskiej w Sopocie	U	ZL; K	Teren usług uzdrowskich z enklawą zieleni leśnej i terenami komunikacyjnymi w Parku
UCHWAŁA NR XXI/281/2012 Rady Miasta Sopotu z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Brodwino” w mieście Sopotie	MW; U; US	ZP; ZL; W; C; K	Teren zabudowy osiedla z dominującą zabudową wielorodzinną z usługami, usługami sportu, ujęciami wód, ciepłownią i terenami komunikacji, w większości przyległych do granic Parku
UCHWAŁA NR XX/259/2012 Rady Miasta Sopotu z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Mazowieckiej w mieście Sopotie	MW; U	ZL; ZP; K	Tereny zabudowy wielorodzinnej i usług przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXI/283/2012 Rady Miasta Sopotu z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Cmentarza Komunalnego w mieście Sopotie	ZC; ZL	U;K	Tereny cmentarza z towarzyszącymi usługami
UCHWAŁA NR XVIII/216/2012 Rady Miasta Sopotu z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Cmentarza Katolickiego w mieście Sopotie	ZC; ZL	ZP; U; MW, U	Teren cmentarza oraz przyległe lasy z towarzyszącymi usługami, zielenią parkową i zabudową wielorodzinną
UCHWAŁA NR XIII/181/2015 Rady Miasta Sopotu z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego - Lasy Komunalne w mieście Sopotie	ZL	ZC; US; ZO; MW; W	Teren leśny Parku Krajobrazowego z enklawami sportu i rekreacji, cmentarzy, składowania materii organicznej z obsługi cmentarza, ujęciem wód i zabudowy wielorodzinnej
UCHWAŁA NR XII/168/2007 Rady Miasta Sopotu z dnia 21 grudnia 2007 roku, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu	PZL; U; UK	MW; US; K; W	Teren parku leśnego z Operą Leśną, towarzyszącymi usługami i usługami

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
Opery Leśnej oraz osiedli „Przylesie” i „Zacisze” w Sopocie			sportu oraz rekreacji i ujęciem wody, w większości w granicach Parku
UCHWAŁA NR XXXI/499/2002 Rady Miasta Sopotu z dnia 26 kwietnia 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w ulicach 23 Marca, Zacisze, Piaskowa, Okrężna, Księżycowa w mieście Sopotie - zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu	MN; MW	U; K	Tereny zabudowy mieszkaniowej z przewagą jednorodzinnej i towarzyszącymi usługami przy granicy Paru
UCHWAŁA NR VII/107/99 Rady Miasta Sopotu z dnia 14 maja 1999 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przy ul. 1 Maja (działka nr 9/12 karta mapy 21 oraz działka nr 63/5 karta mapy 22) w Sopocie (zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu)	Z	U;K	Park z Morskim Okiem i towarzyszącymi usługami oraz dojazdem
UCHWAŁA NR XIX/356/2004 Rady Miasta Sopotu z dnia 13 sierpnia 2004 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru ograniczonego ulicami Wybickiego, Armii Krajowej, Moniuszki oraz lasem i terenami zabudowy wielorodzinnej w mieście Sopotie	MW; MN	U; Z	Teren zabudowy mieszkaniowej osiedlowej z towarzyszącymi usługami i zielenią przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXXIV/574/2006 Rady Miasta Sopotu z dnia 27 stycznia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Mickiewicza” w mieście Sopotie	MW	US; U; MU	Teren osiedla z zabudową wielorodzinną usługami i usługami sportu
UCHWAŁA NR XXI/284/2012 Rady Miasta Sopotu z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stadionu i ulicy Wybickiego w mieście Sopotie	US	K	Usługi sportu - stadion
UCHWAŁA NR XXXIII/536/2002 Rady Miasta Sopotu z dnia 21 czerwca 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru ograniczonego ulicami Wybickiego, Armii Krajowej, Reja i terenem lasu w mieście Sopotie – zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu	MW; MN	U; K	Teren osiedla mieszkaniowego z towarzyszącymi usługami
UCHWAŁA NR XXIV/325/2016 Rady Miasta Sopotu z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rezerwatu	ZL	US; K	Tereny leśne na Zajęczym Wzgórzu z przyległymi terenami sportu i komunikacji

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
przyrody „Zajęcze Wzgórze” w mieście Sopotcie			
UCHWAŁA NR XXVII/380/2017 Rady Miasta Sopotu z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Doliny Świemirowskiej, ul. Reja w mieście Sopotcie – ETAP I	ZD	W; ZP; MW; E; MN, U; K	Tereny ogrodów działkowych z ujęciami wód oraz zabudową wielorodzinną i jednorodziną na obrzeżach
UCHWAŁA NR XXII/456/2001 Rady Miasta Sopotu z dnia 25 maja 2001 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Parku Stawowie przy Al. Niepodległości w Sopotcie – zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu	U, MU	K	Tereny usług i mieszkaniowe z usługami, przyległe do granicy Parku
UCHWAŁA NR XXVI/439/2001 Rady Miasta Sopotu z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego połączenia drogowego dolnego tarasu Gdańsk – Oliwa – Sopot z obwodową Trójmiasta – „Nowa Spacerowa”	K	ZL	Teren drogi z przyległymi terenami zieleni leśnej

3.8. Gmina Gdańsk

Zagospodarowanie wschodniej strefy przygranicznej z terenami Parku jest bardzo podobne do stref miast Gdynia i Sopot. Dominują różne formy intensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej z usługami, w tym turystyczno-wypoczynkowymi. Wyróżnikiem jest zagospodarowanie rozcięć dolinnych na wysokości Oliwy. Z terenu Parku wyłączony został Gdański Ogród Zoologiczny oraz przyległe tereny parkowe, otwarte i usługowe. Dolina Potoku Oliwskiego w większości jest wyłączona z zabudowy. Podobnie dolina Strzyży. Na wysokości Matemblewa w Parku wstępuje teren usług religijnych. Położone po zachodniej stronie Parku Krajobrazowego tereny przyległe do drogi ekspresowej S6 zostały zabudowane częściowo jako strefy wielkopowierzchniowego handlu i innych usług, a częściowo jako tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Od strony południowej Park sąsiaduje z leśnymi i zadrzewionymi terenami chronionymi w zespole przyrodniczo-krajobrazowym Doliny Strzyży. Część Parku zlokalizowana jest w tym zespole.

Ryc. 8. Mapa kierunków zagospodarowania przestrzennego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gdańska z 2019 r.

Według ustaleń nowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdańska (Uchwała LI/1506/18, zmieniona Uchwałą XII/218/19) przy granicy Parku przewiduje się strefy zwartej zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, w większości w strefach już zabudowanych. Park po zrealizowaniu ustaleń studium zostanie leśną wyspą w strefie intensywnej zabudowy. Przerwane zostaną też połączenia ekologiczne z obszarami ochrony przyrody zlokalizowanymi na południu i południowym zachodzie.

Szczegółnej uwadze w studium poddany jest obszar Gdańska Oliwy z dolinami rzecznyymi rozcinającymi wschodnie tereny Parku. Studium zachowuje strukturę tych terenów i wyznacza im funkcję ochronną ze względu na wartości kulturowo-historyczne. Jednocześnie przeznacza się je dla funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej.

Szczegółowe zestawienia planów i funkcji wiodących z uwagami przedstawiono poniżej.

Tabela 8. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Gdańsk

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
UCHWAŁA NR XLII/1497/05 Rady Miasta Gdańska z dnia 29 września 2005 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Miejskiego Ogrodu Zoologicznego „Wybrzeża” w mieście Gdańsku	UZ	RU; ZP, K, G	Tereny usług i zieleni rekreacyjno-wypoczynkowej ogrodu zoologicznego z otoczeniem przy granicy Parku
UCHWAŁA Nr LXII/880/98 Rady Miasta Gdańska z dnia 17 czerwca 1998 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Doliny Ewy" w Zespole Rekreacyjnym "Dolina Radości", w mieście Gdańsku	ZN; ZP	U; R	Tereny zieleni udostępnionej i nieudostępnionej z niewielkimi usługami i terenami rolnymi
UCHWAŁA NR VII/58/11 Rady Miasta Gdańska z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna rejon Doliny Czystej Wody w mieście Gdańsku	ZP	-	Tereny zieleni parkowej
UCHWAŁA NR XIX/567/04 Rady Miasta Gdańska z dnia 22 stycznia 2004 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Zespołu Rekreacyjnego Dolina Radości – część centralna w mieście Gdańsku	ZP	MN, U; MN; K; ZD	Tereny zieleni udostępnionej z niewielkimi terenami mieszkaniowo-usługowymi i mieszkaniowymi oraz ogródkami działkowymi w Parku i przy jego granicach
UCHWAŁA NR L/631/97 Rady Miasta Gdańska z dnia 19 CZERWCA 1997 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Zespołu Rekreacyjnego "Dolina Radości" - rejon "Diabelskiego Kamienia", w mieście Gdańsku	ZP; W	U; US; MN, U	Teren zieleni parkowej ze stawami i usługami związanymi z działalnością turystyczno-wypoczynkową oraz leśną
UCHWAŁA NR XVI/475/2003 Rady Miasta Gdańska z dnia 04 grudnia 2003 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Centrum w mieście Gdańsku	MN, MW, U	U; K, ZP	Teren zabudowy mieszkaniowej w przewadze jednorodzinnej z usługami
UCHWAŁA NR XXXIII/1007/04 Rady Miasta Gdańska z dnia 22 grudnia 2004 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna rejon ul. Polanki – Zachód I w mieście Gdańsku	ZN	U; K	Tereny zieleni naturalnej nieurządzonej oraz przyległe terenu usług
UCHWAŁA NR XXXIII/1008/04 Rady	UZ; U	ZL	Tereny usług

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
Miasta Gdańska z dnia 22 grudnia 2004 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna rejon ul. Polanki – Zachód II w mieście Gdańsku			z towarzyszącą zielenią
UCHWAŁA NR XLI/897/13 Rady Miasta Gdańska z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Polanki -Zachód III w mieście Gdańsku	UZ	ZL; K	Tereny zabudowy usługowej i zieleni
UCHWAŁA NR XIII/418/2003 Rady Miasta Gdańska z dnia 25 września 2003 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego OLİWA GÓRNA rejon osiedla VII DWÓR w mieście Gdańsku	MW; MN; ZP	ZN; K; U	Teren zabudowy osiedlowej z usługami i zielenią urządzoną i nieurządzoną
UCHWAŁA NR XLIV/1327/2002 Rady Miasta Gdańska z dnia 24 stycznia 2002 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wrzeszcz – Strzyża II – Oliwa w mieście Gdańsku	MN; MW; U; ZP	K	Tereny zabudowy osiedlowej z usługami
UCHWAŁA NR XXIX/801/08 Rady Miasta Gdańska z dnia 30 października 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brętowo, obszar przebiegu planowanej linii elektroenergetycznej 110 kV w mieście Gdańsku	IT	-	Tereny infrastruktury technicznej
UCHWAŁA Nr XXXVIII/1186/2001 Rady Miasta Gdańska z dnia 30 sierpnia 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brętowa - Niedźwiednik w mieście Gdańsku	MN; MW	U; ZP; K	Teren zabudowy osiedlowej jedno- i wielorodzinnej z usługami i zielenią
UCHWAŁA NR XVI/483/2003 Rady Miasta Gdańska z dnia 04 grudnia 2003 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ulicy Słowackiego – odcinek dolny w mieście Gdańsku	U; MN, U; ZP	K	Tereny zabudowy mieszkaniowej z usługami i zielenią częściowo w granicach Parku, w większości w strefie przyległej do granicy
UCHWAŁA NR XXVIII/767/08 Rady Miasta Gdańska z dnia 25 września 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brętowo- Matemblewskie Wzgórze w mieście Gdańsku	ZL; ZN; MN	K	Teren zieleni leśnej ekologiczno-krajobrazowej wraz ze strefą zabudowy mieszkaniowej przyległy do granicy Parku
UCHWAŁA NR XXXIX/1328/05 Rady Miasta Gdańska z dnia 30 czerwca 2005	MN	-	Tereny zabudowy mieszkaniowej

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Matemblewa w rejonie ulicy Zielone Wzgórze w mieście Gdańsku			ekstensywnej
UCHWAŁA NR XLIII/531/96 Rady Miasta Gdańska z dnia 30 grudnia 1996 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego MATEMBLEWO 0902 w mieście Gdańsku	MN; MW	U; ZP; ZN, P; K	Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami i niewielką strefą produkcji
UCHWAŁA NR XXXI/637/12 Rady Miasta Gdańska z dnia 25 października 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Matemblewo rejon kościoła pw. Matki Bożej Brzemiennej w mieście Gdańsku	U; ZP; ZN	K	Teren usług religijnych z towarzyszącą zielenią urządzoną i nieurządzoną
UCHWAŁA NR LVI/1900/06 Rady Miasta Gdańska z dnia 26 października 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dolina Strzyży” w mieście Gdańsku	ZL	ZN	Tereny zieleni leśnej i chronionej
UCHWAŁA NR V/39/06 Rady Miasta Gdańska z dnia 21 grudnia 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Matarnia - Złota Karczma - na zachód od Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego w mieście Gdańsku	MW; U	-	Tereny zabudowy wielorodzinnej i usługowej przy granicy Parku
UCHWAŁA NR LVI/749/97 Rady Miasta Gdańska z dnia 18 grudnia 1997 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ul. Słowackiego z węzłem Potokowa w mieście Gdańsku	K	-	Teren drogi
UCHWAŁA NR XLIX/605/97 Rady Miasta Gdańska z dnia 22 maja 1997 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Barniewice Wschodnie - Owczarnia	U; ZD	MN, U; K; Z	Tereny usług, ogrodów działkowych, zabudowy mieszkaniowo-usługowej, rolne i upraw leśnych przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XLV/1322/17 Rady Miasta Gdańska z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna w rejonie ulicy Polanki 124A w mieście Gdańsku	M, U	-	Teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej
UCHWAŁA NR L/1120/14 Rady Miasta Gdańska z dnia 27 marca 2014 r. w	M, U	KD; KDW	Tereny zabudowy mieszkaniowo-

Uchwała	Funkcje wiodące	Funkcje uzupełniające	Uwagi
sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna w rejonie ulic Karwieńskiej i Spacerowej w mieście Gdańsku			usługowej z obsługą komunikacyjną
UCHWAŁA NR XLI/1122/17 Rady Miasta Gdańska z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego VII Dwór w rejonie ulic Piotra Norblina i Aleksandra Orłowskiego w mieście Gdańsku	MN	Z; Kd; KX	Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z zielenią przy granicy Parku
UCHWAŁA NR XXXIX/1214/2001 Rady Miasta Gdańska z dnia 27 września 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego połączenia drogowego dolnego tarasu Gdańsk – Oliwa – Sopot z obwodową Trójmiasta – „Nowa Spacerowa”	K	-	Tereny komunikacji drogowej
UCHWAŁA NR L/1718/06 Rady Miasta Gdańska z dnia 27 kwietnia 2006r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulic: Grunwaldzkiej, Opackiej, Czyżewskiego w Gdańsku Oliwie	U; Z	-	Teren usług publicznych i zieleni urządzonej
UCHWAŁA NR XXXI/931/2001 Rady Miasta Gdańska z dnia 25 stycznia 2001 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy urbanistycznej Oliwa w rejonie ulicy Czyżewskiego w mieście Gdańsku	MN; MW, U	ZP; K	Teren zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami i obsługą komunikacyjną

4. Struktura zagospodarowania przestrzennego Parku

Analiza stanu zagospodarowania przestrzennego terenu Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego pozwala na wyróżnienie dwóch grup typów obszarów funkcjonalnych oraz diagnozę prawidłowości w ich realizacji i planowaniu.

Pierwszy obejmuje tereny zielonej infrastruktury, w skład której wchodzi elementy zagospodarowania terenu realizujące funkcje przyrodnicze; kluczowe dla dostarczania usług ekosystemów, w tym: lasy, łąki i pastwiska, parki, zadrzewienia o funkcji ekologicznej, wody powierzchniowe. W tej grupie znalazły się również korytarze ekologiczne pozwalające na zachowanie łączności przestrzennej terenu Parku z otoczeniem, a także spójności przestrzennej wewnątrz Parku. Zagadnienie korytarzy ekologicznych scharakteryzowane zostało w operacie krajobrazowym.

Drugi obejmuje obszary i obiekty antropogeniczne, stanowiące najczęściej zagrożenie dla walorów przyrodniczo-krajobrazowych Parku, wpływających lub mogących wpływać na zasoby, twory i składniki przyrody, walory krajobrazowe oraz wartości kulturowe chronione w parku krajobrazowym. Obejmują one różne pod względem funkcjonalnym i strukturalnym typy zabudowy, infrastrukturę komunikacyjną i techniczną.

4.1. Zielona i błękitna infrastruktura

Poniżej scharakteryzowane zostaną podstawowe elementy zielonej infrastruktury terenu Parku, ocena zmian w/w elementów i ich funkcjonalności, a także ich trendy:

- **tereny lasów i zalesień (ZL, Ls)** – są dominującym elementem w zagospodarowaniu terenów Parku, posiadającym kluczowe dla jego ochrony walory przyrodnicze, krajobrazowe i rekreacyjno-wypoczynkowe. Lasy otaczają jednostki wiejskie innych funkcji rozwoju wewnątrz Parku i sąsiadują bardzo często bezpośrednio z intensywnymi formami zagospodarowania dużych miast od północy, południa i wschodu oraz suburbanizacyjnym charakterem zagospodarowania na dotychczas wiejskich i rolnych terenach od zachodu. W strefach granicznych z układami urbanistycznymi miast odbywa się stopniowa adaptacja lasów do charakteru funkcji parków leśnych, a miejscami lasów o funkcjach wiodących ekologiczno-krajobrazowych. Szczegółowa charakterystyka lasów terenu Parku znajduje się w odrębnym operacie ekosystemów leśnych. Z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego wyróżnia się na terenie Parku dwa duże zwarte obszary leśne, północny i południowy – izolowane od siebie pasmem urbanizacji i komunikacji. W obu enklawach od strony północnej, wschodniej i południowej zaznacza się duża presja rekreacyjno-wypoczynkowa;
- **tereny parków, zieleni urządzonej i nieurządzonej (ZP, ZI, część ZN bez określenia funkcji ochronnej)** – występują jako strefy izolowane towarzyszące zabudowie mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz usługowej, a także jako duże strefy wewnątrz Parku Krajobrazowego lub przy jego granicach na styku z miastami. W niektórych przypadkach mają bardzo duże powierzchnie, jak np. w kompleksie

Kalwarii Wejherowskiej. Obszary organizacji funkcji zieleni ekologicznej obejmują najczęściej strefy dolin rzecznych, gdzie zachowały się nieleśne, ale zwarte i liniowe struktury zieleni spontanicznej. Na części terenów w Wejherowie, Gdańsku i Sopocie tereny leśne i zadrzewień o funkcjach ekologicznych przybierają postać parków leśnych z dużym natężeniem ścieżek i szlaków spacerowych i tras turystycznych. Towarzyszą im tereny zieleni o innych funkcjach, w tym sportu, kultury i cmentarzy;

- **tereny zieleni o funkcjach użytków ekologicznych (ZN o wyraźnie określonej funkcji ochronnej)** – w największej strefie występują między lasem i linią kolejową przy Osiedlu Bernadowskim (Wielki Kack), jako duża strefa torfowiskowo-szuwarowa. Występują również w strefach styku z terenami intensywnej zabudowy miejskiej przy wschodniej granicy Parku, gdzie są chronione np. w dolinkach rzecznych rzek rozcinających krawędź wysoczyzny. Obejmują też ustanowione użytki ekologiczne. Są to obszary o bardzo istotnej roli w ochronie walorów przyrodniczych Parku;
- **tereny cmentarzy (ZC)** – występują w granicach Parku jako duże cmentarze komunalne we wszystkich miastach – w Wejherowie, Redzie, Rumi, Gdyni, Sopocie i Gdańsku. Są wkomponowane w strukturę otaczających lasów, niektóre mają też wykształcony cenny starodrzew. Część cmentarzy ma charakter zabytkowy. Niemal wszystkie charakteryzują się znacznymi walorami krajobrazowymi ze względu na wkomponowanie w lasy i zróżnicowaną rzeźbę terenu. Charakterystyczny dla terenu Parku jest trend zwiększania się powierzchni cmentarzy komunalnych dużych miast;
- **tereny ogrodów działkowych (ZD)** – występują przy granicach Parku w strefach zabudowy miast od strony północnej, wschodniej i południowej. Często zajmują dna dolinek wcinających się w zalesioną wysoczyznę. Struktura tych terenów jest zróżnicowana, w większości nie przedstawiają istotnych walorów przyrodniczych i krajobrazowych, są w niektórych przypadkach elementem dewastacji walorów fizjonomicznych krajobrazu i zaburzeń wartości historyczno-kulturowych, jak np. w Dolinie Radości. Obszary ogrodów działkowych na wszystkich parkowych terenach wymagają rewitalizacji, w tym poprawy struktury zabudowy oraz funkcji powiązań komunikacyjnych;
- **tereny łąk i pastwisk (RL)** – są rzadkim typem ekosystemów ze względu na naturalną sukcesję ekologiczną w kierunku ziołorośli i zadrzewień, a docelowo lasów, a także zamianę użytkowania na grunty orne. Obecnie łąki i pastwiska na terenie Parku powiązane są głównie z siedliskami hydrogenicznymi den dolin rzecznych. Pełnią w tych dolinach bardzo ważne funkcje ekologiczne i hydrologiczne, a także mikroklimatyczne. W strefie krawędziowej wysoczyzny stanowią też ważny element stref ochronnych ujęć wód. Korzystnie wpływają na percepcję krajobrazu stanowiąc jeden z najlepszych typów przedpola ekspozycyjnych. Ze względu na trend spadkowy powinny być bardziej skutecznie chronione w polityce przestrzennej realizowanej na terenie Parku;

- **wody powierzchniowe (W)** – obejmują jeziora i krótkie odcinki rzek rozcinających strefę krawędziową. Nielicznie występują w postaci stawów, np. w dolinkach niektórych rzek w strefie krawędziowej. Część jezior występuje jako zbiorniki śródlądne. Największa ich koncentracja chroniona jest w rezerwacie przyrody Pełcznica. Trzy duże jeziora: Bieszkowickie, Wyspowo i Zawiat położone są w strefie rozwoju zabudowy wiejskiej i letniskowej wsi Bieszkowice i Zbychowo. Są to zbiorniki silniej narażone na eutrofizację niż zbiorniki leśne. Rzeki rozcinające wysoczyznę płyną zazwyczaj w głębokich dolinkach, mają znaczną siłę erozyjną w okresie wezbrań i charakteryzują się dużą zmiennością reżimu hydrologicznego. Dla ograniczenia zmian dosyć licznie budowano na nich infrastrukturę regulacyjną, były też wykorzystywane jako źródło energii (np. młyny wodne). Część z elementów zabudowy hydrotechnicznej ma charakter zabytkowy. W procesach zagospodarowania przestrzennego z jednej strony należy dbać o zachowanie swobodnego przepływu rzek, w tym dla funkcji ekologicznych, z drugiej – chronić i odtwarzać walory historyczno-kulturowe rzek;
- **obszary funkcji kształtowania topoklimatu Aglomeracji Trójmiejskiej** – do obszarów o kluczowej funkcji klimatycznej należą wszystkie kompleksy leśne oraz mające specyficzny mikroklimat doliny rzeczne. Zagospodarowanie przestrzenne w ich obrębie powinno uwzględniać funkcje kształtowania klimatu i regulacji gospodarki wodnej. Jest to ważne z punktu widzenia przeciwdziałania skutkom zmian klimatycznych.

4.2. Antropogeniczne elementy zagospodarowania przestrzennego

Poniżej scharakteryzowane zostaną podstawowe elementy zagospodarowania przestrzennego terenu Parku związane z realizacją różnych form zabudowy, z uwzględnieniem oceny zmian tych elementów, ich funkcjonalności, a także ich trendów rozwojowych:

- **tereny zabudowy zagrodowej (MR)** – występują głównie na terenach wiejskich gminy Wejherowo oraz Szemud i to na znacznie mniejszych obszarach niż kiedyś. Największe strefy z tą zabudową znajdują się obecnie w Gniewowie, Zbychowie, Reszkach, Nowym Dworze Wejherowskim. Ponadto występują w rozproszeniu w licznych przysiółkach na terenach rolnych wewnątrz Parku i przy jego granicy zachodniej. Na większości terenów zabudowa zagrodowa uległa różnym formom transformacji w kierunku zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, zagrodowo-usługowej, usługowej lub bardzo rzadko produkcyjnej. Przewiduje się występowanie dalszych procesów przekształceń tej zabudowy. Niewielkie tereny z tą zabudową zlokalizowane są również we wschodniej części Parku w dolinkach na wysokości Gdyni, Sopotu i Gdańska;
- **tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN)** – występują jako typowe tereny realizacji tej funkcji w miastach (w formie intensywnej, skoncentrowanej) i wsiach (w formie mniej intensywnej i bardziej rozproszonej), a także jako zabudowa

letniskowa i tzw. drugich domów oraz zabudowa wtórna z przekształcenia dawnej zabudowy zagrodowej i usługowej. Ten typ zabudowy będzie bardzo intensywnie się rozwijał na obszarach wsi w gminie wiejskiej Wejherowo wewnątrz Parku, a także na terenach wsi przyległych do Parku od wschodu, np. w Sopieszynie i Przetoczynie;

- **tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW)** – występują wzdłuż północnej, wschodniej i południowej granicy Parku od Wejherowa na północy do Gdańska na południu. Są też bardzo ważnym typem zabudowy w strefie rozdzielającej dwie leśne enklawy Parku na wysokości Wielkiego Kacka. W większości przypadków rezerwy terenowe dla tej zabudowy w miastach przy granicy Parku zostały wyczerpane. Zabudowa ta, poza nielicznymi wyjątkami, nie jest realizowana oraz przewidywana w planach wsi z gmin Wejherowo i Szemud;
- **tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami (MN, U)** – występują i są planowane w miastach, gdzie bardzo często przy granicy Parku występują w funkcji mieszanej z usługami turystyczno-wypoczynkowymi i obsługi ludności. W granicach miasta większość terenów dla tej funkcji z planów zagospodarowania została wykorzystana. Duże rezerwy występują na terenach wiejskich, głównie wewnątrz Parku Krajobrazowego we wsiach Bieszkowice, Reszki, Zbychowo, Gniewowo i Nowy Dwór Wejherowski. Są tam planowane z ukierunkowaniem na usługi turystyczno-rekreacyjno-wypoczynkowe;
- **tereny zabudowy wielorodzinnej z usługami (MW, U)** – podobnie jak poprzednie występują głównie w miastach i z ukierunkowaniem na funkcje turystyczno-wypoczynkowe lub obsługi ludności;
- **tereny usług i produkcji rolniczej (RU, RO)** – na największych obszarach występują w Nowym Dworze Wejherowskim, za sprawą ośrodka chowu zwierząt oraz produkcji roślinnej, a także w Gniewowie;
- **tereny usług sportu, rekreacji i wypoczynku (US, UT, Z)** – występują na terenach miejskich jako uzupełnienie funkcji wiodących związanych z zabudową. W odmianie rekreacyjno-wypoczynkowej obejmują też duże kompleksy terenów parkowo-dydaktycznych, np. Gdański Ogród Zoologiczny. Występują również na terenach wiejskich w granicach Parku i przy granicy, ale w znacznym rozproszeniu. Obejmują np. pole golfowe, zabudowę kempingową przy jeziorze Borowo, niewielkie strefy przy innych jeziorach;
- **tereny usług sportu na terenach rolnych (US, R)** – są planowane na znacznych obszarach w Bieszkowicach i w kilku innych miejscach na znacznie mniejszych arealach;
- **tereny usług (U)** – występują powszechnie w rozproszeniu we wszystkich jednostkach osadniczych z terenu Parku i przy jego granicach. Obejmują głównie usługi obsługi ludności i turystyczno-wypoczynkowe;
- **tereny usług handlowych wielkopowierzchniowych (UC)** – występują przy granicy Parku w Gdyni i Gdańsku;

- **tereny produkcji i usługowo-produkcyjne (P, U)** – na terenie Parku występują rzadko. Największy taki teren obejmuje zakład przemysłu drzewnego w Bieszkowicach – Cierzni. Największe strefy z tego typu funkcjami występują przy granicy Parku w enklawie wydzielonej Łężyc. Plany zagospodarowania przestrzennego przewidują dla tej wsi dalszy dosyć intensywny rozwój tych niepożądanych funkcji. Występują one też na niewielkich terenach przy granicy Parku z miastami na wschodzie i południu. Dużą kopalnię zinwentaryzowano też w gminie Szemud przy Jeziorze Czarnym;
- **tereny infrastruktury technicznej (W, C, O, E, G)** – obejmują tereny ujęć wodnych dla miast, tereny gazociągu wysokiego ciśnienia, ciepłowni i elektroenergetyczne. Duże negatywne znaczenie dla krajobrazu Parku ma w szczególności rozdzielnia gazociągów wysokich ciśnień przy drodze ze Zbychowa do Reszek. Przy granicach Parku występuje duży obszar gospodarki odpadami na polanie Łężyce;
- **tereny rolne z przewagą gruntów ornych (R)** – w granicach Parku Krajobrazowego występują na obszarach wsi z gminy Wejherowo, a także na terenach przyległych do Parku w tej gminie i w gminie Szemud. Lokalnie występują też przy granicy Parku i w jego granicach na terenie miast, np. na polanie leśnictwa Sopot oraz w dolinkach rozcięć erozyjnych;
- **tereny rolne z zabudową mieszkaniową (MN,R)** – są sporadycznie występującą kategorią planistyczną w kilku enklawach, m.in. na polanie Barnadowo i Chwarzno-Wiczlino w Gdyni;
- **tereny zamknięte (TZ)** – obejmują tereny wojskowe zlokalizowane w kilku miejscach w granicach Parku, m.in. na terenach przyległych do miast;
- **tereny komunikacyjne (K)** – obejmują układ drogowy drogi ekspresowej S6, drogi krajowej nr 6, kilku dróg wojewódzkich, powiatowych i licznych dróg gminnych. Układ drogowy drogi ekspresowej S6, krajowej nr 6 i dróg wojewódzkich stwarza znaczne zagrożenie dla integralności systemu ekologicznego Parku. Obejmują również linie kolejowe.

4.3. Infrastruktura drogowa, kolejowa i techniczna o dużym znaczeniu dla ochrony walorów przyrodniczo-krajobrazowych Parku

4.3.1. Podstawowy układ drogowy

Z punktu widzenia oddziaływania na przyrodę i krajobraz Parku podstawowy układ drogowy terenu Parku tworzą:

- droga ekspresowa S6 – przecina tereny leśne Parku na odcinkach między Gdynią Chylonia i Wielkim Kackiem oraz Wielkim Kackiem i Osową;
- droga krajowa nr 6 – jest kontynuacją drogi ekspresowej S6 od wysokości Gdyni Chyloni do Wejherowa. Droga nie przecina terenu Parku, miejscami zbliża się do jego granicy;
- drogi wojewódzkie:

- a) nr 218 – Wejherowo – Nowy Dwór Wejherowski – Bieszkowice – Koleczkowo i Osowa – Oliwa – stanowi równoległą do drogi S6 i Nr 6 oś komunikacyjną łączącą Wejherowo z Gdańskiem,
- b) nr 224 – Wejherowo – Sopieszyno – Przetoczyno – Szemud – stanowi główną oś komunikacji wzdłuż zachodniej granicy Parku, częściowo rozcina tereny leśne w granicach Parku,
- c) nr 472 – Lotnisko L. Wałęsy – Gdańsk – rozcina południowy kompleks leśny Parku;
- drogi powiatowe i gminne, wśród których kluczowe znaczenie mają:
 - a) droga Nowy Dwór Wejherowski – Zbychowo – Reda – łącząca przez tereny Dużej Polany Wejherowskiej i tereny leśne drogę wojewódzką nr 218 z krajową nr 6,
 - b) Trasa Kwiatkowskiego – łącząca Gdynię z węzłem na drodze S6,
 - c) ul. Marszewska – łącząca przez teren Parku Koleczkowo z Łężycami i Chylonią,
 - d) ul. Chwarznieńska – łącząca Gdynię z Witominem i węzłem Chwarzno drogi S6,
 - e) droga łącząca Łężyce z Rumią,
 - f) droga łącząca przez teren leśny Parku Brodwinno z Karwinami.

Podstawowy układ drogowy jest źródłem zanieczyszczeń powietrza, uciążliwości hałasowej, a także rozcięcia i izolacji ekosystemów leśnych i innych naturalnych i seminaturalnych.

4.3.2. Linie kolejowe

Jedyną linią kolejową na terenie Parku jest linia przebiegająca przez tereny leśne w okolicach rezerwatu Kacze Łęgi łącząca Gdynię Redłowo z Karwinami.

Ponadto wzdłuż północnej granicy Parku, poza zasięgiem ochrony, przebiega linia kolejowa Reda – Wejherowo.

4.3.3. Linie elektroenergetyczne

Główne linie elektroenergetyczne wysokich napięć przebiegające jako naziemne przez teren Parku obejmują:

- jednotorową linię 110 kV Chwarzno-Grabówek x 2 – w miejscowym planie wyznaczono dla niej strefę ochronną po 20 m od osi linii w obie strony,
- dwutorową linię 110 kV Sopot-Wysoka – w miejscowym planie wyznaczono dla niej strefę ochronną po 20 m od osi linii w obie strony.

Na terenie Parku lub przy jego granicach znajdują się również GPZ: Sopot, Chwarzno, Wysoka.

4.3.4. Gazociągi wysokich ciśnień

Przez Trójmiejski Park Krajobrazowy przebiegają gazociągi wysokich ciśnień. Szerokość stref kontrolowanych wynosi dla gazociągów o średnicy:

- a) do DN 150 włącznie - 4,0 m,
- b) powyżej DN 150 do DN 300 włącznie - 6,0 m,
- c) powyżej DN 300 do DN 500 włącznie - 8,0 m,

d) powyżej DN 500 - 12,0 m.

Przez północną enklawę Parku przebiega nowy gazociąg wysokich ciśnień DN 700 z Reszek przez Zbychowo, Nowy Dwór Wejherowski do Sopieszyna, z odnogami do Wejherowa (DN 150) (poza Parkiem) i Rumi (DN 500). Od Chwarzna – Wiczlina przez Łężyce do Reszek gazociąg ten występuje jako DN 500. Na terenie wsi Reszki i w przysiółku Piła zlokalizowane są obszarowe obiekty gazociągu – stacje redukcyjno-pomiarowe. Strefy kontrolowane gazociągu DN 700 wynoszą po 6 m od gazociągu (razem 12 m), a na odcinku DN 500 – po 4 m. W strefie 3 m nie mogą rosnąć drzewa. Wzdłuż gazociągu DN 700 i DN 500 biegnie nitka gazociągu DN 200.

Pozostałe gazociągi wysokich ciśnień to:

- DN 200 i DN 300 Chwarzno-Wiczlino – Pustki Cisowskie,
- DN 200 Chwarzno-Witomino,
- DN 150 Sopot – Osowa,
- DN 300 Brodwinno – Osowa,
- DN 200 Wysoka – Złota Karczma,
- DN 200 Złota Karczma – Matemblewo.

4.3.5. Wodociągi i kanalizacja sanitarna

Niemal wszystkie tereny osadnicze z Parku są objęte systemem wodociągów grupowych. Niewiele przysiółków zaopatrywana jest w wodę z indywidualnych źródeł. Na niektórych terenach występują grupowe ujęcia wód lub zbiorniki wody i przepompownie (Sopot Świemirowo, Sopot Przylesie, Sopot Brodzino, Reszki, Wejherowo – Cedron). Niektóre główne kolektory wodociągowe przebiegają m.in. przez teren Parku z Wiczlina do Witomina.

Obszar Parku jest w zróżnicowanym stopniu wyposażony w kanalizację sanitarną. Obszarami skanalizowanymi są miasta przyległe do Parku od północy, wschodu i południa. Przez obszary leśne Parku przebiegają tranzytowe kolektory ściekowe między dzielnicami z Chwarzna-Wiczlina i Czarnej Góry do Pustek Cisowskich oraz do Witomina.

Obszary wsi Zbychowo, Gniewowo, Nowy Dwór Wejherowski, Reszki i Bieszkowice nie są wyposażone w zbiorcze sieci kanalizacji sanitarnej. Również zabudowa niewielkich polan śródleśnych nie ma kanalizacji zbiorczej.

4.3.6. Magistrale ciepłownicze

Przez teren Parku przebiegają magistrale ciepłownicze z Pustek Cisowskich do Witomina i Kacka.

4.3.7. Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami na terenie Parku jest zorganizowana i obejmuje segregowanie i zorganizowany odbiór odpadów przez firmy wynajęte przez poszczególne gminy. W enklawie wyłączonej z Parku Łężyce zlokalizowana jest RIPOK Eko Dolina. Na terenie Sopotu koło Rysiego Wzgórza znajduje się punkt gospodarki odpadami organicznymi z pielęgnacji terenów zieleni.

5. Ocena skuteczności dotychczasowej ochrony – pola konfliktów przestrzennych

W Uchwale Nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zmienionej Uchwałą Nr 263/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. o zmianie uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, określa się szczególne cele ochrony Parku:

- 1) zachowanie zespołu form ukształtowania terenu strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej, stanowiącej unikat morfologiczny w skali europejskiej,
- 2) zachowanie szczególnych walorów środowiska wodnego Parku, zwłaszcza jezior lobeliowych i cieków o podgórskim charakterze,
- 3) utrzymanie pozytywnego wpływu lasów Parku na warunki klimatyczne aglomeracji gdańskiej,
- 4) zachowanie bogactwa szaty roślinnej z jej różnorodnością botaniczną i regionalną specyfiką ekosystemów leśnych i nieleśnych, zwłaszcza fitocenozy źródłiskowych, torfowiskowych, łąkowych i polnych,
- 5) dążenie do renaturalizacji zbiorowisk leśnych pod względem składu gatunkowego oraz struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanów,
- 6) utrzymanie różnorodności siedlisk i mikrosiedlisk warunkujących bogactwo mykoflory i fauny,
- 7) zapewnienie warunków dla migracji fauny w obrębie Parku oraz między Parkiem a jego regionalnym otoczeniem oraz przeciwdziałanie fragmentacji kompleksów leśnych,
- 8) ochrona dziedzictwa kulturowego Parku, w szczególności zachowanie historycznej sieci dróg o charakterze komunikacyjnym i rekreacyjnym, układów urbanistycznych i ruralistycznych oraz zespołów architektoniczno-przyrodniczych, a także niematerialnego dziedzictwa kulturowego,
- 9) ochrona i rewaloryzacja szczególnych wartości krajobrazowych Parku, a zwłaszcza bezleśnych dolin, unikatowej ekspozycji strefy krawędziowej oraz obszarów współlistnienia krajobrazu naturalnego i kulturowego.

W uchwałach wskazuje się instrumenty ochrony mające realizować powyższe cele ochrony w postaci obowiązujących na terenie Parku zakazów. Procesy planistyczne i zagospodarowanie przestrzenne na obszarze Trójmiejskiego PK odbywają się od 1979 r. w warunkach obostrzeń prawnych kolejnych uchwał rad narodowych, potem od 1994 r. rozporządzeń wojewody, a od 2011 r. wyżej wymienionych uchwał sejmiku.

Biorąc pod uwagę dotychczasową intensywną presję urbanistyczną na terenie Parku, do najważniejszych problemów – konfliktów przestrzennych powiązanych z zagospodarowaniem przestrzennym mających wpływ na skuteczność ochrony należą:

- postępująca izolacja przestrzenna północnej i południowej części Parku przez rozbudowę osi urbanistycznej Chwaszczyno – Dąbrowa – Karwiny – Wielki Kack – Bernardowo – Mały Kack – skutkująca zaniknięciem powiązań strukturalno-

- funkcjonalnych walorów przyrodniczych i krajobrazowych północnej i południowej enklawy Parku, w tym korytarzy ekologicznych,
- postępująca izolacja przestrzenna wschodnich i zachodnich części Parku poprzez pas drogowy obwodnicy S6 powiązana z efektem odstraszenia związanym ze zwiększającym się natężeniem ruchu i efektami degradacji środowiska poprzez emisje do atmosfery,
 - intensywny rozwój nowej zabudowy mieszkaniowej, usługowej i letniskowej poza historycznymi założeniami wsi w obrębie Małej Polany Wejherowskiej (Gniewowo) oraz Dużej Polany Wejherowskiej (Zbychowo – Nowy Dwór Wejherowski – Bieszkowice) – spośród wszystkich krajowych parków krajobrazowych w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym występują jedne z największych intensywności procesów urbanistycznych. Postępującej dynamicznie zabudowie terenów nieleśnych towarzyszy nieład architektoniczny i urbanistyczny,
 - postępująca presja urbanistyczna przy północnej i wschodniej granicy Parku od strony dużych miast związana z zabudową pozostałości terenów dotychczas niezabudowanych przy granicy Parku,
 - postępujący rozwój zabudowy o charakterze suburbanizacji i semiurbanizacji w otulinie Parku, prowadzący do ograniczenia funkcjonalności wyznaczonej dla ochrony Parku otuliny. Proces ten jest powiązany ze wzrastającą na zachodzie i południu zabudową terenów bezpośrednio przyległych do granicy Parku,
 - zwiększona penetracja rekreacyjna oraz wypoczynkowa terenów Parku, związana zarówno ze wzrostem zabudowy, ale również zmianami stylu życia mieszkańców dużych miast. Jej skutkiem jest m.in. wzrost zainwestowania w infrastrukturę rekreacyjno-wypoczynkową i komunikacyjną,
 - wzrost natężenia ruchu na wszystkich drogach w granicach Parku będący konsekwencją wyżej wymienionych procesów.

Bardzo negatywnym aspektem rozwoju zagospodarowania przestrzennego jest niepowstrzymanie rozproszenia zabudowy na terenach wsi, w szczególności na terenie Polan – Małej i Dużej, a także w otulinie przy obrzeżach Parku. To główne pole konfliktów przestrzennych występujące na terenie Parku.

Z przedstawionego wyżej zestawienia wynika, że podstawowym i pierwotnym źródłem zagrożeń dla skuteczności realizacji celów ochrony Parku jest rozwój zabudowy. Zagrożenie to poddano więc bardziej szczegółowej analizie.

Dla wskazania zmian w strukturze zagospodarowania terenów otwartych i zabudowanych w granicach Parku, w granicach otuliny i na terenach zurbanizowanych miast poza otuliną od strony północnej i wschodniej wykonano mapy zasięgów terenów zabudowanych (przekształconych) w okresie początków transformacji ustrojowej datowanej na przełom lat 80. i 90. ubiegłego wieku do końca drugiej dekady XXI wieku. Obejmują one okres przemian spowodowanych ok. 25-letnią działalnością człowieka. Badania prowadzono w skali 1:10000 na podstawie map topograficznych, których arkusze datowane są na przełom lat 80. i 90. ubiegłego wieku, a następnie ponowione zostały na dostępczej w Geoportalu

ortofotomapie z aktualnością na lata 2018-2019. Zastosowano szerokie znaczenie definicji terenów zabudowanych. Obejmowały one wszystkie kategorie zabudowy związanej z przekształceniem terenu. Nie zastosowano rozdziału na tereny mieszkaniowe, usługowe, produkcyjne i inne. Badania przeprowadzone na etapie inwentaryzacji wskazały, że zarówno na obszarze Parku, jak i otuliny występuje bardzo niewiele obszarów intensywnej działalności produkcyjnej (z wyłączeniem enklawy Łężyce i kilku kopalni kruszywa w otulinie Parku), a zabudowa usługowa występuje w mozaikowatych układach z terenami funkcji mieszkaniowych jednorodzinnej, wielorodzinnej i letniskowej. Niewielki udział terenów produkcyjnych i ściśle powiązanie usług z dominującą zabudową mieszkaniową uzasadnia połączenie wszystkich tych funkcji w jedną grupę terenów zabudowanych. Zasięg terenów zabudowanych obejmował również położone między zabudowaniami tereny zielone, w tym ogrody przydomowe, a w zabudowie wielorodzinnej zieleńce i niewielkie parki. Do terenów zabudowanych klasyfikowano też obszary trwale przekształcone na skutek eksploatacji surowców mineralnych, budowy dróg i urządzeń oraz obiektów infrastruktury technicznej, jeżeli były one zlokalizowane w granicach zwartych układów zabudowy osadniczej i usługowej. Zaliczono również do tej kategorii tereny cmentarzy i ogrodów działkowych. Wykonana analiza miała na celu wskazanie skali rozwoju przekształceń terenu na skutek zabudowy, a także oceny zróżnicowania presji rozwoju zabudowy na tereny otwarte w ujęciu przestrzennym i ilościowym. Do otuliny zaliczono polanę Łężyce ze względu na otoczenie z wszystkich stron terenami parkowymi.

Wyniki analizy odrębnie dla terenu Parku, otuliny z polaną Łężyce i strefy poza otuliną przyległej od północy i wschodu (dużych miast) przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 9. Zmiany powierzchni terenów zabudowanych w latach 1990 i 2018 na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, otuliny Parku oraz strefy zurbanizowanej poza otuliną

Obszar	Ogółem	Zabudowa ok. 1990 r. [ha]	Zabudowa ok. 1990 r. [%]	Zabudowa ok. 2018 r. [ha]	Zabudowa ok. 2018 r. [%]
TPK	20244,32	234,34	1,2	500,00	2,5
Otulina TPK	16672,38	1704,90	10,2	4431,67	26,6
Strefa miejska przyległa do TPK w granicach analizy	-	1697,48	-	1907,55	-

W okresie ostatnich ok. 25 lat transformacji ustrojowej nastąpiło w granicach Parku podwojenie łącznego udziału terenów zabudowanych. Ogólny udział tych terenów wynoszący ok. 2,5% nie pokazuje jednak właściwie skali zagrożenia dla realizacji celów ochrony. Dwukrotny wzrost zabudowy nie dotyczy terenów leśnych, gdzie zmiany były bardzo niewielkie. Obejmuje głównie strefy Małej i Dużej Polany Wejherowskiej, a w części południowej Parku polany Bernadowo. Presja urbanistyczna w obrębie polan szczególnie duża jest w strefie przyległej do jezior Zbychowo, Bieszkowice i Zawiat. Również na terenie wsi Nowy Dwór Wejherowski jest bardzo intensywna.

Jeszcze większy jest wzrost terenów zabudowanych w otulinie, gdzie w ostatnich 25 latach nastąpił przyrost 2,5 raza. W układzie przestrzennym najbardziej intensywny jest wzrost na nowych osiedlach Gdyni i Gdańska: w rejonie Chwarzno-Wiczlino, Wielki Kack, Dąbrowa, Mały Kack, Osowa, Matarnia. Istotne znaczenie ma też rozwój zabudowy na terenach wsi Szemud, Sopieszyno, Przetoczyno, Małe i Wielkie Gowino, Bożanka, Kieleńska Huta i innych. Zauważalne jest zarówno wypełnianie się luk w dawnej zabudowie, co jest najważniejszym kierunkiem rozwoju zabudowy, oraz proces szczególnie niekorzystny – ekspansja zabudowy na terenach poza dawnymi układami przestrzennymi osiedli miejskich i wsi. Ta ostatnia odbywa się zarówno w sposób zwarty (przy miastach deweloperski), jak i rozproszony (pojedyncze działki na terenach wolnych od zabudowy).

Porównując stosunek powierzchni nieleśnych Parku i otuliny oraz zakres ich zabudowy, należy stwierdzić, że rozwój zabudowy w ostatnich 25 latach jest większy na terenie Parku. Otulina nie przejęła tu roli odciążenia terenów Parku przed presją urbanistyczną.

O ok. 20% wzrósł udział terenów zabudowanych w badanej strefie przyległej do granicy Parku od strony północnej i wschodniej. Nastąpiło tu wypełnienie luk występujących na początku lat 90. ubiegłego wieku w zabudowie miejskiej Wejherowa, Rumi, Redy, Gdyni, Sopotu i Gdańska. Nastąpiło przez to dogęszczenie zabudowy i przerwanie pozostałości powiązań ekologicznych Parku od strony miast. Wzrost zabudowy w strefie krawędziowej wysoczyzny to również przerwanie korytarzy spływów mas powietrza, a także odczuwalny na terenie Trójmiasta wzrost zagrożenia powodziowego po nawalnych opadach.

Poniżej przedstawiono skalę rozwoju zabudowy w ujęciu poszczególnych gmin.

Tabela 10. Rozwój terenów zabudowanych w ostatnich ok. 25 lat w gminach z terenu Parku i otuliny

Obszar	Gmina	Tereny zabudowane ok. 1990 r. [ha]	Tereny zabudowane ok. 2018 [ha]	Przyrost powierzchni [ha]	Przyrost w stosunku do okresu początkowego [%]
TPK	Gdańsk	27,84	34,07	6,23	22,4
	Sopot	20,48	20,55	0,07	0,3
	Szemud	2,67	3,04	0,37	13,9
	Gdynia	41,58	55,78	13,93	33,5
	Wejherowo miasto	14,84	22,27	7,43	50,0
	Reda	5,36	3,47	-1,89	- 35,3
	Rumia	3,89	8,87	4,98	128,0
	Wejherowo	117,67	349,69	232,02	197,2
otulina TPK	Gdańsk	678,47	1342,37	663,90	97,9
	Sopot	0,00	0,00	0,00	0,00
	Żukowo	12,61	72,28	59,67	473,2
	Szemud	398,54	1312,34	913,80	229,3
	Gdynia	453,31	1052,33	599,02	132,1
	Przodkowo	2,95	13,24	10,29	348,8
	Wejherowo miasto	0,01	0,36	0,35	3500,0
	Luzino	25,98	77,29	51,31	197,5
Wejherowo	133,03	561,47	428,44	322,1	
poza TPK w	Gdańsk	299,36	311,80	12,44	4,2

Obszar	Gmina	Tereny zabudowane ok. 1990 r. [ha]	Tereny zabudowane ok. 2018 [ha]	Przyrost powierzchni [ha]	Przyrost w stosunku do okresu początkowego [%]
analizowanej strefie	Sopot	251,30	251,82	0,52	0,2
	Gdynia	654,00	731,79	77,79	11,9
	Wejherowo miasto	151,28	165,43	13,61	9,0
	Reda	116,82	155,66	38,84	33,2
	Rumia	223,39	290,33	66,94	30,0

Największy przyrost terenów zabudowanych w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym w ostatnich 25 latach wystąpił na terenie gminy Wejherowo – ok. 232 ha, a w szczególności wsi Gniewowo, Zbychowo, Nowy Dwór Wejherowski i Bieszkowice. Na terenach tej gminy w granicach Parku Krajobrazowego przybyło ok. 200% nowych terenów w stosunku do roku 1990. Na podstawie oceny planów zagospodarowania przestrzennego przedstawionej w inwentaryzacji należy wskazać, że proces ten się pogłębi i po zrealizowaniu zatwierdzonych planów zagospodarowania Mała i Duża Polana Wejherowska zostaną zabudowane od 25 do 50% powierzchni, a polana Bernadowo w części południowej Parku w jeszcze większej skali. W pozostałych gminach przybyło od kilku do kilkunastu hektarów terenów zabudowanych, a w Sopocie i Szemudzie poniżej 1 ha. Jedynie w Redzie ubyło terenów zabudowanych ze względu na rekultywację w kierunku leśnym dawnej żwirowni położonej przy ul. Zbychowskiej. Obecnie powiększyła ona zasięg terenów zadrzewień.

Najwięcej terenów zabudowanych w granicach otuliny przybyło w ostatnich 25 latach w gminie Szemud – 913 ha, w Gdańsku – 663 ha i Gdyni – 599 ha. W niemal wszystkich gminach nastąpił wzrost terenów zabudowanych przekraczający 100% powierzchni z okresu wyjściowego 1990 r. Szczególnie istotny jest wzrost terenów zabudowanych w gminie Szemud ze względu na duże powierzchnie ogółem i dużą dynamikę – 229%.

Pomijając Sopot, na terenach przyległych od wschodu do obszaru Parku miast w strefie prowadzonej analizy wszędzie odnotowano wzrost terenów zabudowanych od kilkunastu do kilkudziesięciu ha przy umiarkowanych wskaźnikach przyrostu procentowego. Oznacza to, że w okresie ostatnich 25 lat nastąpiło dalsze uzupełnienie luk w zabudowie na terenach przy granicy Parku Krajobrazowego i że tym samym wzrosła zarówno presja na jego teren, jak i stopień izolacji.

Przeprowadzona powyżej analiza wskazuje, że zarówno na terenie Parku, jak i w jego otulinie, a także poza otuliną od strony dużych miast postępują bardzo dynamiczne procesy rozwoju zabudowy zagrażające ochronie przyrody i krajobrazu na terenie Parku, w tym osiągnięciu niektórych celów jego ochrony. W tym świetle ocena skuteczności ochrony w odniesieniu do poszczególnych celów ochrony Parku określonych w uchwale sejmiku samorządowego z 2011 r. przedstawia się następująco:

1) zachowanie zespołu form ukształtowania terenu strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej, stanowiącej unikat morfologiczny w skali europejskiej – rozwój zabudowy w ostatnich 25 latach w granicach Parku Krajobrazowego odbywa się bez wielkopowierzchniowych makroprzekształceń rzeźby terenu. Dotyczy to zarówno czoła strefy

krawędziowej, jak i dolin rzecznych rozcinających strefę. W otulinie, w małej skali rozwój zabudowy, infrastruktury drogowej i technicznej powoduje lokalne przekształcenia strefy krawędziowej związane z formowaniem rzeźby terenu dla potrzeb sytuowania budynków i budowli (tarasowanie, piwnice, podziemne garaże, formowanie rzeźby użytkowej terenów zielonych, dostosowanie do niwelety terenu dróg, ścieżek, schodów itp.). W granicach Parku największe przekształcenia rzeźby strefy krawędziowej występują podczas budowy i przebudowy układów komunikacyjnych. Skuteczność ochrony w ramach tego celu na terenie Parku należy uznać za dostateczną, poza terenem Parku strefa krawędziowa jest niszczone w sposób większy;

2) zachowanie szczególnych walorów środowiska wodnego Parku, zwłaszcza jezior lobeliowych i cieków o podgórskim charakterze – rozwój zagospodarowania przestrzennego nie wpływa bezpośrednio na ten cel ochrony. Pośrednio jednak przyrost terenów zabudowanych wpływa na zwiększenie się aktywności rekreacji i wypoczynku, w tym penetracji stref przybrzeżnych jezior lobeliowych. Wzrasta również presja na regulowanie rzek celem poprawy ochrony przeciwpowodziowej. Skuteczność ochrony w ramach tego celu związaną z rozwojem zagospodarowania przestrzennego dla jezior lobeliowych za wyjątkiem jez. Zawiat i Bieszkowickiego należy uznać za dobrą, dla rzek o podgórskim charakterze za dostateczną – z tendencją do zmniejszania się skuteczności związaną z presją na regulacje przeciwpowodziowe;

3) utrzymanie pozytywnego wpływu lasów Parku na warunki klimatyczne aglomeracji gdańskiej – rozwój zagospodarowania przestrzennego na terenie Parku odbywa się głównie na obszarach nieleśnych, chociaż coraz silniej w strefie bezpośrednio przyległej do granicy lasu. Tym samym potencjał wpływu lasów na warunki klimatyczne aglomeracji nie jest przez zagospodarowanie przestrzenne intensywnie ograniczany. Wzrost zabudowy na polanach leśnych może jednak prowadzić do wzrostu zanieczyszczeń powietrza oraz zmian warunków mikro- i topoklimatycznych, np. w zakresie zmniejszenia wilgotności powietrza. Pozytywny wpływ lasów Parku na warunki klimatyczne dużych miast położonych na północy i wschodzie jest ograniczany poprzez postępujące zagęszczenie zabudowy zamykające korytarze przepływu powietrza z wysoczyzny w kierunku Morza Bałtyckiego. Proces ten jednak odbywa się poza terenem Parku i poza jego otuliną i nie dowodzi braku skuteczności działań ochronnych prowadzonych na terenie Parku. Skuteczność ochrony w ramach tego celu należy uznać za dostateczną;

4) zachowanie bogactwa szaty roślinnej z jej różnorodnością botaniczną i regionalną specyfiką ekosystemów leśnych i nieleśnych, zwłaszcza fitocenozy źródłiskowych, torfowiskowych, łąkowych i polnych – najbardziej bezpośrednio zagrożone poprzez wzrost intensywności zagospodarowania przestrzennego, w tym zabudowy, są fitocenozy i gatunki związane z terenami nieleśnymi – łąkowymi i polnymi. Intensywny przyrost terenów zabudowanych związany jest ze wzrostem ruderalizacji roślinności i likwidacją siedlisk roślinności polnej i łąkowej. Ze względu na dużą dynamikę rozwoju zabudowy na obszarach polan skuteczność ochrony w ramach tego celu dla gatunków łąkowych i polnych należy uznać za zagrożoną. Istotnym zagrożeniem jest też zaniechanie

użytkowania łąk i pól prowadzące do ich przekształcenia w kierunku zbiorowisk zadrzewień, a następnie lasów. Zagrożenie takie występuje w szczególności w części dolin rzecznych;

5) dążenie do renaturalizacji zbiorowisk leśnych pod względem składu gatunkowego oraz struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanów – ten cel nie ma istotnych powiązań z zagospodarowaniem przestrzennym rozumianym jako rozwój zabudowy, dlatego postępująca urbanizacja nie wpływa istotnie na skuteczność ochrony;

6) utrzymanie różnorodności siedlisk i mikrosiedlisk warunkujących bogactwo mykoflory i fauny – na terenach nieleśnych na skutek postępującej zabudowy i wtórnej presji rekreacyjno-wypoczynkowej docelowa realizacja tego celu jest zagrożona. Obecnie skuteczność ochrony różnorodności siedlisk nieleśnych można uznać za dostateczną, należy jednak silniej przeciwdziałać rozproszaniu zabudowy, zwiększaniu się terenów zabudowanych oraz naturalnej sukcesji ekologicznej na łąkach;

7) zapewnienie warunków dla migracji fauny w obrębie Parku oraz między Parkiem a jego regionalnym otoczeniem oraz przeciwdziałanie fragmentacji kompleksów leśnych – w świetle przeprowadzonych analiz rozwoju zagospodarowania przestrzennego oraz planów rozwoju nowej zabudowy należy wskazać, że dotychczasowa ochrona jest w tym zakresie nieskuteczna. W okresie ostatnich 25 lat nastąpiło trwałe przekształcenie lądowych powiązań ekologicznych południowej i północnej części Parku oraz wzrosła izolacja przestrzenna obu podobszarów w odniesieniu do innych obszarów przyrodniczo-cennych. Obecnie należy wskazywać na występowanie w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym dwu podobszarów Parku, a otulina między nimi całkowicie zawiodła jako obszar mający zapewniać zmniejszenie negatywnych oddziaływań zewnętrznych na Park. W przypadku części południowej Parku izolacja przestrzenna jest większa niż północnej, niemniej w obu przypadkach jest bardzo duża i postępująca. Rozwój zagospodarowania przestrzennego nie prowadził w ciągu ostatnich 25 lat do istotnej z punktu widzenia ochrony przyrody i krajobrazu fragmentacji kompleksów leśnych, z wyjątkiem budowy i przebudowy dróg;

8) ochrona dziedzictwa kulturowego Parku, w szczególności zachowanie historycznej sieci dróg o charakterze komunikacyjnym i rekreacyjnym, układów urbanistycznych i ruralistycznych oraz zespołów architektoniczno-przyrodniczych, a także niematerialnego dziedzictwa kulturowego – rozwój zabudowy na terenie Parku powiązany jest z degradacją dziedzictwa kulturowego we wszystkich wymienionych wyżej elementach. Stosunkowo najmniej zdegradowany jest historyczny układ sieci dróg o charakterze komunikacyjnym i rekreacyjnym. W wielu przypadkach poprawiła się ich funkcjonalność. Zachowały się odcinki starych dróg bitych kamiennych. Bardzo istotnemu zaburzeniu uległy natomiast układy urbanistyczne i ruralistyczne oraz zespoły architektoniczno-krajobrazowe, z wyjątkiem objętej ochroną Kalwarii Wejherowskiej i niektórych terenów Lasów Sopotkich i Oliwskich. Wzrost intensywności zabudowy na terenie Parku niestety powiązany jest ze wzrostem chaosu architektoniczno-urbanistycznego. Dominują swobodne formy architektoniczne w zakresie kształtu, wielkości budynków, łamania dachu, występowania ozdóbek i innych elementów architektury. Są one

zazwyczaj niepowiązane z wzorcami starej zabudowy. Bardzo zróżnicowanym formom architektury budynków i budowli towarzyszy duży chaos w zakresie doboru kolorystyki, wystroju i małej architektury, w tym ogrodzeń. Semi- i suburbanizacja terenu Parku nie sprzyja również zachowaniu niematerialnego dziedzictwa kulturowego. Stosunkowo najsilniej zagrożone negatywnymi skutkami rozwoju zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do dziedzictwa kulturowego są obszary polan leśnych, mniej zlokalizowane w obrębie miast doliny rozcinające strefę krawędziową. Pozytywne przykłady ochrony tego dziedzictwa obejmują Kalwarię Wejherowską oraz obszary Lasów Oliwskich i Sopotkich z dolinami Potoku Oliwskiego oraz jego dopływów. Generalnie jednak skuteczność ochrony w ramach tego celu należy uznać za niedostateczną;

9) ochrona i rewaloryzacja szczególnych wartości krajobrazowych Parku, a zwłaszcza bezleśnych dolin, unikatowej ekspozycji strefy krawędziowej oraz obszarów współistnienia krajobrazu naturalnego i kulturowego – ten cel ochrony jest powiązany z poprzednim. W odniesieniu do zagospodarowania przestrzennego bezleśnych dolin w ostatnich 25 latach odnotowuje się zarówno procesy degradacji, jak i równocześnie poprawy struktury następujące równoległe z różną intensywnością w poszczególnych dolinach. Do najważniejszych procesów degradacyjnych należy zaliczyć wzrost zalesienia i rozwój naturalnej sukcesji ekologicznej w dolinach prowadzący do powstawania biocenoz zadrzewień i lasów kosztem dawnych łąk. Korzystnymi procesami są poprawa infrastruktury drogowo-parkingowej i rekreacyjno-wypoczynkowej. W poszczególnych dolinach stan ochrony przedstawia się następująco:

- Dolina Potoku Cedron i dolinki dopływów – odnotowano niewielki wzrost zasięgu terenów zabudowanych w otulinie. W granicach Parku zmniejszył się udział terenów otwartych poprzez zalesienie, miejscami koło przysiółka Młynki nastąpił zanik zabudowy. Dla tej doliny głównym przejawem degradacji jest zmniejszenie się udziału łąk;
- Dolina Zagórskiej Strugi – w granicach Parku głównym przejawem degradacji jest zanik łąk, turzycowisk i pastwisk. Występuje duża presja rekreacyjno-wypoczynkowa, ale nie ma istotnych przejawów dewastacji związanych z rozwojem zabudowy poza stacją gazową. Poza Parkiem, na terenie rozszerzenia doliny w Szmelcie, występuje wzrost urbanizacji i wszystkie negatywne jej konsekwencje;
- Dolina potoku Marszewska Struga – w granicach Parku nie występują istotne przejawy degradacji. Nie zmieniły się zasięgi niedużych enklaw z zabudową. Zachowały się biocenozy łąkowe. Poza Parkiem nieznacznie wzrosła intensywność zabudowy w granicach występującego już wcześniej zagospodarowania osiedli w Pustkach Cisowskich;
- Dolina Potoku Kacza – nie wystąpiły istotne przejawy degradacji w granicach Parku. Dolina miała i ma nadal głównie leśny charakter. Poza Parkiem wzrosła intensywność zabudowy w Małym Kacku;
- Doliny Potoku Oliwskiego i dopływów Czystej Wody i Potoku Prochowego – w granicach Parku w dolinie Potoku Prochowego zmniejszył się nieznacznie zasięg

zabudowy. W pozostałych dolinach występuje podobnie jak 25 lat temu podobny zakres zagospodarowania. Nieznacznie zmniejszył się obszar łąkowy na rzecz zadrzewień, w szczególności w górnej części doliny Potoku Oliwskiego. Poza Parkiem zwiększył się zasięg zabudowy doliny oraz wzrosła intensywność zagospodarowania. Ze względu na obecność dużych walorów przyrodniczych i kulturowych, a także ogrodu zoologicznego jest to jeden z najczęściej i najintensywniej użytkowanych obszarów Parku;

- Dolina Strzyży – w granicach Parku jedynym przejawem degradacji jest zaniknięcie podmokłych łąk i turzycowisk na rzecz zadrzewień łąkowych. Poza Parkiem obszar doliny uległ istotnemu wzrostowi form zagospodarowania i zabudowy.

Wnioski z analizy wskazują, że krajobrazy kulturowe dolin rzecznych nieleśnych są zagrożone głównie przez naturalną sukcesję ekologiczną prowadzącą do zanikania łąk, szuwarów i turzycowisk na korzyść lasów i zadrzewień. Skuteczność ochrony w ramach tego celu należy uznać w granicach Parku za dostateczną.

Bardzo niekorzystnie przedstawia się skuteczność realizacji celów ochrony związanych z zachowaniem układów ruralistycznych wsi. W szczególności w obrębie Polan Wejherowskich historyczne układy ruralistyczne są bardzo słabo zachowane i wyeksponowane. Wielokrotnie przewyższająca powierzchnię starych wsi nowa zabudowa oraz procesy przekształcania starej zabudowy zamazały dawny charakter wsi. Jedynie wieś Reszki ma dobrze zachowany stary zwarty układ ruralistyczny. Koło tej wsi występują ostatnie już dobrze zachowane rozległe wnętrza widokowe o charakterze rolniczym, typowe kiedyś dla wszystkich parkowych polan. Dotychczasowe działania w zakresie zachowania i wyeksponowania zarówno układów ruralistycznych wsi, jak i ograniczania rozprzestrzeniania się zabudowy i ujednoczenie jej standardów są nieskuteczne.

Skuteczność ochrony ekspozycji terenów Parku jest również niewielka. Zabudowa strefy krawędziowej, w tym zabudowa wielorodzinna spowodowała przysłonięcie czoła i krawędzi wysoczyzny o charakterze leśnym od strony terenów zabudowanych miast. Od północy i wschodu nie zachowały się przedpola ekspozycji. Postępuje również degradacja mniej spektakularnych otwarć widokowych na leśne tereny Parku od zachodu i południa.

6. Konflikty przestrzenne

Konfliktami przestrzennymi o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku są:

- **konflikty związane z rozwojem presji urbanistycznej na tereny o wysokich walorach krajobrazowych i kluczowych dla zachowania charakteru Parku** – obecnie jest to największe zagrożenie powodowane przez gospodarkę przestrzenną, w szczególności występujące na Małej i Dużej Polanie Wejherowskiej. Rozwój zabudowy tego obszaru jest bardzo dynamiczny i odbywa się na dużą skalę. Będzie się nasilać i grozi utratą charakteru otwartych krajobrazów Parku;
- **konflikty wzdłuż pasa drogi ekspresowej S6 i dróg wojewódzkich** – to rzeczywiste pole konfliktów związanych z fragmentacją terenu Parku, ograniczeniem możliwości migracji flory i fauny, presją turystyczną oraz zagrożeniem hałasowym i zanieczyszczeniem powietrza. Konflikt będzie się pogłębiać;
- **konflikty związane z rozwojem intensywnej produkcji rolniczej** – obejmujące w szczególności uproszczenie struktury agrarnej (zaorywanie łąk i pastwisk, miedz, nieużytków, niszczenie zadrzewień), zwiększenie obciążenia gleb nawożeniem, środkami ochrony roślin oraz mechanicznymi przekształceniami, zwiększenie intensywności procesów erozji wietrznej i wodnej, a także rozwój zabudowy wielkokubaturowych budynków gospodarczych i inwentarskich;
- **konflikty związane z rozbudową infrastruktury obsługi ruchu turystycznego** – w szczególności zagospodarowaniem jezior Zawiat, Wyspowo i Bieszkowickiego, a także nadmiernym rozwojem rekreacji i turystyki w strefie krawędziowej Parku od strony dużych miast;
- **konflikty związane z rozwojem infrastruktury technicznej** – na terenie Parku prowadzi się narastające prace związane ze wzrostem infrastruktury technicznej, w tym o charakterze tranzytowym. Są one powodem dysonansów krajobrazowych, mogą niszczyć w trakcie budowy cenne obszary przyrodnicze;
- **konflikty związane z zanikaniem środowisk hydrogenicnych, torfowisk, podmokłych łąk, źródeł, przerwanie ciągłości ekologicznej potoków** – występują w rozproszeniu na terenie Parku, ale mają duże znaczenia dla walorów przyrodniczych;
- **konflikty związane z degradacją walorów krajobrazowych, w tym walorów widokowych strefy krawędziowej od strony dużych miast** – konflikty postępują ze względu na wzrastającą zabudowę na terenach przy Parku;
- **konflikty związane z izolacją Parku i izolacją obu enklaw leśnych Parku od siebie** – konflikt szybko narasta i będzie skutkować wyspą izolacją przestrzenną terenów lasów.

Przeciwdziałanie tym konfliktom i ich skutkom przedstawione zostanie w rozdziale 8 – gdzie zostaną opisane cele zagospodarowania przestrzennego i w rozdziale 9, gdzie przedstawiono koncepcję strefowania terenu Parku i sformułowano projekty zapisów do dokumentów planistycznych.

7. Ocena prawidłowości wyznaczenia otuliny

W świetle wykonanych analiz rozwoju zabudowy w otulinie Parku należy wskazać, że nie jest ona skutecznym narzędziem ochrony obszaru Parku. W strefie występowania otuliny wyznaczone są w planach zagospodarowania i studiach gminnych duże strefy pod rozwój zabudowy, w wielu miejscowościach, jak Sopieszyno i Przetoczyno, bezpośrednio przyległe do granicy Parku.

W obrębie otuliny postępuje również izolacja przestrzenna obu enklaw Parku, a także jego izolacja od strony południowej, północnej i zachodniej.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy należy wskazać, że skuteczne postulowanie zmian zasięgu otuliny nie ma sensu ze względu na fakt, że nie stanowi ona żadnego zabezpieczenia obszaru Parku przed oddziaływaniami zewnętrznymi. Niemniej dla zachowania spójności przestrzennej terenów otuliny należy dokonać niewielkich jej korekt.

8. Cele zagospodarowania przestrzennego

8.1. Cele zagospodarowania wynikające z realizowanych przez Park celów ochrony

Cele zagospodarowania przestrzennego Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego występują w powiązaniu z celami ochrony wartości przyrodniczych, historyczno-kulturowych i krajobrazowych Parku określonymi w **Uchwale Nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zmienionej Uchwałą Nr 263/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. o zmianie uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, określa się szczególne cele ochrony Parku:**

- 1) zachowanie zespołu form ukształtowania terenu strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej, stanowiącej unikat morfologiczny w skali europejskiej,
- 2) zachowanie szczególnych walorów środowiska wodnego Parku, zwłaszcza jezior lobeliowych i cieków o podgórskim charakterze,
- 3) utrzymanie pozytywnego wpływu lasów Parku na warunki klimatyczne aglomeracji gdańskiej,
- 4) zachowanie bogactwa szaty roślinnej z jej różnorodnością botaniczną i regionalną specyfiką ekosystemów leśnych i nieleśnych, zwłaszcza fitocenozy źródliskowych, torfowiskowych, łąkowych i polnych,
- 5) dążenie do renaturalizacji zbiorowisk leśnych pod względem składu gatunkowego oraz struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanów,
- 6) utrzymanie różnorodności siedlisk i mikrosiedlisk warunkujących bogactwo mykoflory i fauny,
- 7) zapewnienie warunków dla migracji fauny w obrębie Parku oraz między Parkiem a jego regionalnym otoczeniem oraz przeciwdziałanie fragmentacji kompleksów leśnych,
- 8) ochrona dziedzictwa kulturowego Parku, w szczególności zachowanie historycznej sieci dróg o charakterze komunikacyjnym i rekreacyjnym, układów urbanistycznych i ruralistycznych oraz zespołów architektoniczno-przyrodniczych, a także niematerialnego dziedzictwa kulturowego,
- 9) ochrona i rewaloryzacja szczególnych wartości krajobrazowych Parku, a zwłaszcza bezleśnych dolin, unikatowej ekspozycji strefy krawędziowej oraz obszarów współistnienia krajobrazu naturalnego i kulturowego.

Wszystkie powyższe cele mają związek bezpośredni lub pośredni z kształtowaniem struktury przestrzennej i sposobem zagospodarowania Parku. Dotychczasowa skuteczność ich realizacji z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego została przedstawiona w rozdziale oceniającym dotychczasową skuteczność ochrony. Przedstawiono w nim także główne zagrożenia dla realizacji celów ochrony. Przedstawiona niżej koncepcja ochrony nawiązuje do występujących zagrożeń zgodnie z konstrukcją formalno-prawną tworzenia planów ochrony parków krajobrazowych.

8.2. Cele zagospodarowania wynikające z przeprowadzonych analiz przestrzennych i diagnozy stanu zagospodarowania przestrzennego

Nadrzędnym celem zagospodarowania Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego jest rozwój i zagospodarowanie struktury funkcjonalnej i przestrzennej umożliwiającej zachowanie walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych Parku, w tym dostosowanie sposobu i intensywności zagospodarowania do istniejących uwarunkowań przyrodniczych i historyczno-kulturowych oraz krajobrazowych.

Przy konstrukcji koncepcji ochrony Parku w odniesieniu do planowania i zagospodarowania przestrzennego uwzględniono zakazy określone w Uchwale Nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zmienionej Uchwałą Nr 263/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. o zmianie uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, w tym w szczególności zakazy bezpośrednio powiązane z kształtowaniem układów funkcjonalno-przestrzennych krajobrazu (m.in. zakaz zabudowy w odległości 100 m od jezior i rzek).

Ustala się następujące założenia koncepcji ochrony służące realizacji celu głównego:

- a) zachowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zasad zagospodarowania obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy,
- b) formułowanie wskazań do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, w tym nowych zasad zagospodarowania dla obszarów obowiązujących miejscowych planów,
- c) zachowanie, ochrona i odtwarzanie walorów przyrodniczo-krajobrazowych lasów,
- d) zachowanie harmonijnego krajobrazu rolno-osadniczego Małej i Dużej Polany Wejherowskiej (w strefach, gdzie krajobraz ten jeszcze został utrzymany), a także mniejszych polan śródleśnych i zespołów otwartych wewnątrz krajobrazowych dolin rzecznych,
- e) ochronę strefy krawędziowej w granicach Parku przed negatywnym oddziaływaniem związanym z masowym wykorzystaniem rekreacyjno-wypoczynkowym,
- f) zachowanie wnętrza, ciągów, punktów widokowych i dominant o szczególnych wartościach krajobrazowych,
- g) ochrona ekspozycji strefy krawędziowej Parku od strony układów urbanistycznych miast,
- h) zachowanie powiązań przestrzennych z innymi obszarami chronionymi w strefach narastającej suburbanizacji i semiurbanizacji, a także zachowanie ekologiczno-krajobrazowych powiązań wewnętrznych,
- i) kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej zapewniającej optymalizację układu osadniczego oraz ograniczanie rozpraszania zabudowy,
- j) zachowanie mozaikowatych, otwartych przestrzeni rolniczych i przeciwdziałanie ich industrializacji,

- k) ochrona ekosystemów leśnych, łąkowych, torfowiskowych i wodnych w powiązaniu do celów i sposobów ochrony wskazanych w innych operatach szczegółowych planu ochrony,
- l) przywracanie obszarom o krajobrazie negatywnie przekształconym ich wartości krajobrazowych i przyrodniczych,
- m) ochrona i kształtowanie zadrzewień oraz łąk, pastwisk i muraw,
- n) czynna i bierna ochrona, wyeksponowanie i właściwe wykorzystanie elementów dziedzictwa kulturowego do celów dydaktycznych, edukacyjnych i naukowych oraz do promocji Parku,
- o) zachowanie i ochrona obiektów o szczególnych wartościach kulturowych wpisanych do rejestru zabytków, w tym zabytkowego układu architektoniczno-krajobrazowego Kalwarii Wejherowskiej i zabytkowego układu urbanistyczno-krajobrazowy miasta Sopotu, których strefy ochronne znajdują się w Parku,
- p) prowadzenie polityki przestrzennej oraz kształtowanie kierunków i form realizowanych działań powinny umożliwiać zachowanie i wzbogacanie oraz popularyzację jego wartości przyrodniczych, w tym krajobrazowych w warunkach zrównoważonego rozwoju,
- q) działania na rzecz ochrony i kształtowania wartości krajobrazowych powinny dotyczyć zarówno krajobrazów naturalnych i półnaturalnych, jak i historycznie ukształtowanych i tradycyjnych krajobrazów kulturowych,
- r) preferowanymi formami działalności społeczno-gospodarczej zgodnymi z regionalną tradycją oraz gwarantującymi utrzymanie wysokich wartości przyrodniczych, w tym krajobrazowych przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego standardu życia jego mieszkańców, powinny być:
 - leśnictwo i gospodarka leśna zgodne z uwarunkowaniami wynikającymi z położenia na styku z Aglomeracją Trójmiejską i potrzebami ochrony przyrody,
 - ekstensywne rolnictwo, w tym preferowanie form rolnictwa ekologicznego,
 - obsługa turystyki rekreacyjno-wypoczynkowej, religijnej, krajoznawczej i kwalifikowanej oraz agroturystyki,
 - nieuciążliwe dla środowiska przetwórstwo lokalnych zasobów przyrodniczych,
- s) studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego muszą uwzględniać i w odpowiedni sposób chronić, w warunkach racjonalnego zagospodarowania, wartości kulturowe, przyrodnicze i krajobrazowe Parku,
- t) kształtowanie właściwych postaw wobec przyrody jako dziedzictwa i dobra wspólnego, w tym poprzez promocję i udostępnienie turystyczne Parku i prowadzenie działalności dydaktycznej,
- u) tworzenie właściwej podstawy do identyfikacji krajobrazów metodą audytu krajobrazowego, identyfikacji krajobrazów priorytetowych i stref ochrony krajobrazu, a także ochrony walorów krajobrazów priorytetowych,

- v) przygotowanie struktury zagospodarowania przestrzennego do wyzwań związanych ze zmianami klimatu i przeciwdziałania negatywnym skutkom tych zmian,
- w) poprawa infrastruktury technicznej i drogowej uwzględniająca potrzebę ochrony i kształtowania środowiska,
- x) ograniczenie presji rekreacyjno-sportowo-wypoczynkowej na terenach leśnych Parku, w szczególności w strefie krawędziowej, i jej zagospodarowanie w strefie buforowej.

9. Ustalenia do dokumentów planistycznych

Zgodnie z §17 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 roku w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworców i składników przyrody (Dz. U. z 2005 r. nr 94, poz. 794) w projekcie planu ochrony formułuje się ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, w zależności od zakresu tych dokumentów, wynikające z potrzeb ochrony przyrody i walorów krajobrazowych i obejmujące w szczególności:

- a) zachowanie ekosystemów cennych pod względem przyrodniczym, w szczególności bagiennych, oczek wodnych i starorzeczy;
- b) utrzymanie korytarzy ekologicznych w parku krajobrazowym oraz łączących park krajobrazowy z otoczeniem; w tym kształtowanie obiektów infrastruktury w sposób umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów;
- c) stosunki wodne, w tym gospodarowanie wodami i ochronę przeciwpowodziową;
- d) gospodarkę odpadami;
- e) gospodarkę rolną, leśną i rybacką, w tym w zależności od potrzeb;
- f) kierunki i zasady kształtowania przestrzeni produkcyjnej;
- g) wskazanie obszarów, które powinny być zalesione oraz obszarów wyłączonych z zalesiania;
- h) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczanie ich użytkowania, w tym w zależności od potrzeb:
 - wyłączenie terenów spod zabudowy lub ograniczenia funkcji, parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
 - ograniczanie lokalizacji infrastruktury technicznej i komunikacyjnej,
 - ograniczanie lokalizacji infrastruktury turystycznej, edukacyjnej i rekreacyjnej,
 - wskazanie zasad ochrony cech zabudowy charakterystycznych dla danego obszaru,
 - tworzenie i kształtowanie terenów zieleni i zadrzewień,
 - wskazanie obszarów dopuszczalnej koncentracji osadnictwa oraz wydobycia kopalin;
 - warunki lokalizacji planowanych inwestycji celu publicznego, w tym zwłaszcza infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, oraz eliminację lub ograniczanie związanych z nimi zagrożeń zewnętrznych.

Ustalenia do planów miejscowych i studiów gminnych ściśle związane są z koncepcją strefowania terenu Parku oraz wskazaniem dotyczącymi poszczególnych funkcji rozwoju zagospodarowania przestrzennego. Zagadnienia te zostaną przedstawione w niżej zamieszczonych podrozdziałach.

9.1. Koncepcja ochrony w układzie przestrzennym – strefowanie terenu Parku

Koncepcja ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uwarunkowaniami wskazanymi w operatach szczegółowych zakłada zróżnicowane podejście do problematyki ochrony przyrody i krajobrazu w różnych obszarach Parku. Z tych względów został on podzielony na 3 główne typy stref działań planu ochrony:

- **strefy A** – obejmujące istniejące formy ochrony przyrody, krajobrazu, zabytków, a także inne wynikające z przepisów odrębnych. W tym typie strefy znalazły się też obszary tworzące inne podstawowe uwarunkowania ochrony, np. zidentyfikowane korytarze ekologiczne;
- **Strefy B** – obejmujące obszary ochrony stabilizacyjnej, której celem jest zachowanie wartości przyrodniczych, kulturowych lub krajobrazowych, a także obszary ochrony kreatywnej, których celem jest wywołanie ukierunkowanych działań służących poprawie walorów przyrodniczych, kulturowych lub krajobrazowych. Strefy B obejmują też tereny spoza granic Parku, gdzie zidentyfikowano zagrożenia zewnętrzne i sformułowano sposoby przeciwdziałania tym zagrożeniom;
- **Strefy C** – obejmujące obszary i obiekty rekomendacji planu ochrony do wzmocnienia skuteczności ochrony walorów przyrodniczych, kulturowo-historycznych i krajobrazowych, w tym propozycje nowych form ochrony przyrody oraz walorów kulturowych.

Typologia stref ochrony przedstawia się następująco:

A – strefy istniejących uwarunkowań w tym form ochrony.

B – strefy ustaleń planu ochrony:

- 1) BK Kontynuacja istniejącego sposobu użytkowania terenu Parku lub ochrony jego zasobów:
 - a) BK_I Zachowanie krajobrazu leśnego:
 - BK_I_1 Utrzymanie istniejących ekosystemów referencyjnych, jako drzewostanów wyłączonych z użytkowania lasu i pozostawionych do naturalnego rozwoju, w ramach realizacji celu gospodarki leśnej, jakim jest: ochrona ekosystemów leśnych stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody i szczególnie cennych ze względu na zachowanie różnorodności przyrodniczej lub walorów krajobrazowych;
 - BK_I_2 Kontynuacja i rozwój gospodarki leśnej w lasach Skarbu Państwa, w sposób optymalizujący funkcję ochronną lasów i integrujący ją z celami ochrony Parku, w tym w szczególności:
 - BK_1_2a Nadający priorytet uwzględnianiu szczególnych potrzeb przyrodniczych;

- BK_1_2b Nadający priorytet ochronie terenów o specjalnym znaczeniu społecznym ze względu na potrzebę ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego;
 - BK_I_2c Nadający priorytet ochronie terenów o specjalnym znaczeniu społecznym ze względu na istotne dla społeczeństwa walory krajobrazowe i rekreacyjne;
 - BK_I_3 Kontynuacja i rozwój gospodarki leśnej w lasach komunalnych, w sposób optymalizujący ich funkcję społeczną;
 - BK_I_4 Kontynuacja gospodarki leśnej w lasach prywatnych, w sposób integrujący ich funkcję gospodarczą z zapewnieniem trwałości szaty leśnej i jej funkcji środowiskowych;
- b) BK_II Zachowanie tradycyjnego krajobrazu rolniczego i innych lądowych terenów nieleśnych:
- BK_II_1 Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenów rolniczych oraz otwartego charakteru innych siedlisk nieleśnych;
 - BK_II_2 Utrzymanie użytkowania kośnego lub wypasowego łąk i innych użytków zielonych;
- c) BK_III Zachowanie śródlądowych wód powierzchniowych i obszarów podmokłych, w tym strefy objęte zakazem budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących;
- d) BK_IV Zachowanie tradycyjnych elementów kultury materialnej:
- BK_IV_1 Utrzymanie tradycyjnego kulturowego układu przestrzennego,
 - BK_IV_2 Utrzymanie zabytkowych i innych cennych obiektów architektury i budownictwa;
 - BK_IV_3 Utrzymanie zabytkowych i innych cennych założeń zieleni urządzonej;
 - BK_IV_4 Utrzymanie stref i obiektów ochrony archeologicznej;
- 2) BM Modyfikacja lub rozwój istniejącego sposobu użytkowania Parku:
- a) BM_I Modyfikacja gospodarki leśnej w lasach Parku:
- BM_1_1 Obszary proponowane do wyłączenia z użytkowania w ramach gospodarki leśnej i poddania ochronie jako formy ochrony przyrody;
 - BM_I_2 Obszary proponowane do wyłączenia z użytkowania i pozostawienia do naturalnego rozwoju, w ramach realizacji celu gospodarki leśnej, jakim jest: ochrona ekosystemów leśnych stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody i szczególnie cennych ze względu

- na zachowanie różnorodności przyrodniczej lub walorów krajobrazowych (proponowane ekosystemy referencyjne);
- BM_I_3 Modyfikacja planowania gospodarki leśnej przez zaliczenie do gospodarstwa specjalnego i stosowanie poszerzonej listy kryteriów kwalifikacji drzewostanów do użytkowania rębego;
- b) BM_II Modyfikacja sposobów użytkowania lub ochrony naturalnych i półnaturalnych ekosystemów nieleśnych:
- BM_II_1 Przywrócenie lub modyfikacja ekstensywnego użytkowania łąk;
 - BM_II_2 Eliminacja inwazyjnych gatunków roślin z terenów cennych przyrodniczo;
- c) BM_III Modyfikacja sposobów gospodarowania wodą:
- BM_III_1 Poprawa warunków uwodnienia cennych siedlisk wodnych i podmokłych (obszary priorytetowe);
 - BM_III_2 Odtwarzanie funkcji obszarów bezodpływowych oraz mikroretencja obszarowa w lasach (obszary priorytetowe);
- d) BM_IV Modyfikacja sposobów użytkowania lub ochrony zasobów kulturowych i walorów krajobrazowych:
- BM_IV_1 Indywidualna ochrona obszarów o istotnym znaczeniu historycznym i kulturowym;
 - BM_IV_2 Indywidualna ochrona obiektów o istotnym znaczeniu historycznym i kulturowym;
 - BM_IV_3 Rewaloryzacja wartości materialnych dziedzictwa historycznego;
 - BM_IV_4 Rewaloryzacja walorów wizualnych krajobrazu;
 - BM_IV_5 Kanalizacja antropopresji poprzez utrzymanie infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej:
 - BM_IV_5a Szlaki turystyczne i ścieżki edukacyjne;
 - BM_IV_5b Inna infrastruktura turystyczno-rekreacyjna;
- e) BM_V Inne aktywne działania ochronne:
- BM_V_1 Poprawa warunków migracji zwierząt poprzez budowę przejść umożliwiających swobodne przekraczanie barier komunikacyjnych przez ssaki;
 - BM_V_2 Poprawa warunków migracji zwierząt poprzez budowę przejść umożliwiających swobodne przekraczanie barier komunikacyjnych przez płazy;
- f) BM_VI Modyfikacja lub rozwój zainwestowania (obszary zainwestowane lub wskazane do zainwestowania):
- BM_VI_1 Tereny dopuszczalnych przekształceń i rozwoju istniejącego zainwestowania, w tym zabudowy;

- BM_VI_2 Tereny przeznaczone do zainwestowania w obrębie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
 - BM_VI_3 Tereny kierunkowego rozwoju zainwestowania wg studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
 - BM_VI_4 Tereny dopuszczalnego rozwoju zainwestowania nieujęte w dotychczasowych dokumentach planistycznych gmin;
- g) BM_VII Ograniczenie przekształceń:
- BM_VII_1 Tereny wyłączone z zalesień;
 - BM_VII_2 Utrzymanie otwartego charakteru wnętrza krajobrazowych (obszary wyłączone z lokalizacji obiektów zaburzających przedpola ekspozycji i ekspozycję z punktów i ciągów widokowych);
 - BM_VII_3 Tereny zmiany kierunkowego rozwoju zainwestowania wskazywanego w polityce przestrzennej gminy;
- 4) BW Obszary realizacji działań ochronnych wyłączone z ustaleń Planu ochrony ze względu na obowiązywanie przepisów odrębnych:
- a) BW_1 Obszary realizacji działań ochronnych wynikających z zapisów i ustaleń zatwierdzonych planów ochrony lub zadań ochronnych dla rezerwatów;
 - b) BW_II Obszary realizacji działań ochronnych wynikających z zapisów i ustaleń zatwierdzonych planów ochrony lub planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000.

Strefy C – rekomendacji planu ochrony:

- C_I Strefy ochrony krajobrazów w obrębie krajobrazów o cechach priorytetowych do uwzględnienia w ramach audytów krajobrazowych;
- C_II Obszary o najwyższych wartościach przyrodniczo-krajobrazowych, zasługujące na objęcie dodatkową formą ochrony prawnej:
- C_II_1 Obszary rekomendowane do ochrony rezerwatowej;
 - C_II_2 Obszary rekomendowane do ochrony w formie użytków ekologicznych;
 - C_II_3 Obszary rekomendowane do ochrony w formie stanowisk dokumentacyjnych przyrody nieożywionej;
- C_III Obiekty lub obszary o najwyższych wartościach kulturowych, zasługujące na objęcie dodatkową formą ochrony prawnej:
- C_III_1 Obszary rekomendowane do ujęcia w wojewódzkim rejestrze zabytków;

- C III_2 Obszary i obiekty rekomendowane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków;

C_IV Obszary rekomendowane do włączenia do Parku;

C_V Obszary rekomendowane do włączenia w granice otuliny;

C_VI Obszary rekomendowane do ochrony w ramach decyzji zarządców gruntów - obszary rekomendowane do uzupełnienia sieci ekosystemów referencyjnych;

C_VII Obszary do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego;

C_VIII Obszary ochrony ekspozycji strefy krawędziowej.

9.2. Zasady i kierunki gospodarki przestrzennej

W rozdziale poniżej przedstawiono propozycje zasad i kierunków prowadzenia gospodarki przestrzennej w odniesieniu do podstawowych funkcji rozwoju zidentyfikowanych na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.

9.2.1. Zasady i kierunki gospodarki rolnej

Propozycje zasad i kierunków prowadzenia gospodarki przestrzennej w odniesieniu do gospodarki rolnej wskazują, by gospodarkę rolną w Parku prowadzić w sposób:

- 1) przeciwdziałający erozji wodnej i wietrznej gleb, poprzez stosowanie orki w poprzek stoków lub uprawy bezorkowej, uprawy poplonów ścierniskowych lub ozimych i innych upraw osłaniających glebę,
- 2) ograniczający eutrofizację i zanieczyszczenie wód poprzez stosowanie stref buforowych wokół zbiorników wodnych i terenów podmokłych,
- 3) zapewniający utrzymanie otwartego charakteru oraz sposobu użytkowania siedlisk łąkowych w dolinach cieków oraz suchych dnach dolin, poprzez ich koszenie lub wypas,
- 4) zapewniający utrzymanie lub przywrócenie ekstensywnego użytkowania kośnego najcenniejszych fragmentów łąk, szczególnie wilgotnych, przeciwdziałając intensyfikacji ich użytkowania, odwadnianiu oraz podejmując ewentualne działania z zakresu ochrony czynnej w odniesieniu do fragmentów nieużytkowanych, z preferencją użytkowania ekstensywnego, koszenia poszczególnych fragmentów co dwa lata i pozostawienia 10-20% nieskoszonych, a także koszeń późnych, w lipcu lub sierpniu,
- 5) zapewniający ochronę wartościowych przyrodniczo powierzchni w ewidencji gruntów zakwalifikowanych jako nieużytki i nieużytkowanych rolniczo, zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, tradycyjnych sadów i skupień drzew owocowych, oczek wodnych, elementów kultury materialnej, oraz stanowisk cennych gatunków flory, fauny i mykobioty w przestrzeni rolniczej,
- 6) utrzymujący tradycyjny krajobraz rolniczy polan oraz dolin rzecznych w otoczeniu zwartych kompleksów leśnych z zachowaniem przedpoli ekspozycji,

- poprzez zachowanie rolniczego sposobu użytkowania gruntów ornych, łąk i pastwisk,
- 7) ograniczający zmiany przeznaczenia terenów rolnych na cele nierolnicze, z wprowadzeniem nakazu nie przeznaczania tych gruntów na te cele w szczególności w strefach polan śródleśnych, a także na Dużej Polanie Wejherowskiej w rejonie Reszki – Pińskie – Krystkowo, Małej Polanie Wejherowskiej na terenach otwartych, a także w zespołach otwartych krajobrazów dolin poza obszarami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy, w granicach określonych w strefach C_I_1-32,
 - 8) niedopuszczający do sytuowania na terenie Parku ferm produkcji trzody chlewnej i drobiu (szczególnie chowu trzody chlewnej na rusztach prowadzącego do produkcji nadmiernej ilości gnojowicy) w liczbie powyżej 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), a także kumulowania lokalizacji ferm mniejszych, w sposób zagrażający walorom przyrodniczymi i krajobrazowym Parku,
 - 9) niedopuszczający ferm chowu gatunków uznanych za inwazyjne,
 - 10) zachowujący istniejącą zabudowę rolniczą z możliwością jej rozbudowy, przebudowy, podnoszenia standardu użytkowego i technicznego przy stosowaniu następujących zasad:
 - a) zachowania istniejącego sposobu zagospodarowania, w tym przede wszystkim funkcji zabudowy,
 - b) dopuszczenia funkcji uzupełniających funkcję rolniczą związanych z agroturystyką i lokalnym przetwórstwem własnych produktów rolnych, a także adaptacji zabudowy do tych funkcji,
 - c) zachowania istniejących warunków zabudowy, w tym przede wszystkim nie przekraczania obowiązujących: maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy i minimalnego wskaźnika udziału powierzchni biologicznie czynnej, wielkości działki, linii i wysokości zabudowy oraz geometrii dachu,
 - 11) utrzymujący zadrzewienia i zakrzewienia ochronne na terenach rolniczych oraz przy ciekach sąsiadujących z intensywnie użytkowanymi terenami rolniczymi,
 - 12) utrzymujący i rozwijający sady przydomowe z tradycyjnymi odmianami drzew i krzewów owocowych,
 - 13) niedopuszczający realizacji nowej zabudowy zagrodowej na gruntach torfowych i murszowych.

9.2.2. Zasady i kierunki gospodarki leśnej

Propozycje zasad i kierunków prowadzenia gospodarki przestrzennej w odniesieniu do gospodarki leśnej w granicach Parku obejmują następujące działania:

- 1) umożliwienie niezakłóconego zachodzenia naturalnych procesów w niektórych fragmentach ekosystemów leśnych, przez pozostawienie wybranych drzewostanów bez pozyskania drewna (ekosystemy referencyjne);
- 2) planowanie pielęgnowania, użytkowania i odnawiania lasu na podstawie indywidualnych potrzeb hodowlano-ochronnych poszczególnych drzewostanów, z uwzględnieniem potrzeby zachowania walorów krajobrazowych szaty leśnej związanych z dominacją optymalnej i obecnością terminalnej fazy rozwojowej drzewostanów;
- 3) uwzględnianie potrzeb ochrony cennych elementów przyrody i kultury w przestrzeni leśnej;
- 4) dążenie do unaturalnienia lasów Parku.

Ustala się również priorytety wynikające ze strefowania lasów Parku:

- 1) Ekosystemy referencyjne stanowiące strefy BK_I_1 i BM_I_1:
 - a) pozostawia się do naturalnego rozwoju, tj. nie planuje się w nich ani nie realizuje użytkowania rębego ani przedrębego;
 - b) w przypadku konieczności wykonania zabiegów wynikających z obowiązków posiadacza lasu w związku z nadrzędnymi wymogami bezpieczeństwa publicznego, zabiegi takie wykonuje się w sposób minimalizujący wpływ na naturalne procesy i elementy strukturalne naturalnego krajobrazu leśnego (drzewa biocenotyczne, zasoby martwego drewna), w szczególności pozostawiając drewno na gruncie do naturalnego rozkładu.
- 2) Indywidualne potrzeby hodowlano-ochronne poszczególnych drzewostanów w strefie BM_I_2 biorą pod uwagę łącznie, jako równoważne kryteria:
 - a) potrzebę osiągnięcia celu hodowlanego w postaci typu drzewostanu zgodnego z potencjalną roślinnością naturalną;
 - b) potrzebę odnowienia drzewostanów niestabilnych oraz podtrzymania efektu zainicjowanych wcześniej cięć;
 - c) potrzebę zachowania niektórych drzewostanów co najmniej przez kolejny okres urzędzenia lasu, ze względu na ich szczególną rolę w ekosystemie, w szczególności ze względu na występowanie gatunków związanych ze starodrzewem, występowanie gatunków roślin, grzybów lub zwierząt potencjalnie wrażliwych na cięcia odnowieniowe; szczególną rolę drzewostanów na stokach dla opóźniania spływu powierzchniowego i retencji ekosystemowej;
 - d) potrzebę zachowania niektórych drzewostanów co najmniej przez kolejny okres urzędzenia lasu, ze względu na ich rolę społeczną, w szczególności

położenie w sąsiedztwie szlaków i ścieżek turystycznych lub przy historycznych trasach spacerowych w Lasach Oliwskich i Sopotkich.

Potrzebę zachowania walorów krajobrazowych szaty leśnej związanych z dominacją optymalnej i obecnością terminalnej fazy rozwojowej drzewostanów uwzględnia się w szczególności przez prognozowanie i analizowanie, w ramach planowania gospodarki leśnej, zmian krajobrazu leśnego oraz udziału drzewostanów we wskazanych fazach rozwojowych i modyfikację planowania tak, by cechy te nie uległy pogorszeniu.

Cennymi elementami przyrody w przestrzeni leśnej są w szczególności:

- 1) Stanowiska chronionych, rzadkich i zagrożonych gatunków, w szczególności gatunków chronionych i rzadkich, zarówno wcześniej udokumentowane, jak i identyfikowane przed przystąpieniem do prac wchodzących w skład gospodarki leśnej;
- 2) Drzewa biocenotyczne, za które uważa się:
 - a) żywe i martwe drzewa, miejscowo spróchniałe (z łatwo widoczną zgnilizną pnia (np. z widocznymi, otwartymi ranami pnia, dziupłami wypełnionymi próchnem, z uszkodzeniami od pioruna, złamane) oraz drzewa z owocnikami grzybów (hubami); z koroną częściowo (powyżej 1/3) obumarłą (martwe konary i gałęzie w koronie);
 - b) inne drzewa martwe, wykroty i złomy;
 - c) drzewa dziuplaste: z dziupłami zasiedlonymi przez ptaki lub inne gatunki zwierząt, z dziupłami, próchnowiskami i innymi otworami i wnękami w pniu;
 - d) drzewa o nietypowym pokroju: tzw. niezwykle formy, drzewa pozbawione korony na skutek złamania; drzewa z nietypowymi formami morfologicznymi np. szyszek, kory, gałęzi;
 - e) drzewa rodzimych gatunków biocenotycznych: naturalnie występujące lub wprowadzone, poprawiające bazę żerową zwierzyny, nektarodajne, urozmaicające krajobraz, takie jak jabłoń, grusza, czereśnia;
 - f) drzewa z gniazdami ptaków, o średnicy gniazd powyżej 25 cm;
 - g) przestoje: drzewa i grupy drzew pozostawione na następną kolej rębny lub do ich naturalnej śmierci i rozkładu;
 - h) drzewa wyraźnie wyróżniające się wiekiem lub rozmiarami w stosunku do innych drzew na terenie Parku, w szczególności przekraczające wymiary kwalifikujące do uznania za pomnik przyrody wg przepisów odrębnych;
 - i) drzewa stanowiące pamiątkę kultury leśnej;
 - j) drzewa tworzące założenia przestrzenne, np. aleje, szpalery;

z zastrzeżeniem, że drzewa biocenotyczne stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa osób trzecich, np. w związku z ryzykiem upadku drzewa lub jego części, mogą być

obalane lub usuwane, jeżeli stwarzane przez nie ryzyko wyraźnie przeważa nad ich wartością biocenotyczną;

- 3) wycieki i wysięki wód podziemnych, wymagające pozostawienia w formie nienaruszonej wraz z ewentualną skarpią niszy źródłiskowej oraz z fragmentem drzewostanu gwarantującym stabilność warunków mikroklimatycznych;
- 4) drobne ciekiki, wymagające pozostawienia w formie nienaruszonej wraz z ciągiem powiązanych ekosystemów hydrogenicznych, strefą brzegową, ewentualnymi skarpami koryta lub stromymi zboczami doliny ciekiku oraz z pasmem drzewostanu gwarantującym stabilność warunków mikroklimatycznych;
- 5) drobne oczka wodne w drzewostanach (stałe lub astatyczne), w tym także fragmenty olsowe z okresowo stojącą wodą w innych drzewostanach, wymagające pozostawienia w formie nienaruszonej wraz ze strefą brzegową;
- 6) miejsca erodowane (naturalne – np. skarpy podcinane przez wodę płynącą i sztuczne – np. wcięcia dróg leśnych);
- 7) strome skarpy mszyste (niezależnie od genezy, także np. wcięcia dróg leśnych);
- 8) głązy narzutowe;
- 9) rozproszone elementy kulturowe, np.: drogi brukowe; trójkątne kamienne słupy oddziałowe; kamienie pamiątkowe;
- 10) grzbiety wzgórz morenowych, wymagające ochrony przed antropogenicznym przekształceniem w wyniku prowadzenia szlaków zrywkowych.

Cennymi elementami kultury w przestrzeni leśnej są w szczególności:

- 1) potwierdzone i wstępnie zidentyfikowane stanowiska archeologiczne, na których należy pozostawiać maksymalnie nienaruszoną powierzchnię gleby, w szczególności nie obalać drzew na manifestacje terenowe i nie prowadzić przez nie zrywki, nie stosować maszynowego przygotowania gleby;
- 2) skupienia mielerzy, na których nie należy stosować zrywki wleczonej i półpodwieszanej ani maszynowego przygotowania gleby;
- 3) historyczna sieć dróg i szlaków spacerowych w Lasach Oliwskich i Sopockich;
- 4) odcinki dróg o nawierzchni brukowej;
- 5) trójkątne kamienne słupy oddziałowe.

Dążenie do unaturalnienia lasów Parku realizuje się w szczególności poprzez:

- 1) przyjmowanie, w planowaniu gospodarki leśnej, docelowych typów drzewostanu odpowiadających naturalnemu składowi ekosystemów leśnych (potencjalnej roślinności naturalnej) na odpowiednich siedliskach;
- 2) akceptowanie naturalnych tendencji dynamicznych wszystkich rodzimych gatunków drzew leśnych i wykorzystywanie ich odnowień naturalnych, nawet jeśli ich skład jest tylko częściowo zgodny z docelowym typem drzewostanu;

- 3) zachowywanie starych drzewostanów, w szczególności bukowo-sosnowych, nawet jeśli ich skład jest tylko częściowo zgodny z docelowym typem drzewostanu, jeżeli wartości biocenotyczne lub krajobrazowe starych drzew przeważają nad negatywnym wpływem gatunków niezgodnych z siedliskiem;
- 4) niewprowadzanie w odnowieniach gatunków obcych w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody, z możliwością akceptowania naturalnego obsiewu świerka, modrzewia i dąglezji oraz ich ograniczonego wprowadzania, jako domieszek w sąsiedztwie drzewostanów, w których już i tak występują, w miejscach, w których stanowią element krajobrazowy, ewentualnie domieszkę biocenotyczną;
- 5) stosowanie rębni tworzących złożoną strukturę przyszłego pokolenia lasu, z preferencją dla małopowierzchniowych cięć częściowych i przerębowych, z unikaniem cięć zupełnych i cięć gniazdowych bez osłony górnej – z możliwością bardzo znacznego wydłużania, w uzasadnionych przypadkach, okresu odnowienia, aż do zbliżenia do modelu rębni ciągłej. W toku okresu odnowienia mogą występować dziesięciolecia bez cięcia, gdy nie zagrazi to rozwojowi już uzyskanego odnowienia, a taka potrzeba będzie wynikać z potrzeb przyrodniczych lub społecznych;
- 6) kontynuację pozostawiania, podczas wszelkich cięć rębnych, fragmentów starego drzewostanu (stanowiących co najmniej 5-15% wydzielenia, zależnie od sytuacji terenowej i wartości przyrodniczych) na kolejne pokolenie i do naturalnej śmierci i rozkładu, w celu umożliwienia starzenia się drzew i rozwoju ich cech biocenotycznych;
- 7) wykonywanie trzebieży w sposób popierający nie tylko drzewa dorodne, o potencjalnie dobrej jakości technicznej, ale także drzewa z tendencją do rozwoju cech biocenotycznych.

Priorytety wynikające ze strefowania lasów Parku obejmują również w szczególności:

- 1) uwzględnienie szczególnych potrzeb przyrodniczych w strefie BK_I_2a, przez:
 - a) maksymalne wykorzystanie spontanicznych tendencji rozwojowych drzewostanów i ograniczenie zabiegów gospodarczych do korygowania tych tendencji w razie potrzeby;
- 2) ochronę terenów o specjalnym znaczeniu społecznym ze względu na potrzebę ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego w strefie BK_I_2b, przez:
 - a) minimalizację działań, które mogłyby naruszać powierzchnię ziemi na stanowiskach archeologicznych;
 - b) minimalizację przekształceń krajobrazu leśnego w otoczeniu obiektów o znaczeniu kulturowym;
- 3) ochronę terenów o specjalnym znaczeniu społecznym ze względu na istotne dla społeczeństwa walory krajobrazowe i rekreacyjne, przez:

- a) pielęgnowanie i rozwój walorów krajobrazowych lasu, w tym:
 - wrażenia wizualnej naturalności lasu, w tym bogactwa elementów postrzeganych jako naturalne (drzewa stare i grube, drzewa biocenotyczne, drzewa martwe) i ograniczenia do niezbędnego minimum elementów antropogenicznych (w tym drogi i szlaki zrywkowe);
 - różnorodności strukturalnej i wizualnej,
 - trwałych i sezonowych aspektów sensorycznych;
- b) realizację prac leśnych w sposób minimalizujący ich uciążliwość społeczną dla osób korzystających z lasu;
- c) minimalizację stosowania grodzień.

9.2.3. Zasady i kierunki gospodarki wodnej i rybackiej

Co do zasady w planie ochrony na terenach Parku, w tym leśnych, formułuje się zapisy zwiększające retencję naturalną, w tym stymulowaną przez człowieka, natomiast ogranicza się możliwość realizacji sztucznych zbiorników wodnych, które mają niekorzystny wpływ na funkcjonowanie procesów przyrodniczych Parku i jego strukturę przestrzenną krajobrazu.

Gospodarka wodna na terenie Parku obejmuje następujące zasady mające odniesienie do zagospodarowania przestrzennego:

- 1) zapewnienie bardzo dobrego lub dobrego stanu ekologicznego wód w rozumieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej lub jego przywrócenie poprzez rezygnację z działań mogących pogorszyć ten stan w zakresie wskaźników hydromorfologicznych, fizykochemicznych lub biologicznych oraz wspieranie działań sprzyjających jego utrzymaniu lub poprawie;
- 2) wykluczenie budowy i odbudowy w Parku zbiorników retencyjnych, zapór oraz innych urządzeń trwale zmieniających krajobraz i przegradzających ciek i naturalne doliny cieków, z wyjątkiem:
 - a) przegród, progów antyerozyjnych i innych budowli lub urządzeń wodnych, hamujących spływ wody, w suchych dnach dolin;
 - b) budowli i innych urządzeń wodnych służących renaturyzacji systemu hydrologicznego lub poszczególnych mokradeł, w tym cieków, w szczególności spowalniających odpływ wody z odwadnianych mokradeł, realizowanych w ramach działań ochronnych;
 - c) przebudowy istniejących dróg, grobli, nasypów i przepustów, realizowanej w sposób wspomagający ochronę przeciwpowodziową oraz niedegradujący walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz naturalnego charakteru cieków;
- 3) zwiększanie retencyjności poprzez odtwarzanie pierwotnego charakteru historycznie bezodpływowych zagłębień w obszarze Parku i w jego otulinie, które w wyniku budowy urządzeń melioracyjnych zostały sztucznie włączone do

powierzchniowej sieci odpływu, dążenie do przywrócenia ich roli retencyjnej poprzez ograniczenie lub likwidację możliwości odpływu powierzchniowego, w tym przez zwiększanie ilości martwego drewna na dnie lasów, pod warunkiem braku niekorzystnych oddziaływań na aktualnie występujące w ich granicach siedliska chronione lub stanowiska zagrożonych gatunków;

- 4) promowanie i wdrażanie alternatywnych naturalnych metod ochrony przeciwpowodziowej polegających na rozwijaniu programów retencji zlewniowej, w tym odtwarzaniu siedlisk hydrogeniczných i terenów bezodpływowych, modyfikacjach gospodarki leśnej i rolnej, zabudowie suchych dolin oraz półnaturalnej retencji dolinowej i korytowej, w tym odpowiedniej przebudowie istniejących dróg i grobli przecinających doliny poprzez podwyższenie ich niwelety, wzmocnienie konstrukcji lub przebudowie przepustów i budowie przelewów awaryjnych, obliczonych na spowolnienie spływu w przypadku opadów nawałnych. Obiekty te powinny być elementem półnaturalnej retencji korytowej i dolinowej, z zachowaniem porastających dolinę łągów i ziołorośli, ale nie powinny mieć charakteru zbiorników retencyjnych definiowanych jako urządzenia wodne;
- 5) utrzymywanie cieków za pomocą procesów naturalnych, przy ograniczeniu prac utrzymaniowych do ewentualnych punktowych interwencji stymulujących lub korygujących przebieg tych procesów w przypadku zagrożenia dla elementów infrastruktury, w szczególności przy maksymalnym ograniczeniu: usuwania osadów, usuwania i koszenia roślinności, usuwania drzew, usuwania rumoszu drzewnego, zasypywania i zabudowy wyrw;
- 6) utrzymywanie urządzeń wodnych w sposób nie pogłębiający i niepodtrzymujący odwodnienia cennych obiektów przyrodniczych, w tym w szczególności dopuszczenie do zamulenia rowów odwadniających cenne przyrodniczo fragmenty łąk i innych terenów podmokłych w obrębie istniejących form ochrony przyrody oraz w tym istniejących użytków ekologicznych oraz obszarów, o których mowa w §5 ust. 2 poz. 1-19;
- 7) zachowanie funkcji ochronnej leśnej szaty roślinnej wobec ekosystemów wodnych, w postaci pozostawienia nieużytkowanych rębnie drzewostanów:
 - a) na skarpach dolin cieków, zwłaszcza na skarpach o dużym (ponad 30 stopni) nachyleniu;
 - b) w leśnych strefach brzegowych zbiorników wodnych, cieków i torfowisk, w pasie o szerokości zapewniającej buforowanie oddziaływań, tj. orientacyjnie co najmniej 30 m;
 - c) na siedliskach hydrogeniczných obejmujących łągi, szczególnie źródliskowe; olsy i bory bagienne;

- 8) zachowanie dna dolin rzecznych, terenów leśnych, łąk wilgotnych, zbiorników wodnych i ich zlewni bezpośrednich w granicach Parku i otuliny, jako obszarów retencji naturalnej, w szczególności z zakazem zabudowy;
- 9) skuteczne egzekwowanie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych, także w odniesieniu do zabudowy rekreacyjnej, w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących;
- 10) uporządkowanie gospodarki wodnościekowej miejscowości na obszarze Parku, szczególnie w zlewniach bezpośrednich najcenniejszych jezior (miejscowości Bieszkowice, Zbychowo i Wyspowo), pod kątem eliminacji możliwości przedostawania się zanieczyszczeń do wód gruntowych oraz ich spływu powierzchniowego;
- 11) sukcesywną likwidację, w Parku i w otulinie, możliwości zrzutów wód opadowych z dróg bezpośrednio lub pośrednio do rzek i potoków, na rzecz rozwiązań bezodpływowych (infiltracyjne/chłonne) lub opartych o rozwiązania tzw. sztucznych wetlandów o odpowiedniej powierzchni i strukturze, do których kierowana woda z kanalizacji deszczowej będzie zasilala ciekę poprzez ich aluwia dolinne;
- 12) ograniczenie zagrożeń dla stanu wód Parku generowanych w jego otulinie przez zabudowę zlewni cieków przepływających przez Park, poprzez poprawę skuteczności egzekwowania zapisów zawartych w dokumentach z zakresu planowania przestrzennego, szczególnie w zakresie zachowania lub odtwarzania powierzchni biologicznie czynnych, promowanie i wspieranie działań z zakresu mikroretencji ograniczającej spływ do kanalizacji burzowej, wykluczenie zabudowy siedlisk hydrogenicznych, likwidacji naturalnych elementów krajobrazu, a także powiększenie otuliny do granic zlewni wszystkich cieków, szczególnie zlewni rzeki Kaczej.

Propozycje zasad i kierunków prowadzenia gospodarki przestrzennej w odniesieniu do gospodarki rybackiej w granicach Parku zmierzają do prowadzenia jej w sposób:

- 1) wykluczający lokalizację na terenie Parku ośrodków intensywnej hodowli ryb;
- 2) wykluczający zarybianie jezior Parku obcymi geograficznie oraz ekologicznie gatunkami ryb, w tym gatunkami odżywiającymi się makrofitami oraz żerującymi w mule, w tym także karpem;
- 3) zapewniający kontrolę materiału zarybieniowego pod kątem przypadkowej obecności niepożądanych gatunków;
- 4) wykluczający zarybianie cieków Parku;
- 5) wykluczający powstawanie zabudowy służącej gospodarce rybackiej, w tym użytkowaniu wędkarskiemu, we wnętrzach krajobrazowych jezior i dolin rzecznych, stanowiących dominanty krajobrazowe pogarszające walory fizjonomiczne Parku.

9.2.4. Zasady i kierunki rozwoju układów urbanistycznych i ruralistycznych o funkcjach mieszkaniowych, zabudowy letniskowo-wypoczynkowej, usługowych oraz produkcyjnych, a także zasady kształtowania terenów otwartych

Obszar Parku podlega różnym formom zagospodarowania. Dla optymalizacji struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz ochrony walorów Parku określa się zasady udostępniania do zainwestowania oraz sposoby korzystania z tych obszarów.

W granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy do czasu ich zmian pozostawia się funkcje rozwoju i zasady zagospodarowania określone w planach i decyzjach. Uwzględnia się również kierunki rozwoju zabudowy określone w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. W przypadku kolizji realizacji celów ochrony i tych kierunków w planie ochrony wskazuje się obszary koniecznej zmiany zasięgu zabudowy.

Priorytetową zasadą kwalifikowania gruntów rolnych i leśnych do przeznaczania na cele nierolne i nieleśne w strefach, gdzie jest ono dopuszczone, powinno być dążenie do zachowania w możliwie największym stopniu charakteru krajobrazu otwartych rolno-osadniczych polan oraz dolin rzecznych w otoczeniu zwartych kompleksów leśnych z przewagą terenów otwartych stanowiących przedpola ekspozycji.

Przy realizacji nowej zabudowy poza obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz decyzjami o warunkach zabudowy należy unikać jej rozpraszania na terenach rolnych. W pierwszej kolejności należy uzupełniać istniejące zagospodarowanie w lukach między zabudową, a następnie rozwijać zabudowę w nawiązaniu do istniejącej i w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Preferowane powinno być zabudowywanie terenów przyległych do już zabudowanych lub przeznaczonych do zabudowania obszarów w strefie kolejnych linii zabudowy, o ile lokalizacja nie jest sprzeczna z przepisami odrębnymi i ma korzystne uwarunkowania ekofizjograficzne.

Zabudowę wymagającą zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne należy lokalizować poza strefami wyznaczonymi w planie ochrony, gdzie stosuje się zasadę nie przeznaczania gruntów rolnych i leśnych na inne funkcje. Zasadę tę stosuje się w krajobrazach priorytetowych i wyróżnionych w ich obrębie strefach ochrony krajobrazu, gdzie zakaz zabudowy może być wprowadzony ustaleniami planu ochrony.

9.2.5. Ustalenia zasad zagospodarowania odpowiadających na zagrożenia wewnętrzne do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Dla eliminacji zagrożeń wewnętrznych wskazuje się na konieczność zastosowania następujących zasad do uwzględnienia w nowych lub zmienianych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin w odniesieniu do terenów w granicach Parku:

- 1) związane z lokalizowaniem zainwestowania i/lub zabudowy:
 - a) lokalizowanie zainwestowania, w tym zabudowy co do zasady w granicach stref istniejącej zabudowy, planowanej zabudowy w planach miejscowych, studiach gmin i decyzjach o warunkach zabudowy, w granicach których dopuszcza się różne formy zainwestowania i/lub zabudowy, z uwzględnieniem:
 - ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych,
 - wyznaczenia obszarów zwartej zabudowy miast i wsi wyłącznie w obrębie stref zabudowy istniejącej i już planowanej,
 - parametrów zagospodarowania i wskaźników urbanistycznych określonych w zestawieniu tabelarycznym poniżej,

Tabela 11. Wskaźniki urbanistyczne rekomendowane do planu

Typ zabudowy	Minimalna wielkość działki budowlanej [m ²]	Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej [%]	Maksymalna intensywność zabudowy	Maksymalna wysokość budynków [m]
zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	1000	60	0,5	10
zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z usługami oraz mieszkaniowo-usługowa	1000	40	0,8	10
zabudowa letniskowa	1000	75	0,3	8
zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna	2000	30	1,0	12
zabudowa zagrodowa	2000	30	1,2	12
zabudowa usługowa i usług obsługi rolnictwa	2000	30	1,2	12

- dążenia przy planowaniu nowego zainwestowania do nie rozpraszania zabudowy i uzupełniania w pierwszej kolejności luk między zabudową,
- ograniczenia wyznaczania nowych kierunków zmian w przeznaczeniu terenów związanych z intensyfikacją zagospodarowania, w szczególności rekreacyjnego i turystycznego,

- planowania rozwiązań transportowych, w tym transportu zbiorowego oraz rozwiązań infrastrukturalnych w dostosowaniu do istniejącego zagospodarowania i tranzytowej roli Parku,
 - wprowadzania na terenach zainwestowania lub zabudowy terenów zieleni, w zależności od uwarunkowań towarzyszącej, izolacyjnej i ekologiczno-łącznikowej,
 - wykluczenie lokalizacji ferm produkcji trzody chlewnej i drobiu w liczbie powyżej 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) oraz nie dopuszczanie ferm chowu gatunków uznanych za inwazyjne,
 - nie dopuszczanie do lokalizacji obiektów i urządzeń odnawialnych źródeł energii o mocy > 100 kW,
 - lokalizowanie reklam i szyldów na następujących warunkach z uwzględnieniem uchwał krajobrazowych: nie lokalizowanie na terenie Parku reklam i szyldów LED; nie lokalizowanie na terenach niezabudowanych i zabudowanych w obrębie stref ochrony konserwatorskiej reklam; ograniczenie na terenach zabudowanych położonych w obrębie stref ochrony konserwatorskiej wielkości szyldów do 2 m^2 i ujednolicenie wzorów graficznych szyldów; ograniczenie na terenach zabudowanych innych niż strefy ochrony konserwatorskiej wielkości reklam i szyldów do 2 m^2 i ujednolicenie wzorów graficznych szyldów,
- b) zachowanie charakteru tradycyjnych i otwartych krajobrazów rolnych Małej i Dużej Polany Wejherowskiej, polan śródleśnych oraz dolin rzecznych;
- 2) związane z opracowaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:
- a) objęcie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego terenów nie posiadających aktualnie planów miejscowych, w tym w pierwszej kolejności obszarów położonych między Zbychowem i Nowem Dworem Wejherowskim,
 - b) wskazane jest opracowywanie nowych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla dużych jednostek rangi obrębu ewidencyjnego (wsi lub dzielnic miasta) tworzących spójną całość,
 - c) zachowanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego parametrów zagospodarowania i wskaźników urbanistycznych określonych w tabeli zamieszczonej wyżej;
- 3) związane z wyznaczaniem terenów przeznaczonych do zalesień:
- a) tworzenie zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, a także tworzenie zwartego systemu przyrodniczego, łącznie z innymi obszarami o funkcjach ekologicznych,

- b) przyjęcie za obszary dopuszczalnych zalesień terenów łączących istniejące kompleksy leśne, które spełniają lub potencjalnie mogą spełniać funkcje korytarzy migracji zwierząt,
 - c) niedopuszczenie zalesień w strefach wyznaczonych do tego oraz na innych stwierdzonych siedliskach występowania chronionych gatunków grzybów, roślin i zwierząt charakterystycznych dla ekosystemów nieleśnych;
- 4) związane z organizacją rekreacji i wypoczynku:
- d) organizacyjne ukierunkowanie rekreacji i wypoczynku z ograniczeniem ich rozwoju na terenach leśnych Parku i preferowaniem występowania w strefach buforowych poza Parkiem,
 - e) urządzenie infrastruktury technicznej rekreacji i wypoczynku ograniczające możliwość bezpośredniego i pośredniego niszczenia gleb, roślinności leśnej i rzeźby terenu,
 - f) wykluczenie tych form, które znacząco oddziałują na gleby, rzeźbę terenu oraz roślinność;
- 5) związane z preferowaniem i dopuszczeniem następujących typów przeznaczenia terenów zainwestowanych:
- a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
 - b) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – jedynie na terenach istniejącej zabudowy wielorodzinnej i przeznaczonych pod tę zabudowę w obowiązujących w dniu uchwalenia planu ochrony Parku miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
 - c) zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, w tym zabudowa usług agroturystycznych,
 - d) zabudowa obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich,
 - e) zabudowa sportu i rekreacji, w szczególności wędrówek pieszych, turystyki rowerowej, turystyki konnej, biegów na orientację, turystyki krajoznawczej, narciarstwa biegowego, zielonych szkół i przedszkoli, warsztatów ekologicznych, ekoturystyki, agroturystyki,
 - f) zabudowa letniskowa,
 - g) zabudowa usługowa, z wyłączeniem wielkopowierzchniowych obiektów handlowych,
 - h) zabudowa produkcyjna, składów i magazynów – jedynie na terenach istniejącej zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów oraz przeznaczonych pod tę zabudowę w obowiązujących w dniu uchwalenia planu ochrony Parku miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i wydanych do dnia uchwalenia planu ochrony Parku decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
 - i) zabudowa infrastruktury drogowej i technicznej.

Dla studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo ustala się konieczność rezygnacji z części terenów przeznaczonych do zabudowy w rejonie Reszki – Pińskie – Piecewo – Krystkowo, ze względu na wyznaczone strefy ochrony otwartego krajobrazu rolniczego.

9.2.6. Ustalenia zasad zagospodarowania odpowiadających na zagrożenia wewnętrzne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Dla realizacji celów ochrony w nowych lub zmienianych miejscowych planach z terenu Parku powinny obowiązywać następujące zasady zagospodarowania:

A) dla terenów zainwestowanych:

- 1) zharmonizowanie nowej zabudowy w zakresie rozplanowania bryły architektonicznej – formy budynków i geometrii dachów z istniejącą zabudową danej miejscowości, z wyjątkiem obiektów o istotnym znaczeniu kulturowym oraz budynków położonych w obszarach o istotnym znaczeniu kulturowym, a także budynków wymagających zindywidualizowanej formy, uzasadnionych względami technologicznymi,
- 2) w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej i jednorodzinnej z usługami dopuszczenie wyłącznie jednego budynku mieszkalnego na działce budowlanej, a w zabudowie letniskowej dopuszczenie wyłącznie jednego budynku zamieszkania letniskowego na jednej działce budowlanej,
- 3) nieprzekraczanie maksymalnej wysokości zabudowy w stosunku do zabudowy w sąsiedztwie, z wyjątkiem obiektów technicznych uzasadnionych względami technologicznymi, z zastrzeżeniem wskaźników określonych w tabeli 11,
- 4) podnoszenie standardu architektonicznego i użytkowego obiektów budowlanych z uwzględnieniem zachowania cech historycznych i tradycyjnych zabudowy wiejskiej na terenach wsi i miejskiej na terenach miast,
- 5) nie dopuszczanie do lokalizacji w strefie 100 m od zbiorników wodnych i cieków obiektów budowlanych, a także innych obiektów, urządzeń i instalacji mogących tworzyć dominanty krajobrazowe degradujące walory fizjonomiczne wodnych wnętrz krajobrazowych,
- 6) preferowanie uzupełniania i przekształcania istniejących układów osadniczych poprzez zabudowę mieszkaniową jednorodziną, usługi publiczne, usługi komercyjne obsługi mieszkańców i tereny zieleni,
- 7) preferowanie realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, letniskowej i siedliska w zabudowie zagrodowej w formie zabudowy wolnostojącej i nie dopuszczanie do realizacji zabudowy szeregowej,
- 8) nie dopuszczanie na terenach wiejskich nowej zabudowy wielorodzinnej,

- 9) preferowanie na terenach wiejskich budynków spełniających standardy tradycyjnego budynku wsi kaszubskiej, tj.:
 - a) rzut prostokątny budynku 1:2 – 1:1,5,
 - b) obiekt parterowy (poziom 0,00 na wysokości maksymalnie 0,5 m),
 - c) dopuszczalne użytkowe poddasze, w tym z umieszczoną osiowo facjatą,
 - d) dach dwuspadowy, wysoki, o nachyleniu połaci 45°, symetryczny,
- 10) preferowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej i letniskowej do 20 działek w zespole oraz:
 - a) realizacja w obrębie zespołów zabudowy ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych i zieleni,
 - b) ujednoczenie kształtu i kolorystyki budynków oraz rodzaju ogrodzeń w ramach poszczególnych zespołów zabudowy, preferowanie kamienia lokalnego w ogrodzeniach oraz ogrodzeń drewnianych,
 - c) izolowanie zielenią zespołów zabudowy,
 - d) ograniczenie ekspozycji nowej zabudowy od strony ciągów i punktów widokowych na teren i z terenu Parku,
- 11) preferowanie dla obiektów budowlanych kolorów neutralnych o niskim stopniu nasycenia, tj. bieli, jasnoszarego, pastelowych beżów, zieleni, żółtego lub pomarańczowego,
- 12) zachowanie istniejących drzew i zadrzewień niekolidujących z zabudową, o ile nie stoi to w sprzeczności z przepisami odrębnymi,
- 13) stosowanie zieleni o charakterze, w zależności od potrzeb, izolacyjno-krajobrazowym, łącznikowo-ekologicznym, rekreacyjno-wypoczynkowym lub towarzyszącym z wykorzystaniem rodzimych gatunków dostosowanych siedliskowo,
- 14) wykluczenie ogrodzeń z betonowych prefabrykatów, preferowanie ogrodzeń z naturalnego lokalnego kamienia oraz drewnianych,
- 15) nie dopuszczanie do sytuowania reklam, w tym ekranów LED, a także szyldów o powierzchni większej niż 2 m²,
- 16) preferowanie następujących warunków kształtowania terenów usługowych:
 - a) izolowanie zabudowy zielenią,
 - b) ograniczenie ekspozycji nowej zabudowy od strony ciągów i punktów widokowych na i z terenu Parku,
 - c) zachowanie istniejących zadrzewień wysokich, w tym grup drzew, alej i szpalerów oraz okazałych soliterów,

- d) zachowanie istniejących elementów tradycyjnego budownictwa, nawiązywanie do tych elementów w nowej zabudowie,
 - e) zapewnienie właściwej liczby miejsc parkingowych/postojowych,
 - f) preferowanie stosowania nowoczesnych technologii ograniczających zapotrzebowanie na energię elektryczną i ciepło,
 - g) dopuszczenie dla nowych obiektów zabudowy usług turystyki i rekreacji maksymalnie 30 miejsc noclegowych w jednym zespole zabudowy (obiekcie),
 - h) preferowanie rozwoju zabudowy turystycznej nawiązującej do agroturystyki i małych rodzinnych pensjonatów,
- 17) wykluczenia ferm produkcji trzody chlewnej i drobiu w liczbie powyżej 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), oraz nie dopuszczenia ferm chowu gatunków uznanych za inwazyjne,
- 18) zachowania istniejącej zabudowy rolnej z możliwością jej rozbudowy, przebudowy, podnoszenia standardu użytkowego i technicznego przy stosowaniu następujących zasad:
- a) zachowania istniejącego sposobu zagospodarowania, w tym przede wszystkim funkcji zabudowy,
 - b) dopuszczenia funkcji uzupełniających funkcję rolniczą w postaci agroturystyki i lokalnego przetwórstwa własnych produktów rolnych,
 - c) dopuszczenia przekształcenia zabudowy zagrodowej i adaptacji do funkcji mieszkalnictwa jednorodzinnego z usługami i agroturystyki, a także zabudowy letniskowej,
 - d) zachowania istniejących warunków zabudowy, w tym przede wszystkim nie przekraczania obowiązujących: maksymalnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy i minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, określonych w tabeli ze standardami urbanistycznymi zamieszczonej powyżej,
- 19) dopuszczenia nowych szlaków turystycznych, w szczególności szlaków pieszych, tras rowerowych i ścieżek dydaktycznych w miejscach nie kolidujących z celami ochrony Parku, z określeniem podstawowych form zagospodarowania w postaci: infrastruktury służącej kanalizowaniu ruchu turystycznego (w tym utwardzonych nawierzchni naturalnych, stojaków na rowery, tablic informacyjnych, edukacyjnych, urządzonych miejsc odpoczynku na szlakach i innych urządzeń turystycznych nie tworzących dominant krajobrazowych degradujących walory krajobrazowe);

B) dla terenów otwartych:

- 1) nie dopuszcza się do realizacji nowej zabudowy na terenach rolnych, z wyjątkiem przypadków uregulowanych przepisami odrębnymi w odniesieniu do zabudowy służącej gospodarce rolnej,
- 2) nie dopuszcza się nowej zabudowy na terenach leśnych z wyjątkiem przypadków uregulowanych przepisami odrębnymi i/lub obiektów związanych z funkcjami ochronnymi Parku, w tym ochroną czynną, edukacją ekologiczną Parku, gospodarką leśną, ochroną przeciwpożarową i innymi funkcjami dotyczącymi bezpieczeństwa publicznego, realizacją małej architektury na potrzeby turystyki (np. wiaty, ławki itp.),
- 3) ogranicza się do przypadków wynikających z technologii chowu lub hodowli grodzenia działek pozostających w użytkowaniu rolniczym lub leśnym,
- 4) na terenach nieleśnych w sąsiedztwie lasów nie realizuje się zabudowy w strefie do 20 m od granicy lasu,
- 5) nie dopuszcza się do grodzenia brzegów jezior i cieków,
- 6) na terenach leśnych nie realizuje się budowy nowych dróg kołowych oraz związanej z nimi infrastruktury technicznej, z wyjątkiem inwestycji służących gospodarce leśnej i ochronie przyrody,
- 7) na terenach leśnych urządza się infrastrukturę turystyczną w miejscach dopuszczonych do organizacji, w tym tablic informacyjnych, punktów obserwacji przyrody, punktów widokowych, wiat w sposób nie tworzący dominant krajobrazowych degradujących walory widokowe oraz nie zagrażający uruchomieniu procesów niszczących naturalną rzeźbę terenu, gleby, powierzchniowe utwory geologiczne oraz roślinność,
- 8) w odniesieniu do szlaków turystycznych stosuje się naturalne utwardzone ziemne nawierzchnie ścieżek pieszych i rowerowych, a w przypadku mostów obiekty drewniane i /lub kamienne.

9.2.7. Zasady i kierunki udostępnienia Parku dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych i rekreacyjnych

Dla celów naukowych udostępnia się cały obszar Parku, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej oraz określa się następujące sposoby korzystania:

- 1) zaleca się powiadomienie i uzyskanie zgody właściciela, zarządzającego lub sprawującego nadzór nad danym obiektem lub terenem w przypadku prowadzenia badań na obszarze Parku;
- 2) zaleca się współdziałanie instytucji i osób prowadzących badania naukowe z dyrektorem Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych oraz zarządcami

gruntów, w tym udostępnianie im uzyskanych wyników badań oraz wynikających z nich wniosków końcowych, za zgodą autorów oraz zachowaniem i poszanowaniem praw autorskich wynikających z przepisów odrębnych.

Dla celów edukacyjnych udostępnia się cały obszar Parku, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej oraz określa się następujące sposoby korzystania:

- 1) zaleca się podnoszenie świadomości lokalnych społeczności w zakresie zasobów przyrodniczych i krajobrazowych Parku i ich ochrony za pośrednictwem szkoleń, warsztatów, konkursów, spotkań z mieszkańcami i innych działań edukacyjnych; należy podkreślać szczególną rolę Parku dla funkcjonowania ekosystemu miejskiego;
- 2) zaleca się, aby działalność edukacyjna na terenie Parku nadal prowadzona była w ramach współpracy pracowników Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, Nadleśnictwa Gdańsk oraz Centrum Informacji i Edukacji Ekologicznej w Gdańsku;
- 3) w zakresie edukacyjnym niezbędna do skutecznej ochrony ekosystemów leśnych jest także edukacja służb terenowych zarządców lasów, realizowana ze współudziałem lub współpracą TPK oraz ekspertów w zakresie ochrony najcenniejszych elementów przyrody Parku;
- 4) zaleca się prowadzenie działalności edukacyjnej poprzez tworzenie w ramach fragmentów istniejącej sieci szlaków turystycznych ścieżek edukacyjnych, nadając istniejącej już infrastrukturze turystycznej dodatkowy walor edukacyjny.

Dla celów turystycznych, rekreacyjnych i amatorskiego połowu ryb udostępnia się cały obszar Parku, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej, biorąc pod uwagę, że priorytetem na terenie Parku jest ochrona przyrody i krajobrazu zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz pogodzenie tych funkcji z potrzebami lokalnych społeczności w zakresie turystyki i rekreacji. Określa się sposoby korzystania minimalizujące wpływ turystyki i rekreacji na realizację celów ochrony Parku, w szczególności:

- 1) propagowanie form turystyki i rekreacji, które nie wpływają znacząco negatywnie na realizację celów ochrony Parku, w szczególności:
 - a) wędrowek pieszych;
 - b) turystyki rowerowej;
 - c) turystyki konnej;
 - d) biegów na orientację;
 - e) turystyki krajoznawczej;
 - f) narciarstwa biegowego;
 - g) zielonych szkół i przedszkoli;

- h) warsztatów ekologicznych;
 - i) ekoturystyki;
 - j) agroturystyki;
- i) kontynuowanie rozwoju strefy buforowej na styku lasów Parku i obszarów miejskich, zarówno w południowej, jak i północnej części Parku, jako głównego mechanizmu odciążania ekosystemów Parku od wpływu intensywnej rekreacji;
- j) dostosowanie zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego Parku oraz towarzyszącej mu infrastruktury do zróżnicowanej wrażliwości cennych ekosystemów na antropopresję oraz stopnia ich odporności na degradację wynikającą z ruchu rekreacyjnego i turystycznego, w szczególności:
- 1) prowadzenie nadzoru i utrzymywanie w dobrym stanie technicznym istniejącej infrastruktury turystycznej, w tym m.in.: ścieżek i szlaków turystycznych oraz ich oznakowań, tablic informacyjnych i edukacyjnych, miejsc odpoczynku;
 - 2) niewyznaczanie na terenie Parku nowych szlaków i ścieżek rekreacyjnych, z wyjątkiem ścieżek niezbędnych do realizacji działalności obiektów edukacyjnych; utrzymuje się przebieg istniejących szlaków turystyki pieszej, rowerowej i ścieżek edukacyjnych oraz zaleca się ich bieżącą konserwację;
 - 3) współpraca wszystkich podmiotów realizujących infrastrukturę turystyczną i rekreacyjną z Dyrekcją Parku;
 - 4) wykluczenie na terenie Parku lokalizacji tras dla samochodów terenowych, quadów, motocykli crossowych oraz tras rowerowych typu single-track;
 - 5) utrzymywanie istniejących szlaków przy zachowaniu naturalnej nawierzchni, ewentualne konieczne zabiegi związane z utwardzaniem nawierzchni dróg lub szlaków wykonywać tylko w przypadku absolutnej konieczności, w miejscach silnie erodowanych, na stromych stokach, z zastosowaniem naturalnych materiałów jak: kamień, kruszywo, drewno;
 - 6) blokowanie w naturalny sposób (poprzez pozostawienie zwalonych kłód, sadzenie rodzimych kolczastych krzewów) wszelkich ścieżek na terenach leśnych, niebędących wyznaczonymi drogami i szlakami turystycznymi ani ścieżkami edukacyjnymi, wydeptanych przez odwiedzających Park w miejscach do tego nieprzeznaczonych, a przez to mogących mieć negatywny wpływ na walory Parku lub stwarzać zagrożenie dla odwiedzających;
 - 7) utrzymanie aktualnie stosowanych ograniczeń w ruchu kołowym na terenach leśnych (zamykane szlabany), w szczególności droga doliną Zagórskiej Strugi – skrzyżowanie z szosą – Kamień powinna pozostać nieudostępniona dla ruchu samochodowego, jej standard nie powinien być podnoszony, a ewentualne remonty powinny być prowadzone z zachowaniem jej charakteru, w tym

- zabytkowej nawierzchni brukowej, należy zachować Dolinę Świemirowską i wszystkie wyjazdy z Doliny Radości na wysoczyznę jako nieudostępnione dla ruchu samochodowego;
- 8) monitorowanie na terenie Parku rozwoju nowych form aktywności rekreacyjnej (np. typu bushcraft lub geocaching), ich natężenia i wpływu na walory Parku;
 - 9) utrzymanie strefowania Lasów Państwowych ze wskazaniem na styku z aglomeracją Trójmiasta obszaru o dominującej funkcji społecznej oraz zabiegów stosowanych do minimalizacji konfliktów na styku gospodarka leśna – rekreacja na terenie tego obszaru, w tym ograniczeń dotyczących organizacji imprez masowych, w tym ograniczenie dopuszczalnej liczby uczestników imprez masowych do 200 osób na obszarach najintensywniej użytkowanych rekreacyjnie, tj. w obrębie Lasów Sopockich i Oliwskich lub w sezonie letnim ograniczenie liczby imprez do 3 w tygodniu; część zorganizowanego ruchu rekreacyjnego powinna zostać przeniesiona do północnej i zachodniej części Parku;
 - 10) wspieranie rozwoju agroturystyki na Polanach Wejherowskich i powiązanych z nią form turystyki krajoznawczej, rekreacji wiejskiej oraz opartego na tradycjach lokalnych rolnictwa;
 - 11) ograniczenie masowego wykorzystania rekreacyjnego jezior nieobjętych formalną ochroną prawną, stanowiących cenne siedliska przyrodnicze, wrażliwych na degradację – szczególnie jez. Zawiat, Bieszkowickie, Borowo i Wyspowo, poprzez nie dopuszczanie do rozbudowy infrastruktury rekreacyjnej – plaż, przystani, pomostów wędkarskich oraz innych urządzeń wodnych w granicach zbiorników, a także elementów zagospodarowania rekreacyjnego – parkingów, miejsc odpoczynku i rekreacji w pasie do 100 m od ich obrzeży.

9.2.8. Zasady i kierunki rozwoju zagospodarowania przestrzennego infrastruktury transportowej i technicznej

Propozycje zasad i kierunków prowadzenia gospodarki przestrzennej w odniesieniu do infrastruktury transportowej i technicznej w granicach Parku przedstawiają się następująco:

- 1) w zakresie infrastruktury technicznej:
 - a) kształtowanie obiektów infrastruktury technicznej w sposób umożliwiający migrację roślin, zwierząt i grzybów na etapie realizacji i funkcjonowania,
 - b) realizacja inwestycji zgodnie z potrzebami celu publicznego z zastrzeżeniem, że nie mogą one wpłynąć na osiągnięcie celów ochrony Parku i zagrażać jego walorom oraz są zgodne z ustaleniami dokumentów planistycznych gmin,
 - c) prowadzenia liniowych elementów infrastruktury technicznej w „korytarzach” infrastrukturalnych, w szczególności wykorzystujących pasy rozgraniczające dróg, o ile taki przebieg nie jest sprzeczny z przepisami odrębnymi,

- d) wyposażanie istniejących linii i słupów energetycznych linii wysokiego i średniego napięcia zlokalizowanych poza terenami zabudowy, w odpowiednie oznakowania zabezpieczające przelatujące ptaki przed kolizjami oraz zabezpieczenia słupów przed wykorzystywaniem ich przez ptaki jako miejsca odpoczynku,
- e) wykluczenie lokalizacji elektrowni wiatrowych o wysokości > 10 m w najwyższym punkcie elektrowni, oraz nowych linii elektroenergetycznych napięć 110 kV i napięć wyższych w nowych śladach linii, z wyłączeniem linii ustalonych w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego,
- f) wykluczenie instalacji biogazowych,
- g) wykluczenie instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy > 100 kW,
- h) stosowanie linii kablowych dla projektowanych, modernizowanych i przebudowywanych sieci elektroenergetycznych,
- i) stosowanie w ogrzewaniu budynków systemów niskoemisyjnych i bezemisyjnych,
- j) upowszechnianie zastosowania w gospodarstwach domowych odnawialnych źródeł energii, tzw. mikroinstalacji, z wyłączeniem możliwości sytuowania przydomowych elektrowni wiatrowych o poziomej osi obrotu rotora, a także z ograniczeniami dla zastosowania paneli fotowoltaicznych, w tym wyłączenia z ich lokalizacji w obszarach oraz na obiektach objętych ochroną konserwatorską, a na pozostałym obszarze sytuowania ich w sposób nie degradujący walorów krajobrazowych,
- k) objęcie w granicach aglomeracji ściekowych 100% obszarów zainwestowanych, wymagających unieszkodliwienia ścieków bytowych zbiorowym systemem kanalizacji sanitarnej,
- l) wykluczenie stosowania przydomowych oczyszczalni ściekowych na obszarach położonych w granicach aglomeracji ściekowych,
- m) dążenie do wyprzedzającej budowy zbiorczego systemu odprowadzania ścieków przed uruchomieniem procesów inwestycyjnych na nowych obszarach, w szczególności w granicach aglomeracji ściekowych,
- n) gromadzenie, odprowadzenie i unieszkodliwianie odpadów stałych zgodnie z obowiązującymi przepisami, w sposób określony w planach gospodarki odpadami oraz we właściwych uchwałach gmin oraz skuteczne egzekwowanie przepisów w tym zakresie,
- o) objęcie wszystkich mieszkańców i użytkowników przestrzeni (w szczególności na terenach rekreacji indywidualnej) zorganizowaną i selektywną zbiórką odpadów komunalnych,

- p) likwidacja nielegalnych składowisk odpadów oraz niedopuszczanie do tworzenia nowych;
- 2) w zakresie transportu kołowego i kolejowego:
 - a) kształtowanie dróg i linii kolejowych w sposób umożliwiający zachowanie ekologicznych powiązań funkcjonalnych, a w szczególności migrację roślin, zwierząt i grzybów na etapie realizacji i funkcjonowania,
 - b) ograniczenie negatywnych oddziaływań krajobrazowych i środowiskowych dróg lub kolei.

9.2.9. Zasady i kierunki ograniczenia zagrożeń zewnętrznych związanych z zagospodarowaniem przestrzennym

Ustalenia dla gmin

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych formułuje się następujące ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy:

- 1) na terenie miast Wejherowo, Reda, Rumia, Gdynia, Sopot, Gdańsk dla przeciwdziałania zagrożeniom zewnętrznym degradacji walorów widokowych leśnej strefy krawędziowej Parku ustala się zewnętrzne strefy ochrony ekspozycji strefy krawędziowej Parku i formułuje się następujące zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk: planowane zagospodarowanie realizowane jest z uwzględnieniem wpływu na ekspozycję leśnej strefy krawędziowej wysoczyzny w granicach Parku;
- 2) na terenie gminy Szemud i Wejherowo dla ochrony połączeń ekologicznych z Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby przed zabudową ustala się zachowanie połączeń ekologicznych w obrębie korytarza ekologicznego obejmującego dolinę Gościciny oraz kompleksy lasów, łąk, gruntów ornych i zadrzewień między Luzinem, Gościcinem, Sopieszynem i Przetoczynem, poprzez wprowadzenie do dokumentów planistycznych korytarzy ekologicznych z zakazem zabudowy, poza inwestycjami celu publicznego, lasów, dolin rzecznych, bagien, łąk i pastwisk, stromych zadrzewionych skarp, jako obiektów naturalnej retencji wodnej przeciwdziałającej skutkom zmian klimatycznych;
- 3) na terenie gminy Szemud i Wejherowo dla ochrony połączeń ekologicznych z Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym przed zabudową ustala się zachowanie połączeń ekologicznych w obrębie korytarza ekologicznego obejmującego dolinki rzeczne, kompleksy lasów, łąk, gruntów ornych i zadrzewień w paśmie Przetoczyno - Sopieszyno - Malwino - Smarzyno - Poblocie poprzez wprowadzenie do dokumentów planistycznych korytarzy ekologicznych

- z zakazem zabudowy, poza inwestycjami celu publicznego, lasów, dolin rzecznych, bagien, łąk i pastwisk oraz stromych zadrzewionych skarp;
- 4) na terenie miasta Gdynia należy dążyć do odtworzenia połączeń ekologicznych między południową i północną enklawą Parku poprzez działania planistyczne i urządzeniowo-techniczne. Zaleca się w szczególności uwzględnianie w perspektywnym planowaniu przestrzennym korytarza ekologicznego poprzez odpowiednie kształtowanie klinów zieleni i gospodarkę gruntami w rejonie ul. Wielkopolskiej w Gdyni, z rekomendowaną lokalizacją w rejonie ulicy Olgerda, a także zwiększenie udziału zadrzewień mogących mieć funkcję łącznikową;
 - 5) na terenie miast Reda, Rumia, Gdynia, Sopot, Gdańsk należy wprowadzić zapisy dotyczące zachowania funkcji ochrony przyrody: migracyjnej i stabilizującej lokalnych korytarzy ekologicznych dolinek rzecznych łączących Park ze strefą brzegową Morza Bałtyckiego;
 - 6) na terenie miast Wejherowo, Reda, Rumia, Gdynia, Sopot, Gdańsk oraz gmin Szemud i Wejherowo należy wprowadzić zapisy dotyczące ograniczania efektów barierowych w migracjach fauny poprzez budowę przejść dla zwierząt podczas przebudowy i modernizacji drogi ekspresowej S6 i dróg wojewódzkich;
 - 7) na terenie miast Reda, Rumia, Gdynia, Sopot, Gdańsk należy wprowadzić zapisy dotyczące odtwarzania osi i sfer widokowych na terenie Parku z punktów widokowych zlokalizowanych poza jego granicami.

Ustalenia do planu zagospodarowania przestrzennego województwa

W nowym planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego powinny być uwzględnione następujące ustalenia:

- 1) uznanie Parku jako obszaru wyłączzonego z lokalizacji nowych linii energetycznych wysokich i najwyższych napięć, poza istniejącym przebiegiem, oraz z lokalizacji elektrowni wiatrowych;
- 2) uwzględnienie przy przebudowie i rozwoju infrastruktury drogowej dróg ekspresowej i wojewódzkich konieczności zachowania i odtwarzania powiązań ekologicznych fragmentowanego krajobrazu;
- 3) dla ochrony połączeń ekologicznych z Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby przed zabudową ustala się zachowanie połączeń ekologicznych w obrębie doliny Gościciny oraz kompleksów lasów, łąk, gruntów ornych i zadrzewień między Luzinem, Gościcinem, Sopieszynem i Przetocznym poprzez wprowadzenie do dokumentów planistycznych korytarzy ekologicznych z zakazem zabudowy, poza inwestycjami celu publicznego, położonych w korytarzach lasów, dolin rzecznych, bagien, łąk i pastwisk, stromych

zadrzewionych skarp jako obiektów naturalnej retencji wodnej przeciwdziałającej skutkom zmian klimatycznych;

- 4) dla ochrony połączeń ekologicznych z Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym przed zabudową ustala się zachowanie połączeń ekologicznych w obrębie dolinek rzecznych, kompleksów lasów, łąk, gruntów ornych i zadrzewień w paśmie Przetoczyno - Sopieszyno - Malwino - Smarzyno - Pobłocie poprzez wprowadzenie do dokumentów planistycznych korytarzy ekologicznych z zakazem zabudowy, poza inwestycjami celu publicznego, położonych w korytarzach lasów, dolin rzecznych, bagien, łąk i pastwisk, stromych zadrzewionych skarp jako obiektów naturalnej retencji wodnej przeciwdziałającej skutkom zmian klimatycznych.

9.3. Koncepcja ochrony i kształtowania właściwego zagospodarowania przestrzennego terenów stref Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego

Dla poszczególnych typów stref funkcjonalno-przestrzennych ustala się kierunki zagospodarowania przestrzennego.

9.3.1. Zasady i kierunki zagospodarowania w strefach A

Zasady i kierunki zagospodarowania dla wyznaczonych stref A wynikają z obowiązujących zasad i przepisów. Strefy te obejmują obszary objęte ochroną zarówno w odniesieniu do przepisów ochrony przyrody, jak i ochrony środowiska.

9.3.2. Zasady i kierunki zagospodarowania w strefach B

Dla realizacji celów ochrony powinny obowiązywać ustalenia dotyczące celowo zdefiniowanych stref Parku w obrębie terenów zainwestowanych, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej:

- 1) dla stref BK_I_1-4:
 - a) dopuszcza się utrzymanie istniejących parkingów istotnych dla obsługi ruchu turystycznego na terenach leśnych,
 - b) dopuszcza się lokalizację infrastruktury służącej czynnej ochronie walorów przyrodniczych i krajobrazowych,
 - c) dopuszcza się utrzymanie i modernizację istniejącej infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej,
- 2) dla stref BK_IV_1-4:
 - a) zachowuje się i eksponuje historyczne układy przestrzenne zabudowy z komponowaną zielenią towarzyszącą oraz tradycyjnymi: ogrodzeniami i małą architekturą,

- b) chroni się ochroną bierną i czynną zabytkowe cechy obiektów architektonicznych i budownictwa oraz strefy i obiekty ochrony archeologicznej,
 - c) utrzymuje się komponowane układy zieleni cmentarnej, parkowej, przydrożnej, śródpolnej,
- 3) dla stref BM_IV_3:
- a) poddaje się rewaloryzacji historyczno-zabytkowo-przestrzenne założenie komponowanego krajobrazu Doliny Radości obejmujące zachowanie elementów zabudowy i roślinności, w tym użytkowej sadów, o charakterze zabytkowym, usunięcie odpadów, obiektów i urządzeń dysharmonijnych, odtworzenie i wyeksponowanie zabytkowych założeń infrastruktury wodnej, poprawę układu komunikacyjnego, zachowanie trawiastych powierzchni przedpoli ekspozycji i pasm zadrzewień przypotokowych,
 - b) proponuje się objęcie ochroną w postaci parku kulturowego,
- 4) dla stref BM_IV_4:
- a) urządza się infrastrukturę punktów widokowych w sposób ograniczający niszczenie gleb, naturalnej rzeźby terenu i roślinności,
 - b) odtwarza się i utrzymuje występujące wcześniej osie i sfery widokowe z punktów widokowych pod warunkiem braku kolizji z innymi celami Parku,
- 5) dla stref BM_IV_5:
- BM_IV_5a :
 - a) utrzymuje się aktualną sieć szlaków turystycznych, rekreacyjnych i ścieżek edukacyjnych,
 - b) dopuszcza się modernizację istniejących szlaków i ścieżek z zachowaniem naturalnej nawierzchni (drewno, kamień, kruszywo),
 - BM_IV_5b:
 - a) dopuszcza się utrzymanie istniejących parkingów śródleśnych, miejsc odpoczynku, punktów widokowych i innej istniejącej infrastruktury udostępniającej i turystycznej dla obsługi ruchu turystycznego i rekreacyjnego,
 - b) dopuszcza się modernizację istniejącej infrastruktury z wykorzystaniem naturalnych materiałów (drewno, kamień, kruszywo),
- 6) dla stref BM_V_1-2:

- a) zapewnia się poprawę warunków migracji fauny przy przekraczaniu barier migracyjnych poprzez wykorzystanie odpowiednich rozwiązań przyrodniczych i technicznych,
 - b) zapewnia się podczas projektowania, budowy, przebudowy dróg, linii kolejowych i ciągów infrastruktury technicznej zachowanie i odtwarzanie warunków łączności ekologicznej, w tym budowę przejść dla zwierząt, a także odpowiednich warunków naprowadzania na przejścia i izolacji w miejscach bez przejść,
 - c) utrzymuje się obiekty i urządzenia służące migracji fauny,
- 7) dla stref BM_VI_1, BM_VI_2, BM_VI_3 i BM_VI_4:
- a) ustala się parametry zagospodarowania i wskaźniki urbanistyczne dla wyodrębnionych typów zabudowy ujętych w tabeli wyżej, z wyjątkiem obiektów i obszarów o istotnym znaczeniu kulturowym,
 - b) nowe parametry zagospodarowania i wskaźniki urbanistyczne nie naruszają uprawnień nabytych na podstawie ustaleń obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały w sprawie planu ochrony miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz innych prawomocnych decyzji administracyjnych,
 - c) określone w powyższej tabeli parametry zagospodarowania i wskaźniki urbanistyczne nie dotyczą nieruchomości zabudowanych, gdzie dopuszcza się w przypadku zmiany sposobu zagospodarowania, w tym, przebudowy, rozbudowy lub nadbudowy istniejących budynków, zachowanie dotychczasowych parametrów zagospodarowania i wskaźników urbanistycznych, bez możliwości ich zwiększenia ponad wielkości, które określa pkt a),
 - d) nie określa się szczególnych parametrów zagospodarowania i wskaźników urbanistycznych dla innych typów zabudowy istniejącej lub planowanej – obowiązują ogólne zasady zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy,
 - e) dla obiektów i obszarów o istotnym znaczeniu kulturowym oraz budynków położonych w obszarach o istotnym znaczeniu kulturowym obowiązują parametry zagospodarowania i wskaźniki urbanistyczne określone każdorazowo w wytycznych konserwatorskich właściwego konserwatora zabytków lub w analizie historyczno-kulturowej sporządzanej w trakcie opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dla terenów nie zainwestowanych ustala się następujące zasady zagospodarowania terenów:

- 1) dla stref BK_I_1-4:
 - a) nie dopuszcza się do lokalizacji obiektów budowlanych innych niż związanych z gospodarką leśną, ochroną przyrody lub edukacją ekologiczną,
 - b) ogranicza się do sieci istniejącej oraz projektowanej w obowiązujących planach miejscowych ciągi drogowe nie związane wyłącznie z gospodarką leśną, kolejowe i infrastruktury technicznej,
- 2) dla stref BK_II_1-2:
 - a) nie dopuszcza się zmiany przeznaczenia łąk na grunty orne oraz ich zalesienia,
 - b) zachowuje się istniejące układy zieleni śródpolnej, torfowiska, oczka wodne,
 - c) nie dopuszcza się do zmian w zagospodarowaniu przestrzennym skutkujących osuszaniem łąk i torfowisk,
 - d) nie dopuszcza się do trwałego grodzenia terenów łąk z wyjątkiem drewnianych ogrodzeń lub pastuchów elektrycznych właściwych dla zapewnienia bezpieczeństwa zwierząt hodowlanych,
- 3) dla stref BK_III:
 - a) nie dopuszcza się do lokalizacji obiektów budowlanych w odległości 100 m od linii brzegowej jezior,
 - b) nie dopuszcza się do lokalizacji nowych form zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego mogących powodować degradację walorów krajobrazowych w strefach brzegowych jezior,
 - c) prowadzi się działania do osiągnięcia ujednoczonych form istniejących elementów małej architektury rekreacyjno-wypoczynkowej, z preferowaniem tworzyw naturalnych, w szczególności drewna,
 - d) nie dopuszcza się sytuowania dominant krajobrazowych zmieniających percepcję wizualną wewnątrz krajobrazowych jezior,
 - e) zachowuje się naturalny charakter linii brzegowej jezior z charakterystyczną roślinnością wodną i przywodną,
 - f) nie dopuszcza się do prowadzenia prac regulacyjnych naturalnych cieków wodnych, a także prac utrzymaniowych skutkujących degradacją walorów przyrodniczych i funkcji korytarzy ekologicznych,
 - g) nie dopuszcza się do lokalizacji obiektów hydrotechnicznych skutkujących przerywaniem ciągłości ekologicznej i drożności cieków dla gatunków migrujących bezkręgowców, ryb, płazów i innych zwierząt wykorzystujących wody w czasie migracji,

- h) zapewnia się skuteczną egzekucję zakazu wynikającego z art. 232 ustawy Prawo wodne, zgodnie, z którym, zakazuje się grodzenia nieruchomości przyległych do publicznych śródlądowych wód powierzchniowych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu,
 - i) nie modyfikuje się stosunków wodnych, z wyłączeniem działań służących ochronie przyrody,
 - j) zachowuje się istniejące sztuczne zbiorniki wodne, z dopuszczeniem bieżącej konserwacji i remontu związanych z nimi urządzeń wodnych,
 - k) zachowuje się zadrzewienia i zakrzewienia nadwodne, za wyjątkiem sytuacji zagrażających bezpieczeństwu mienia lub osób,
 - l) nie dopuszcza się do wprowadzania do wód ścieków nieczyszczonych oraz składowania odpadów na brzegach w ramach prowadzenia na podstawie przepisów odrębnych gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej,
- 4) dla stref BM_III_1-2:
- a) dopuszcza się sytuowanie obiektów i urządzeń służących poprawie uwodnienia siedlisk wodnych i podmokłych,
 - b) odtwarza się obszary bezodpływowe oraz mikroretencję wodną w lasach,
- 5) dla stref BM_VII_1:
- a) nie dopuszcza się do zalesiania,
 - b) przeciwdziała się naturalnym procesom sukcesji ekologicznej w kierunku leśnym,
- 6) dla stref BM_VII_2:
- a) wyłącza się obszary z form zagospodarowania przekształcających przedpola ekspozycji oraz widok na ich zakończenia z punktów i ciągów widokowych,
 - b) ogranicza się lokalizację obiektów dysharmonijnych i zaburzających widok, m.in. wysokich obiektów nadziemnej infrastruktury technicznej.

9.3.3. Zasady i kierunki zagospodarowania w strefach C

Na terenach stref C – rekomendacji wskazuje się następujące zasady i kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- 1) C_I Strefy ochrony krajobrazów w obrębie krajobrazów o cechach priorytetowych do uwzględnienia w ramach audytów krajobrazowych.

Na podstawie identyfikacji krajobrazów priorytetowych oraz biorąc pod uwagę krajobrazy otwarte i ich cechy kompozycyjne (przedpola ekspozycji, osie widokowe, ekspozycję czynną i bierną) wyznacza się następujące strefy:

Tabela 12. Strefy ochrony krajobrazu w krajobrazach priorytetowych wskazane do ochrony w planie ochrony oraz rekomendacje

Lp.	Proponowana nazwa	Lokalizacja i powierzchnia	Opis ogólny strefy	Rekomendacje zgodnie z art. 20. ust. 4 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody oraz charakterystyka szczegółowa miejsca
1.	Polana Leśniczówka Zbychowo	Las między Zbychowem i Rumią	Polana z gruntami rolnymi i leśniczówką	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
2.	Polana Zbychowo	Las w północno-wschodniej części wsi Zbychowo	Polana z gruntami rolnymi	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
3.	Polana Reszki	Las na wschód od zabudowań wsi Reszki	Polana z gruntami rolnymi	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
4.	Mała Polana Łężyce	Las na północny wschód od wsi Łężyce	Polana z gruntami rolnymi	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
5.	Polana Leśniczówka Witomino	Las na południe od Witomina	Polana z gruntami rolnymi i leśniczówką	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
6.	Zarośle Łąki w Dolinie Potoku Źródła Marii	Otwarte krajobrazy łąkowe w dolince potoku na południe od Wielkiego Kacka	Zespół wnętrza krajobrazowych podmokłych łąk w otoczeniu leśnym oraz niewielkich gruntów rolnych	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych

Lp.	Proponowana nazwa	Lokalizacja i powierzchnia	Opis ogólny strefy	Rekomendacje zgodnie z art. 20. ust. 4 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody oraz charakterystyka szczegółowa miejsca
7.	Końskie Łąki	Otwarte krajobrazy łąkowe przy linii kolejowej w dolince potoku na południe od Wielkiego Kacka	Zespół wewnątrz krajobrazowych podmokłych łąk w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
8.	Polana Gołębiewo	Las przy drodze S6 północ od Osowy	Polana z gruntami rolnymi i nielicznymi zabudowaniami	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
9.	Cztery Głazy koło polany Gołębiewo	Las na południe od Polany Gołębiewo	Polana z polami i uprawami leśnymi	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
10.	Leśna Polana w Lasach Sopotkich	Las na zachód od Sopotu Świemirowa	Polana z gruntami rolnymi i rozproszoną zabudową	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
11.	Polana Taneczna	Las na wschód od Klukowa	Polana z gruntami rolnymi	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
12.	Polana Klukowo	Las na wschód od Klukowa	Polana z gruntami rolnymi	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów polan leśnych
13.	Polana Czystej Wody i Marnych	Otwarte krajobrazy łąkowe rozcięte	Zespół wewnątrz krajobrazowych łąkowych w	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe

Lp.	Proponowana nazwa	Lokalizacja i powierzchnia	Opis ogólny strefy	Rekomendacje zgodnie z art. 20. ust. 4 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody oraz charakterystyka szczegółowa miejsca
	Mostów	drogą Marnych Mostów na wysokości Gdańska Oliwy	dolinie i otoczeniu leśnym	<u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych rozcinających strefę krawędziową wysoczyzny
14.	Polana Dolina Zielona	Otwarte krajobrazy łąkowe na wysokości Gdańska Strzyży	Wnętrze krajobrazowe łąkowe w dolinie i otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin potoków rozcinających strefę krawędziową wysoczyzny
15.	Polana Dolina Samborowa	Otwarte krajobrazy łąkowe na wysokości Gdańska Strzyży	Zespół wnętrz krajobrazowych łąkowych w dolinie i otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin potoków rozcinających strefę krawędziową wysoczyzny
16.	Polana Doliny Cedronu	Otwarte krajobrazy łąkowe na południe od Wejherowa	Zespół wnętrz krajobrazowych łąkowych w dolinie i otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
17.	Polana Młynki	Otwarte krajobrazy łąkowe i stawu na zachód od Gniewowa	Zespół wnętrz krajobrazowych z łąkami i gruntami ornymi oraz stawami i nieliczną zabudową w dolinie i otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
18.	Polana Droga Kościerska	Otwarte krajobrazy łąkowe na zachód od Gdańska Oliwy	Wnętrze krajobrazowe z łąkami w dolinie i otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych

Lp.	Proponowana nazwa	Lokalizacja i powierzchnia	Opis ogólny strefy	Rekomendacje zgodnie z art. 20. ust. 4 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody oraz charakterystyka szczegółowa miejsca
19.	Polany Sweliny	Otwarte krajobrazy łąkowe na północ od Brodwinia	Zespół wewnątrz krajobrazowych z podmokłymi łąkami i szuwarami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
20.	Jeziora Pałsznik i Krypko	Otwarte krajobrazy jezior na wschód od Przetoczyna	Zespół wewnątrz krajobrazowych jezior i szuwarów w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku przyrodniczymi walorami otwartych krajobrazów jezior
21.	Jezioro Wygoda	Otwarte krajobrazy jezior na wschód od Przetoczyna	Wnętrze krajobrazowe jeziora i szuwarów w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku przyrodniczymi walorami otwartych krajobrazów jezior
22.	Szmelta	Otwarte krajobrazy łąkowe w dolinie Zagórskiej Strugi w Szelcie	Wnętrze krajobrazowe z łąkami i ziołoroślami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
23.	Stara Piła	Otwarte krajobrazy łąkowe w dolinie Zagórskiej Strugi na południe od Szelty	Zespół wewnątrz krajobrazowych z podmokłymi łąkami i ziołoroślami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
24.	Stara Piła Zachód	Otwarte krajobrazy łąkowe w dolinie Zagórskiej Strugi na południe od Szelty	Wnętrze krajobrazowe z podmokłymi łąkami i ziołoroślami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
25.	Polana Dolina Zagórskiej Strugi	Otwarte krajobrazy łąkowe w dolinie Zagórskiej Strugi na	Wnętrze krajobrazowe z łąkami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku

Lp.	Proponowana nazwa	Lokalizacja i powierzchnia	Opis ogólny strefy	Rekomendacje zgodnie z art. 20. ust. 4 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody oraz charakterystyka szczegółowa miejsca
		południe od Reszek		historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
26.	Piekiełko w Dolinie Zagórskiej Strugi	Otwarte krajobrazy łąkowe, szuwarowe i ziołoroślowe w dolinie Zagórskiej Strugi na północ od Koleczkowa	Zespół wewnątrz krajobrazowych z łąkami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych krajobrazów dolin rzecznych
27.	Cisowa	Zabudowany krajobraz w dolinie Marszewskiej w Pustkach Cisowskich	Wnętrze krajobrazowe z zabudową w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> Obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami komponowanych krajobrazów dolin rzecznych
28.	Marszewo	Przeważnie otwarte krajobrazy łąkowe, szuwarowe i ziołoroślowe w dolinnym rozcięciu strefy krawędziowej w Pustkach Cisowskich Demptowie	Zespół wewnątrz krajobrazowych z łąkami, terenami zabudowanymi, leśnym ogrodem botanicznym w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami komponowanych krajobrazów dolin rzecznych
29.	Dolina Radości	Kompleks komponowanych krajobrazów w dolinie Oliwskiego Potoku na wysokości Gdańska Oliwy	Zespół wewnątrz krajobrazowych z ogrodami działkowymi, stawem, zabudową, łąkami w otoczeniu leśnym	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe, obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami komponowanych krajobrazów dolin rzecznych
30.	Reszki-Pińskie	Komponowane krajobrazy rolne o cechach historyczno-kulturowych w rejonie Reszek i Pińskiego	Zespół wewnątrz krajobrazowych rolnych dużej polany wejherowskiej	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe, obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną <u>Charakterystyka:</u> Strefa z kluczowymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami komponowanych krajobrazów

Lp.	Proponowana nazwa	Lokalizacja i powierzchnia	Opis ogólny strefy	Rekomendacje zgodnie z art. 20. ust. 4 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody oraz charakterystyka szczegółowa miejsca
				rolniczych
31.	Piecowo-Krystkowo	Komponowane krajobrazy rolne o cechach historyczno-kulturowych w rejonie Piecowa i Krystkowa	Zespół wewnątrz krajobrazowych rolnych dużej polany wejherowskiej	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami komponowanych krajobrazów rolniczych
32.	Łysa Góra	Śródleśna polana na wysokości Górnego Sopotu	Eksponowane wewnątrz krajobrazowe łąkowe na stoku strefy krawędziowej wysoczyzny	<u>Rekomendacja:</u> przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe <u>Charakterystyka:</u> Strefa z ważnymi dla Parku historyczno-kulturowymi walorami otwartych polan śródleśnych

Dla powyższych stref C_I_1-29 i C_I_1-32 nie dopuszcza się do lokalizacji nowych obiektów budowlanych i zalesiania, dla stref C_I_1-30-31 nie dopuszcza się do lokalizacji nowych obiektów budowlanych z wyłączeniem ekstensywnej zabudowy zagrodowej oraz nie dopuszcza się do zalesiania.

- 2) C_II Obszary o najwyższych wartościach przyrodniczo-krajobrazowych, zasługujące na objęcie dodatkową formą ochrony prawnej.

Wyznacza się następujące obszary:

Tabela 13. Proponowane formy ochrony przyrody

Oznaczenie	Forma ochrony	Proponowana nazwa	Cel ochrony i charakterystyka
C_II_1_1	Rezerwat przyrody	Dolina Zagórskiej Strugi	Ochrona fragmentu doliny rzecznej o wybitnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, z wyjątkowym skupieniem ekosystemów źródłiskowych oraz gatunków roślin, zwierząt i grzybów charakterystycznych dla naturalnych lasów, naturalnych dolin rzecznych oraz o podgórskim charakterze występowania.
C_II_1_2	Rezerwat przyrody	Dolina Cedronu	Ochrona kompleksu cennych siedlisk wodnych, leśnych i łąkowych skupionych w najlepiej zachowanym fragmencie doliny rzeki Cedron, z cennymi gatunkami typowymi dla naturalnych lasów i podmokłych łąk.

Oznaczenie	Forma ochrony	Proponowana nazwa	Cel ochrony i charakterystyka
C_II_1_3	Rezerwat przyrody	Okuniewo	Ochrona jeziora dystroficznego z płem mszarnym, otoczonego dobrze zachowanymi buczynami, stanowiącego przykład naturalnego układu roślinności zagłębienia kotłowego oraz skupienie cennych gatunków.
C_II_1_4	Rezerwat przyrody	Lasy Oliwskie	Zachowanie ze względów przyrodniczych i społecznych krajobrazu starodrzewi w strefie krawędziowej Trójmiasta oraz ochrona stanowisk rzadkich gatunków związanych z tym obszarem (traszka górska, ślimak ostrokrawędzisty i inne).
C_II_1_5	Rezerwat przyrody	Lasy Sopotkie	Zachowanie ze względów społecznych i przyrodniczych krajobrazu starodrzewi w strefie krawędziowej miasta Sopot, w tym znacznej części strefy uzdrowskiej „B” uzdrowska Sopot.
C_II_1_6	Rezerwat przyrody	Powiększenie rezerwatu Pełcznica	Poprawa integralności ochrony oraz zachowanie kompleksu siedlisk hydrogenicznym obejmujących jez. Rąbówko oraz przyległe torfowiska mszarne z cenną florą.
C_II_1_7	Rezerwat przyrody	Powiększenie rezerwatu Gałęźna Góra	Poprawa integralności ochrony oraz zachowanie cennego fragmentu lasów źródłiskowych przylegających do rezerwatu.
C_II_1_8	Rezerwat przyrody	Bór Bagienny nad Jez. Borowo	Zachowanie wyjątkowo dobrze zachowanego kompleksu borów bagiennych i torfowisk mszarnych wraz z lasami na krawędzi niecki, ze skupieniem cennych gatunków roślin i zwierząt.
C_II_2_1	Użytek ekologiczny	Torfowisko Zawiat	Zachowanie zbiornika dystroficznego otoczonego torfowiskami mszarnymi i borem bagiennym.
C_II_2_2	Użytek ekologiczny	Jezioro Kamień	Ochrona jeziora dystroficznego otoczonego mszarem z zagrożonymi gatunkami roślin i owadów.
C_II_2_3	Użytek ekologiczny	Torfowisko Pińskie	Ochrona otwartego torfowiska mszarnego z cenną roślinnością i biotą grzybów.

Oznaczenie	Forma ochrony	Proponowana nazwa	Cel ochrony i charakterystyka
C_II_2_4	Użytek ekologiczny	Torfowisko Reszki	Zachowanie kompleksu torfowiskowego i niewielkich potorfii z cenną florą i fauną.
C_II_2_5	Użytek ekologiczny	Mokradła Piekiełko	Kompleks silnie uwodnionych bagien i obumierających lasów bagiennych z bogatą fauną owadów i ptaków.
C_II_2_6	Użytek ekologiczny	Końskie Łąki i Zarosłe łąki	Zachowanie i czynna ochrona kompleksu trzech śródlęśnych obiektów obejmujących podmokłe łąki i tereny mokradłowe ze stanowiskami cennych gatunków roślin i grzybów.
C_II_2_7	Użytek ekologiczny	Dolina Radości	Zachowanie i czynna ochrona siedlisk łąkowych z cennymi gatunkami roślin i zwierząt.
C_II_2_8	Użytek ekologiczny	Łąki nad Zagórką Strugą II	Poprawa integralności ochrony użytku ekologicznego Łąki nad Zagórką Strugą, czynna ochrona siedlisk łąkowych.
C_II_2_9	Użytek ekologiczny	Torfowisko koło Owczarni	Zachowanie kompleksu torfowiska przejściowego i brzeziny bagiennnej.
C_II_2_10	Użytek ekologiczny	Liliowe Zbocze Pachołka	Fragment grądu z ciepłolubnymi rzadkimi i zagrożonymi gatunkami flory.
C_II_2_11	Użytek ekologiczny	Łęgi w Dolinie Radości	Dobrze zachowany kompleks łągów wzdłuż Potoku Oliwskiego.
C_II_3_1	Stanowisko dokumentacyjne przyrody nieożywionej	Długa Góra	Ochrona najlepiej wykształconego i zachowanego ozu o długości ok. 2 km stanowiącego przewyższenie strefy krawędziowej, o typowym dla tej formy geomorfologicznej zróżnicowaniu części wierzchołkowej i prostej osi przebiegającej od północnego zachodu na południowy wschód.
C_II_2_2	Stanowisko dokumentacyjne przyrody nieożywionej	Gołębiewo	Ochrona dobrze zachowanej pod względem geomorfologicznym moreny czołowej z dawnym głębokim wyrobiskiem poeksploatacyjnym w którym eksponują się w większości przykryte glinami deluwialnymi przekroje zaburzonych glin, piasków, żwirów i głazów lodowcowych.

3) Strefy rekomendowane do ochrony zabytków na podstawie operatu kulturowego C_III.

Łącznie dla stref C_II i C_III wskazuje się następujące wskazania do zagospodarowania:

- a) niedopuszczanie do lokalizacji budowli i budynków poza strefami wyznaczonymi w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz innych prawomocnych decyzjach administracyjnych;
 - b) niedopuszczanie do lokalizacji na terenach niezabudowanych i nieprzeznaczonych do zabudowy infrastruktury innej niż związanej z ochroną przyrody lub edukacją ekologiczną, prowadzoną przez Służbę Parku, Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska, Lasy Państwowe lub jednostki samorządu terytorialnego;
 - c) wyznaczenie stref C_III_1 i C_III_2 w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako stref ochrony konserwatorskiej;
 - d) w przypadku ustalenia stref ochrony konserwatorskiej C_III_1 i C_III_2 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, dla tych stref w rozumieniu art. 19 ust. 3 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710, 954) i ustalenie w tych strefach ograniczeń, zakazów i nakazów, mających na celu ochronę znajdujących się na tych obszarach zabytków:
 - obowiązkowego dostosowywania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie rozplanowania, skali i bryły przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej oraz nawiązywania formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej,
 - ograniczenia wysokości nowo sytuowanych lub modernizowanych budowli i budynków do wysokości obiektów sąsiadujących,
 - działania odtworzeniowe i rewaloryzacyjne, zarówno w przypadku przyrodniczych elementów krajobrazu, jak i w stosunku do historycznej struktury technicznej, instalacji wodnych, sieci komunikacyjnych oraz obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków architektury i budownictwa lub ewidencji zabytków;
- 4) strefy C_IV rekomendowane do włączenia do Parku – wskazuje się na konieczność stosowania następujących zasad zagospodarowania:
- a) zagospodarowanie terenu poprawiające spójność ekologiczno-krajobrazową z terenami chronionymi Parku;

- b) uniemożliwianie realizacji obiektów lub urządzeń stanowiących bariery przestrzenne o znaczeniu ekologicznym lub degradujących walory krajobrazowe;
- 5) strefy C_V rekomendowane do włączenia w otulinę – wskazuje się na konieczność stosowania następujących zasad zagospodarowania:
- a) zagospodarowanie terenu umożliwiające realizację funkcji dla jakich ustanawia się otuliny parków krajobrazowych;
 - b) ograniczanie barier ekologicznych;
- 6) strefy C_VI rekomendowane wyznaczenia drzewostanów referencyjnych – wskazuje się zasady gospodarowania jak w operacie ochrony lasów;
- 7) strefy C_VII rekomendowane obszary do objęcia planami miejscowymi – wskazuje się na konieczność stosowania następujących zasad zagospodarowania:
- a) uwzględnienie dla terenów przeznaczonych do zainwestowania, w tym zabudowy, zasad określonych w tabeli ze wskaźnikami zabudowy,
 - b) zachowanie właściwych proporcji pomiędzy obszarami biologicznie czynnymi oraz terenami zainwestowanymi,
 - c) ograniczenie rozpraszania zabudowy,
 - d) strefowanie intensywności zabudowy,
 - e) wyłączenie z zainwestowania terenów najcenniejszych pod względem przyrodniczo-krajobrazowym, w tym ciągów ekologicznych tworzących lokalny system przyrodniczy, chronionych siedlisk przyrodniczych i stref przedpoli ekspozycji;
- 8) strefy C_VIII ochrony ekspozycji strefy krawędziowej wysoczyzny – wskazuje się na konieczność stosowania następujących zasad zagospodarowania:
- a) uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu zachowania cech charakterystycznych dla ekspozycji strefy krawędziowej wysoczyzny, w szczególności zalesionych stoków wzgórz oraz obiektów i struktur urbanistycznych o cechach zabytkowo-historycznych.

10. Proponowane elementy monitoringu skuteczności ochrony w ramach zagospodarowania przestrzennego

Właściwa ocena przemian zagospodarowania przestrzennego Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego i ich wpływu na środowisko przyrodnicze, krajobraz i walory kulturowe Parku jest możliwa jedynie w warunkach utworzenia systemu monitoringu obejmującego:

- ocenę stopnia tworzenia nowych form ochrony przyrody i walorów kulturowych – na koniec każdego roku kalendarzowego na podstawie analizy aktów prawnych,
- ocenę presji urbanistycznej związaną z analizą dynamiki rozwoju zabudowy – co 3 lata na podstawie analizy zdjęć lotniczych terenów nieleśnych (np. wykonanych z drona),
- ocenę dewastacji i degradacji środowiska przyrodniczego pod wpływem różnych form zagospodarowania – co 3 lata na podstawie analizy wyników monitoringu WIOŚ i innych dostępnych danych badawczych,
- ocenę przemian struktury przestrzennej krajobrazu, w tym zmian na terenach rolnych, leśnych i zabudowanych – co 3 lata na podstawie analizy zdjęć lotniczych terenów Parku (np. wykonanych z drona),
- ocenę tendencji demograficznych, w szczególności salda migracji – co 2 lata na podstawie analizy danych demograficznych GUS i gmin,
- ocenę efektywności zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego – co 2 lata na podstawie własnych obserwacji pracowników Parku,
- ocenę wpływu drogi ekspresowej S6 i innych dróg przecinających Park na środowisko przyrodnicze i kulturowe, w szczególności na fragmentację siedlisk i izolację przestrzenną – co 3 lata na podstawie analizy dostępnych danych badawczych monitoringu WIOŚ i innych,
- ocenę stanu zachowania powiązań korytarzy ekologicznych z innymi obszarami chronionymi – co 3 lata na podstawie analizy zdjęć lotniczych terenów korytarzy ekologicznych i innych dostępnych danych,
- ocenę stopnia degradacji ekspozycji strefy krawędziowej Parku z układu urbanistycznego Wejherowo – Gdańsk w granicach wydzielonych stref ochrony ekspozycji – co 3 lata na podstawie wykonanego studium krajobrazowego,
- ocenę zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i ludności ze strony wewnętrznych i zewnętrznych procesów urbanistycznych – co 3 lata na podstawie analizy danych WIOŚ, stacji sanitarno-epidemiologicznej i innych dostępnych danych,
- ocenę zachowania układów urbanistycznych wsi – co 3 lata na podstawie analizy zdjęć lotniczych terenów wsi (np. wykonanych z drona),
- ocenę zachowania i przemian zabytków kultury oraz stref ochrony konserwatorskiej – co 3 lata na podstawie obserwacji własnych obiektów oraz analizy zdjęć lotniczych (np. wykonanych z drona).

Literatura i materiały archiwalne

- Baranowski A., Lipińska B., Przewoźniak M., Załuski D. 2000. Plan strategiczno-operacyjny równoważenia struktury Aglomeracji Trójmiasta. Wydział Architektury PG w Gdańsku (maszynopis).
- Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uchwalone przez rady gmin po 31 grudnia 1995 r., opublikowane w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego/Pomorskiego (wyszczególnienie w tabeli 3 w tekście).
- Pankau F., Przewoźniak M. 1998. Ochrona dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego w planach ochrony parków krajobrazowych. W: Ochrona dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego w Polsce. SGGW, Warszawa.
- Parteka T. 1999. Uwarunkowania rozwoju województwa pomorskiego. W: Pomorskie Studia Regionalne. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk.
- Plan ochrony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. 1999. Etap 1 Diagnoza stanu. Praca zbior., koordynator planu M. Przewoźniak. Gdańsk-Gdynia, BPiWP „Proeko” i IOŚ O/Gdańsk (maszynopis).
- Projekt Planu ochrony Trójmiejskiego PK. 2000-2001. Operaty szczegółowe i Operat generalny. PROEKO, IOŚ, Gdańsk.
- Program zrównoważonego rozwoju w aspekcie ochrony środowiska gminy miasta Gdańsk. 1999. Praca zbior. Zarząd Miasta Gdańska.
- Przewoźniak M. 1998. Struktura środowiska przyrodniczego i ochrony przyrody. W: Piekarek-Jankowska H., Dutkowski M. (red.). Zespół miejski Gdyni. Przyroda - Gospodarka – Społeczeństwo. GTN, Gdańsk.
- Przewoźniak M. 1999. Potencjał rekreacyjny środowiska przyrodniczego – atrakcyjność a przydatność. W: Pietrzak M. (red.). Geoekologiczne podstawy badania i planowania krajobrazu rekreacyjnego. AWF w Poznaniu.
- Przewoźniak M. 2000. Ekologiczne aspekty kształtowania ładu przestrzennego w Metropolii Trójmiasta, Biuletyn KPZK PAN.
- Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast i gmin z terenu Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.

Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego analizowanych podczas prac nad operatem

Uchwała Nr IIIk/XXXV/379/2001 z dnia 18 grudnia 2001 r. Rady Miasta Wejherowa w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa obejmującego obszar miasta Wejherowa z wyłączeniem obszarów, dla których Rada Miasta Wejherowa podjęła uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmian w planie miejscowym t.j.: 1.Wejherowo - Śródmieście część Północna. Teren ograniczony swym zasięgiem ulicami Sienkiewicza, Sobieskiego, 12 Marca, Judyckiego oraz torami kolejowymi. 2.Wejherowo - Węzeł Nanice. Teren działek nr 11, 25, 24/2, 23/1, 23/4, 22/1, 56/2, 57, 59, 60, 61, 63, 64, 66/1, 66/5, 66/6, 66/7, 67/2, 68 w obrębie 14.3.Wejherowo - park z otuliną. Teren południowy od ulicy Strzeleckiej do Parkowej oraz tereny Kalwarii Wejherowskiej, tereny wokół ulicy Marynarki Wojennej, Park Majkowskiego aż do południowych granic Miasta z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym.

Uchwała Nr VIk/XIX/241/2012 z dnia 2012-06-26 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Wejherowa w rejonie ul. Roszczyńskiego.

Uchwała Nr VIIk/XXXVI/422/2017z dnia 2017-09-12 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarze zespołu placowo-parkowego, Kalwarii Wejherowskiej oraz Doliny Cedronu w Wejherowie - część A.

Uchwała Nr IIIk/XXX/322/2001 z dnia 2001-06-26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – Wejherowo – Park z otuliną .

Uchwała Nr VIk/XL/477/2014 z dnia 2014-03-04 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa w kwartale ulic Klasztornej, 12 Marca, Wniebowstąpienia i Zamkowej.

Uchwała Nr IVk/XXXIII/380/2005 z dnia 2005-09-27 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Wejherowa w granicach działek nr 25/3, 24/7, obr. 19 położonych przy ul. Roszczyńskiego w Wejherowie.

Uchwała Nr VK/XXX/305/2008 z dnia 2008-12-16 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Wejherowa dla łącznika drogowego od ul. Strzeleckiej do węzła „Działki” na drodze krajowej nr 6
Uchwała Nr VIk/VI/72/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Wejherowa w rejonie ulic Sucharskiego i Łęgowskiego .

Uchwała Nr VIIk/XXXVI/424/2017 z dnia 12 września 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa dla łącznika drogowego od węzła integracyjnego w rejonie dworca PKP Wejherowo do ul. Łęgowskiego wraz z przyległymi obszarami.

- Uchwała Nr XLII/506/2014 z dnia 2014-06-25 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino.
- Uchwała Nr IV/10/2018 z dnia 2018-12-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino w Gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XLIII/532/2014 z dnia 2014-09-10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Ustarbowo w Gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XLVI/496/2010 z dnia 2010-09-29 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno „Sopieszyno - Wybudowanie” w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr LVI/450/2002 z dnia 2002-09-18 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino (Gowino II) .
- Uchwała Nr XLI/493/2014 z dnia 2014-05-21 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno „Sopieszyno- Wybudowanie” w Gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XXI/227/2016 z dnia 2016-07-06 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w Gminie Wejherowo, w rejonie ul. Długiej, Sosnowej i Leśnej.
- Uchwała Nr IX/88/2011 z dnia 2011-06-29 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XLIII/531/2014 ze zm. VIII/75/2015 z 20-05-2015 z dnia 2014-09-10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Gniewowo w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XVII/156/2008 z dnia 2008-03-13 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Zbychowo w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XXXIV/285/98 z dnia 1998-06-18 w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo.
- Uchwała Nr XIV/139/2015 z dnia 2015-11-25 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Reszki w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XXXIV/265/2005 z dnia 2005-01-26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla dz. 1/4 we wsi Zbychowo w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XIV/103/2007 z dnia 2007-11-29 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XII/127/2011 z dnia 2011-09-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi w gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XLVIII/556/2018 z dnia 2018-10-17 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów wsi Nowy Dwór Wejherowski i Bieszkowice w Gminie Wejherowo.
- Uchwała Nr XXII/243/2016 z dnia 2016-09-07 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dla fragmentu wsi Zbychowo i

Gniewowo w celu ustalenia przebiegu drogi do miejscowości Reda wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej.

Uchwała Nr V/26/2002 z dnia 2002-12-30 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dotyczącego liniowego przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 mm; pr = 8,4 MPa od węzła Wiczlino do miasta Redy.

Uchwała Nr VI/56/2011 z dnia 2011-03-30 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski oraz fragmentu wsi Sopieszyno pod trasę gazociągu DN 700 wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej.

Uchwała Nr XII/90/2007 z dnia 2007-09-04 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu gminy Wejherowo w obrębie Bieszkowice.

Uchwała Nr XLIII/536/2014 z dnia 2014-09-10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Bieszkowice w Gminie Wejherowo.

Uchwała Nr XXXVII/370/2009 z dnia 2009-10-29 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Łężyce dla obszaru Eko Doliny.

Uchwała Nr VIII/78/2019 z dnia 2019-05-22 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Łężyce w gminie Wejherowo, na obszarze położonym wzdłuż Al. Parku Krajobrazowego.

Uchwała Nr XXXIV/266/2005 z dnia 2005-01-26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice obejmującego działki nr ewid. 273/8, 273/9, 273/11, 273/12, 273/13, 327, 328.

Uchwała Nr XI/135/2019 z dnia 2019-10-16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice w gminie Wejherowo, na obszarze położonym pomiędzy ulicą Słoneczną i ulicą Szkolną.

Uchwała Nr XII/128/2011 z dnia 2011-09-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice - Bieszkowice - Centrum” w gminie Wejherowo.

Uchwała Nr XVII/194/2000 z dnia 2000-04-18 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Pieleszewo w Redzie.

Uchwała Nr V/55/2011 z dnia 2011-02-16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Redy w obszarze jednostki „D”, położonej pomiędzy terenami kolejowymi, a granicą administracyjną z gminą Wejherowo.

Uchwała Nr XXV/255/2016 z dnia 2016-12-14 w sprawie uchwalenia zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Redy w rejonie ulicy Gniewowskiej.

- Uchwała Nr XXX/331/2013 z dnia 2013-03-27 w sprawie uchwalenia zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Redy w rejonie ul. Leśnej.
- Uchwała Nr LII/441/2010 z dnia 2010-07-12 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego fragmentów miasta Redy – rejon ul. Leśnej i rejon ul. Leśnej II.
- Uchwała Nr XVIII/173/2016 z dnia 2016-03-21 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Redy w rejonie ulicy Leśnej, wzdłuż terenów kolejowych.
- Uchwała Nr XIII/121/2003 z dnia 2003-09-17 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Redy - rejon ul. Leśnej II.
- Uchwała Nr VIII/80/2011 z dnia 2011-04-28 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi na obszarze położonym pomiędzy ulicami Kosynierów, Żwirki i Wigury, Grunwaldzką, granicą działki 213/26 obr. nr 10, ulicą Kapitańską, ulicą Cegielnianą i granicami z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym.
- Uchwała Nr XXIX/362/2012 z dnia 2012-11-29 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi.
- Uchwała Nr V/38/2011 z dnia 2011-01-27 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Szmelta w Rumi.
- Uchwała Nr XLII/553/2017 z dnia 2017-12-14 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części dzielnicy Szmelta w Rumi dla stref D.2.ZL, D.3.MN i D.5.MN,U.
- Uchwała Nr III/51/2019 z dnia 2019-01-31 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi dla obszaru położonego w rejonie ulicy Żwirowej.
- Uchwała Nr XXXVII/389/2001 z dnia 2001-08-30 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla terenu istniejącej zabudowy mieszkaniowej z usługami na północ od cmentarza komunalnego.
- Uchwała Nr XVI/143/99 z dnia 1998-06-28 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla działek nr 331/5, 332/2, 333 w obr. 19 przy ul. Górniczej, dla działek nr 334/2, 335, 336 w obr. 19, przy ulicy Stalowej oraz dla działek nr 347, 348, 349 w obr. 19, przy ul. Hutniczej.
- Uchwała Nr LVII/388/2009 z dnia 2009-08-27 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Rumi, ograniczonego od północy ulicą Sobieskiego, od zachodu ulicą Polną, od południa ul. Robotniczą, od wschodu działką nr 108/11 (z uwzględnieniem fragmentu tej działki), wraz z ul. Polną oraz częścią dz. nr 244/2, 245, 106 i 109.
- Uchwała Nr XXXVI/1170/01 z dnia 28 grudnia 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic Żurawiej i Sępiej w Gdyni.

- Uchwała Nr III/59/2002 z 11 grudnia 2002 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Pustki Cisowskie w Gdyni, rejon ulic Żurawiej i Malinowej.
- Uchwała Nr VI/128/07 z dnia 28 marca 2007 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Pustki Cisowskie w Gdyni, rejon ulic Chabrowej i Jałowcowej.
- Uchwała Nr X/164/15 z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Pustki Cisowskie-Demptowo i Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon osady leśnej Marszewo oraz Leśnego Ogrodu Botanicznego Marszewo.
- Uchwała Nr XVII/401/08 z dnia 27 lutego 2008 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Leszczynki w Gdyni, rejon ulic Działdowskiej i Modlińskiej.
- Uchwała Nr XXVIII/976/01 z dnia 28 marca 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego połączenia drogowego Estakady Kwiatkowskiego z drogą obwodową Trójmiasta – „Trasa Kwiatkowskiego”.
- Uchwała Nr XXX/668/09 z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Leszczynki i Grabówek w Gdyni, rejon ulic Orlicz – Dreszera, Kalksztajnow i Dembińskiego.
- Uchwała Nr XLIV/908/14 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Działki Leśne w Gdyni, rejon ulic Warszawskiej, Wolności i Witomińskie.
- Uchwała Nr VII/195/19 z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Grabówek w Gdyni, rejon ulic Morskiej, Komandorskiej i Kapitańskiej.
- Uchwała Nr XX/448/16 z dnia 20 kwietnia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Witomino-Radiostacja w Gdyni, terenu położonego na północ od ulic Rolniczej i Chwarznieńskiej.
- Uchwała Nr XXI/429/04 z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Witomino w Gdyni, ulica Chwarznieńska – odcinek leśny.
- Uchwała Nr XXXVIII/1086/17 z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon węzła drogowego Chwarzno.
- Uchwała Nr XXVI/549/12 z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon Niemotowa i ul. Chwarznieńskiej.
- Uchwała Nr XXXIX/858/10 z dnia 27 stycznia 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno – Wiczlino w Gdyni, rejon ulicy Wiczlińskiej i tzw. Wielkiej Roli.

- Uchwała Nr XIX/1003/01 z 25 kwietnia 2001r w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 mm; Prob 8,4 Mpa wraz ze strefą ochronną na trasie przebiegu przez teren miasta Gdynia.
- Uchwała Nr XIX/403/04 z 28 kwietnia 2004 r w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Żniwnej i Grenadierów.
- Uchwała Nr XXIV/566/08 z dnia 22 października 2008 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, terenu położonego na zachód od ul. Łęczyckiej.
- Uchwała Nr XXV/586/04 z dnia 24 listopada 2004 r w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Karwiny w Gdyni, rejon ulic Makuszyńskiego i Porazińskiej.
- Uchwała Nr XXXV/740/13 z dnia 23 października 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Dąbrowa i Karwiny w Gdyni, rejon ulic J. Porazińskiej i Nowowiczlińskiej.
- Uchwała Nr XII/396/19 z dnia 25 września 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Karwiny w Gdyni, rejon Obwodnicy Trójmiasta i ul. Nowowiczlińskiej.
- Uchwała Nr XII/294/07 z dnia 26 września 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Dąbrowa w Gdyni, rejon ulicy Miętowej i rzeki Kaczej.
- Uchwała Nr XXXI/732/05 z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Dąbrowa i Chwarzno -Wiczlino w Gdyni, rejon ulic Łanowej i Warzywnej.
- Uchwała Nr XXXII/753/05 z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejon ulic Sucheje i Wiczlińskiej.
- Uchwała Nr V/76/11 z dnia 23 lutego 2011 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic: Chwarzno-Wiczlino i Karwiny w Gdyni, rejon Potoku Wiczlińskiego oraz zbiorników retencyjnych „Zielenisz” i „Obwodnica”.
- Uchwała Nr XXXIII/835/17 z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Chwarzno-Wiczlino w Gdyni, rejonu ulic Wiczlińskiej, Chwarznieńskiej i A. Krauzego.
- Uchwała Nr XXVII/629/05 z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni – Polana Bernadowo wraz z drogą dojazdową i ciągiem infrastruktury technicznej.
- Uchwała Nr XXVII/660/16 z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej.

- Uchwała Nr XXXII/716/09 z dnia 27 maja 2009 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnic Mały Kack i Wielki Kack w Gdyni, terenu położonego na zachód od ulicy Sopockiej, rejonu tzw. Jeziora Kackiego.
- Uchwała Nr LVI/465/2006 z dnia 25.10.2006 w sprawie uchwalenia MPZP fragmentów wsi Będargowo, Bojano, Częstkowo, Dobrzewino, Donimierz, Głazica, Jeleńska Huta, Kamień, Kieleńska Huta, Kielno, Koleczkowo, Kowalewo, Leśno, Łebieńska Huta, Łebno, Przetoczyno, Rębiska, Szemud, Szemudzka Huta, Warzno, Zęblew z późn. zmianami.
- Uchwała Nr XII/100/2011 z dnia 15 września 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego fragmentów wsi Grabowiec w gminie Szemud.
- Uchwała Nr XXXII/294/2009 z dnia 27 kwietnia 2009 w sprawie uchwalenia zmiany do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej nr działki 376/6 gm. Szemud uchwalonego uchwałą Nr XLIV/386/2002 z dnia 28 maja 2002 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Szemud.
- Uchwała Nr III/13/2014 z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów wsi Kamień i wsi Szemud w gminie Szemud
- Uchwała Nr XII/191/2003 z dnia 28 listopada 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru A2 ochrony uzdrowskiej w Sopocie.
- Uchwała Nr XXI/281/2012 z dnia 31 sierpnia 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Brodwino” w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XXVII/380/2017 z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Doliny Świemirowskiej, ul. Reja w mieście Sopocie – ETAP I.
- Uchwała Nr XXVI/439/2001 z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego połączenia drogowego dolnego tarasu Gdańsk – Oliwa – Sopot z obwodową Trójmiasta – „Nowa Spacerowa”.
- Uchwała Nr XXI/283/2012 z dnia 31 sierpnia 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Cmentarza Komunalnego w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XX/259/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Mazowieckiej w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XVIII/216/2012 z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Cmentarza Katolickiego w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XIII/181/2015 z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego - Lasy Komunalne w mieście Sopocie.

- Uchwała Nr XII/168/2007 z dnia 21 grudnia 2007 roku, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Opery Leśnej oraz osiedli „Przylesie” i „Zacisze” w Sopocie.
- Uchwała Nr XXXI/499/2002 z dnia 26 kwietnia 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w ulicach 23 Marca, Zacisze, Piaskowa, Okrężna, Księżycowa w mieście Sopocie - zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu.
- Uchwała Nr XIX/356/2004 z dnia 13 sierpnia 2004 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru ograniczonego ulicami Wybickiego, Armii Krajowej, Moniuszki oraz lasem i terenami zabudowy wielorodzinnej w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XXXIV/574/2006 z dnia 27 stycznia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Mickiewicza” w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XXI/284/2012 z dnia 31 sierpnia 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stadionu i ulicy Wybickiego w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XXXIII/536/2002 z dnia 21 czerwca 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru ograniczonego ulicami Wybickiego, Armii Krajowej, Reja i terenem lasu w mieście Sopocie – zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu
- Uchwała NR XXIV/325/2016 z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rezerwatu przyrody „Zajęcie Wzgórze” w mieście Sopocie.
- Uchwała Nr XXII/456/2001 z dnia 25 maja 2001 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Parku Stawowie przy Al. Niepodległości w Sopocie – zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu.
- Uchwała Nr VII/107/99 z dnia 14 maja 1999 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przy ul. 1 Maja (działka nr 9/12 karta mapy 21 oraz działka nr 63/5 karta mapy 22) w Sopocie (zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu).
- Uchwała Nr XLII/1497/05 z dnia 29 września 2005 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Miejskiego Ogrodu Zoologicznego „Wybrzeża” w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr LXII/880/98 z dnia 17 czerwca 1998 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Doliny Ewy" w Zespole Rekreacyjnym "Dolina Radości", w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr VII/58/11 z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna rejon Doliny Czystej Wody w mieście Gdańsku.

- Uchwała Nr XIX/567/04 z dnia 22 stycznia 2004 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Zespołu Rekreacyjnego Dolina Radości – część centralna w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr L/631/97 z dnia 19 czerwca 1997 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu Zespołu Rekreacyjnego "Dolina Radości" - rejon "Diabelskiego Kamienia", w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XVI/475/2003 z dnia 04 grudnia 2003 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Centrum w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XXXIII/1007/04 z dnia 22 grudnia 2004 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna rejon ul. Polanki – Zachód I w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XLV/1322/17 z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna w rejonie ulicy Polanki 124A w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr L/1120/14 z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna w rejonie ulic Karwieńskiej i Spacerowej w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XXXIII/1008/04 z dnia 22 grudnia 2004 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Oliwa Górna rejon ul. Polanki – Zachód II w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XLI/897/13 z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Polanki -Zachód III w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XIII/418/2003 z dnia 25 września 2003 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego OLIVA GÓRNA rejon osiedla VII DWÓR w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XLIV/1327/2002 z dnia 24 stycznia 2002 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wrzeszcz – Strzyża II – Oliwa w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XLI/1122/17 z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego VII Dwór w rejonie ulic Piotra Norblina i Aleksandra Orłowskiego w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XXIX/801/08 z dnia 30 października 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brętowo, obszar przebiegu planowanej linii elektroenergetycznej 110 kV w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XXXVIII/1186/2001 z dnia 30 sierpnia 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brętowa - Niedźwiednik w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XVI/483/2003 z dnia 04 grudnia 2003 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ulicy Słowackiego – odcinek dolny w mieście Gdańsku.

- Uchwała Nr XXVIII/767/08 z dnia 25 września 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brętowo - Matemblewskie Wzgórze w mieście Gdańsku.
- Uchwała nr XLIII/531/96 z dnia 30 grudnia 1996 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego MATEMBLEWO 0902 w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XXXIX/1328/05 z dnia 30 czerwca 2005 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Matemblewa w rejonie ulicy Zielone Wzgórze w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XXXI/637/12 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Matemblewo rejon kościoła pw. Matki Bożej Brzemiennej w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr LVI/1900/06 z dnia 26 października 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dolina Strzyży” w mieście Gdańsku .
- Uchwała Nr V/39/06 z dnia 21 grudnia 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Matarnia - Złota Karczma - na zachód od Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr LVI/749/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ul. Słowackiego z węzłem Potokowa w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XLIX/605/97 z dnia 22 maja 1997 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Barniewice Wschodnie - Owczarnia.
- Uchwała Nr XXXIX/1214/2001 z dnia 27 września 2001 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego połączenia drogowego dolnego tarasu Gdańsk – Oliwa – Sopot z obwodową Trójmiasta – „Nowa Spacerowa”.
- Uchwała Nr L/1718/06 z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulic: Grunwaldzkiej, Opackiej, Czyżewskiego w Gdańsku Oliwie.
- Uchwała Nr XXXI/931/2001 z dnia 25 stycznia 2001 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy urbanistycznej OLIVA W REJONIE ULICY CZYŻEWSKIEGO w mieście Gdańsku.
- Uchwała Nr XX/254/2020 z dnia 2020-11-04 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym na północ od jeziora Zawiad pomiędzy ulicą Słoneczną i granicą obrębu Sopieszyno.
- Uchwała Nr XVIII/223/2020 z dnia 2020-06-24 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wschodniego fragmentu miejscowości Zbychowo w Gminie Wejherowo.

Wykaz tabel

Tabela 1. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowo.	9
Tabela 2. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo.	14
Tabela 3. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Reda.	19
Tabela 4. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Rumia.	22
Tabela 5. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Gdynia.	26
Tabela 6. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Szemud.	31
Tabela 7. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Sopot.	34
Tabela 8. Analiza struktury funkcjonalno-przestrzennej obszarów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Gdańsk.	38
Tabela 9. Zmiany powierzchni terenów zabudowanych w latach 1990 i 2018 na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, otuliny Parku oraz strefy zurbanizowanej poza otuliną.	51
Tabela 10. Rozwój terenów zabudowanych w ostatnich ok. 25 lat w gminach z terenu Parku i otuliny.	52
Tabela 11. Wskaźniki urbanistyczne rekomendowane do planu.	79
Tabela 12. Strefy ochrony krajobrazu w krajobrazach priorytetowych wskazane do ochrony w planie ochrony oraz rekomendacje.	97
Tabela 13. Proponowane formy ochrony przyrody.	102

Wykaz rycin

Ryc. 1. Fragment rysunku Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo (tekst jednolity z 2013 r.) przedstawiający zasięgi terenów predestynowanych do zabudowy (brązowe i czerwone wieloboki) w obrębie kluczowych dla ochrony walorów krajobrazowych i ładu przestrzennego Parku Małej i Dużej Polany Wejherowskiej.	12
Ryc. 2. Fragment rysunku kierunków zagospodarowania z aktualnego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Reda dla obszaru położonego w granicach i przy granicy Parku.	18
Ryc. 3. Fragment aktualnego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Rumia obejmujący tereny parku i przyległe to Parku.	21

Ryc. 4. Fragment mapy kierunków zagospodarowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdynia obejmujący południową część enklawy północnej Parku.	24
Ryc. 5. Fragment mapy kierunków zagospodarowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdynia obejmujący północną część enklawy południowej Parku oraz strefę rozwoju zabudowy rozdzielającej obie enklawy. Widoczna próba wyznaczenia w tym rejonie korytarza ekologicznego (żółte kółka).	25
Ryc. 6. Fragment mapy kierunków zagospodarowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szemud obejmujący tereny przy Parku. Widoczna próba wyznaczenia w tym rejonie korytarzy ekologicznych (zielone kółka).	30
Ryc. 7. Mapa kierunków zagospodarowania przestrzennego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Sopotu z 2018 r.	33
Ryc. 8. Mapa kierunków zagospodarowania przestrzennego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Sopotu z 2018 r.	37